

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 247

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

13 lipca 2021

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1140 z dnia 5 maja 2021 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania ⁽¹⁾ 50
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1141 z dnia 12 lipca 2021 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 ustanawiającego szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń ⁽¹⁾ 55

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/1142 z dnia 12 lipca 2021 r. w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii 91
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1143 z dnia 12 lipca 2021 r. w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Mozambiku (EUTM Mozambique) 93

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/1144 z dnia 12 lipca 2021 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie	99
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1145 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE w odniesieniu do kontroli ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych normalnie przebywających w Czarnogórze i Zjednoczonym Królestwie ⁽¹⁾	100

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1139

z dnia 7 lipca 2021 r.

ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42, art. 43 ust. 2, art. 91 ust. 1, art. 100 ust. 2, art. 173 ust. 3, art. 175, art. 188, art. 192 ust. 1, art. 194 ust. 2, art. 195 ust. 2 i art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury (EFMRA) należy ustanowić na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r., aby dostosować okres jego obowiązywania do obowiązywania wieloletnich ram finansowych (zwanym dalej „WRF 2021–2027”) określonych w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) 2020/2093 ⁽⁴⁾. Niniejsze rozporządzenie powinno określić priorytety EFMRA, jego budżet oraz zasady szczegółowe, które dotyczą zapewniania finansowania unijnego i uzupełniają zasady ogólne mające zastosowanie do EFMRA na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽⁵⁾. Zadaniem EFMRA powinno być kierowanie środkami finansowymi z budżetu Unii na wspieranie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), unijnej polityki morskiej oraz międzynarodowych zobowiązań Unii w dziedzinie zarządzania oceanami. Takie finansowanie stanowi bardzo ważne narzędzie, które wspiera zrównoważone rybołówstwo i ochronę żywych zasobów morza oraz bezpieczeństwo żywnościowe dzięki dostawom produktów żywnościowych pochodzących z morza, wspiera wzrost zrównoważonej niebieskiej gospodarki oraz zdrowy stan, bezpieczeństwo i czystość mórz i oceanów, ochronę na nich, a także zrównoważone zarządzanie nimi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 104.

⁽²⁾ Dz.U. C 361 z 5.10.2018, s. 9.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 4 kwietnia 2019 r. (Dz.U. C 116 z 31.3.2021, s. 81) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 14 czerwca 2021 r. (Dz.U. C 271 z 7.7.2021, s. 1). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji oraz Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

- (2) Jako że Unia jest jedną ze globalnych potęg morskich i jednym z największych światowych producentów żywności pochodzącej z morza, spoczywa na niej wielka odpowiedzialność za ochronę, zachowanie i zrównoważoną eksploatację oceanów oraz ich zasobów. Ponieważ liczba ludności na świecie szybko rośnie, ochrona mórz i oceanów ma ogromne znaczenie. Leży ona również w interesie społeczno-gospodarczym Unii, ponieważ zrównoważona niebieska gospodarka stymuluje inwestycje, zatrudnienie i wzrost, wspiera badania naukowe i innowacje oraz – dzięki wykorzystaniu energii oceanicznej – zwiększa bezpieczeństwo energetyczne. Poza tym skuteczna kontrola granic oraz światowa walka z przestępczością na morzu mają podstawowe znaczenie dla bezpiecznych i chronionych mórz i oceanów, co jest istotne z punktu widzenia obaw społeczeństwa związanych z bezpieczeństwem.
- (3) Aby poprawić koordynację i ujednolicić wdrażanie wsparcia z funduszy w ramach zarządzania dzielonego (zwanym dalej „funduszami”), przyjęto rozporządzenie (UE) 2021/1060, którego głównym celem jest spójne uproszczenie realizacji polityki. Rozporządzenie to ma zastosowanie do części EFMRA objętej zarządzaniem dzielonym. Fundusze mają uzupełniające się cele i są zarządzane w taki sam sposób. Z tego względu w rozporządzeniu (UE) 2021/1060 określono szereg wspólnych celów ogólnych i zasad ogólnych, takich jak partnerstwo i wielopoziomowy system rządzenia. Zawiera ono ponadto wspólne elementy planowania strategicznego i programowania, w tym przepisy dotyczące umowy partnerstwa, która ma zostać zawarta z każdym państwem członkowskim, jak również określa wspólne podejście do ukierunkowania funduszy na wyniki. W związku z tym rozporządzenie to określa warunki podstawowe, przegląd wykonania oraz mechanizmy monitorowania, sprawozdawczości i ewaluacji. Ponadto zawiera ono również wspólne przepisy dotyczące zasad kwalifikowalności oraz szczególne zasady w odniesieniu do instrumentów finansowych, wykorzystywania funduszu InvestEU ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 ⁽⁶⁾, rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność (RLKS) i zarządzania finansami. Takie same dla wszystkich funduszy są również niektóre zasady zarządzania i kontroli. Komplementarność między funduszami, w tym EFMRA, i innymi programami Unii powinna zostać opisana w umowie partnerstwa, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060.
- (4) Do EFMRA stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (5) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zasady te, ustanowione w rozporządzeniu finansowym, określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, nagród, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej i zwrotu kosztów zewnętrznych ekspertów oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują także ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (6) W ramach zarządzania bezpośredniego EFMRA powinien zapewniać synergie i komplementarność z innymi odpowiednimi funduszami i programami Unii. Powinien on również umożliwić finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych realizowanych na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/523.
- (7) Wsparcie w ramach EFMRA powinno przynosić wyraźną europejską wartość dodaną między innymi poprzez korygowanie niedoskonałości rynku lub nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji w proporcjonalny sposób oraz nie powinno powielać ani wypierać finansowania prywatnego ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (8) Do pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie przedsiębiorstwom z sektora rybołówstwa i akwakultury powinny mieć zastosowanie art. 107, 108 i 109 TFUE. Jednak w związku ze specyficznymi cechami tego sektora, artykuły te nie powinny mieć zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia, które są objęte zakresem stosowania art. 42 TFUE.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/523 z dnia 24 marca 2021 r. ustanawiające Program InvestEU i zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1017 (Dz.U. L 107 z 26.3.2021, s. 30).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (9) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie niniejszego rozporządzenia należy wybrać na podstawie ich potencjału w zakresie realizacji priorytetów przyjętych dla działań oraz uzyskania wyników, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążenia administracyjnego i oczekiwanego ryzyka naruszania przepisów. Pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek zryczałtowanych i kosztów jednostkowych, a także finansowania niepowiązanego z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego.
- (10) WRF 2021–2027 przewidują, że budżet Unii ma nadal wspierać politykę rybołówstwa i politykę morską. Budżet EFMRA powinien wynosić, w cenach bieżących, 6 108 000 000 EUR. Zasoby EFMRA należy rozdzielić między zarządzanie dzielone oraz zarządzanie bezpośrednie i pośrednie. Na wsparcie objęte zarządzaniem dzielonym należy przeznaczyć 5 311 000 000 EUR, a na wsparcie objęte zarządzaniem bezpośrednim i pośrednim – 797 000 000 EUR. Aby zapewnić stabilność, w szczególności w odniesieniu do realizacji celów WPRyb, określenie alokacji krajowych w ramach zarządzania dzielonego na okres programowania 2021–2027 powinno opierać się na podziale przyjętym dla Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego na lata 2014–2020 na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014⁽⁸⁾ (EFMR). Określone kwoty należy zarezerwować dla regionów najbardziej oddalonych, na kontrolę i egzekwowanie oraz na gromadzenie i przetwarzanie danych na potrzeby zarządzania rybołówstwem i celów naukowych, natomiast należy ograniczyć kwoty na określone inwestycje w statki rybackie oraz na trwałe i tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej.
- (11) W europejskim sektorze morskim zatrudnionych jest ponad 5 mln osób; ma on prawie 750 000 000 000 EUR obrotu oraz 218 000 000 000 EUR wartości dodanej brutto rocznie oraz może w nim powstać dużo więcej miejsc pracy. Wartość produkcji światowej gospodarki morskiej szacuje się obecnie na 1 300 000 000 000 EUR, a do 2030 r. kwota ta może ponad dwukrotnie wzrosnąć. Potrzeba osiągnięcia celów w zakresie emisji CO₂, większej zasobooszczędności i zmniejszenia śladu środowiskowego niebieskiej gospodarki stanowi znaczną siłę napędową dla innowacji w innych sektorach, takich jak wyposażenie morskie, przemysł stoczniowy, obserwacje oceanów, bagrowanie, ochrona wybrzeży i budownictwo morskie. Inwestycje w gospodarkę morską zapewniają unijne fundusze strukturalne, w szczególności Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz EFMRA. Aby wykorzystać potencjał wzrostu gospodarczego w sektorze morskim, można stosować nowe narzędzia inwestowania takie jak InvestEU.
- (12) EFMRA powinien opierać się na czterech priorytetach: wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych; wspieranie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury oraz przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury i tym samym wnoszenie wkładu w bezpieczeństwo żywnościowe w Unii; sprzyjanie zrównoważonej niebieskiej gospodarce w obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury; poprawa skuteczności międzynarodowego zarządzania oceanami oraz wspieranie bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich, a także zrównoważonego zarządzania nimi. Priorytety te należy realizować w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego i pośredniego.
- (13) EFMRA powinien mieć prostą strukturę bez określonych z góry środków ani szczegółowych i nadmiernie nakazowych zasad kwalifikowalności na poziomie Unii. Zamiast tego w ramach każdego priorytetu należy określić szerokie cele szczegółowe. Przygotowując swoje programy, państwa członkowskie powinny zatem wskazać w nich najodpowiedniejsze środki realizacji tych celów. Wsparcie zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz rozporządzeniu (UE) 2021/1060 można przydzielać na rozmaite środki określone w programach państw członkowskich, pod warunkiem że środki te służą realizacji celów szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu. Należy jednak sporządzić wykaz operacji niekwalifikowalnych, aby zapobiec szkodliwym wpływom na ochronę w dziedzinie rybołówstwa. Ponadto inwestycje i rekompensaty dla floty powinny być ściśle uzależnione od przestrzegania celów WPRyb w zakresie ochrony.
- (14) W agendzie ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (zwanej dalej „Agendą 2030”) ochronę i zrównoważoną eksploatację oceanów uznano za jeden z siedemnastu celów zrównoważonego rozwoju, a mianowicie cel nr 14 („Chronić oceany, morza i zasoby morskie oraz wykorzystywać je w sposób zrównoważony”). Unia w pełni identyfikuje się z tym celem i angażuje się w jego realizację. W związku z tym Unia zamierza wspierać zrównoważoną niebieską gospodarkę, w której uwzględnia się planowanie przestrzenne obszarów morskich, ochronę zasobów biologicznych i osiągnięcie dobrego stanu środowiska, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE⁽⁹⁾, a także zamierza zakazać pewnych form subsydiów dla rybołówstwa, które sprzyjają nadmiernej

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

zdolności połowowej i przełowieniu, oraz znieść subsydia sprzyjające nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (NNN), oraz zaniechać wprowadzania nowych subsydiów tego rodzaju. Ten ostatni rezultat powinien wynikać z prowadzonych na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) negocjacji w sprawie subsydiów na rzecz rybołówstwa. Ponadto w trakcie negocjacji na forum WTO podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w 2002 r. oraz na Konferencji Narodów Zjednoczonych w 2012 r. w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio+20) Unia zobowiązała się do zniesienia subsydiów sprzyjających nadmiernej zdolności połowowej i przełowieniu.

- (15) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianom klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji Porozumienia paryskiego i zobowiązania w zakresie celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, działania objęte niniejszym rozporządzeniem powinny przyczyniać się do osiągnięcia celu zakładającego, że 30 % wszystkich wydatków w ramach WRF 2021–2027 zostanie wydanych na uwzględnianie celów w dziedzinie klimatu, i do osiągnięcia celu, jakim jest przeznaczenie 7,5 % rocznych wydatków w ramach WRF 2021–2027 na cele w zakresie różnorodności biologicznej w 2024 r. oraz 10 % rocznych wydatków w ramach WRF 2021–2027 na cele związane z różnorodnością biologiczną w latach 2026 i 2027, przy jednoczesnym uwzględnieniu istnienia nakładających się na siebie aspektów celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej.
- (16) EFMRA powinien wносить wkład w realizację celów Unii związanych ze środowiskiem oraz łagodzeniem zmian klimatu i przystosowaniem się do nich. Wkład ten należy monitorować przez stosowanie unijnych wskaźników środowiskowych i klimatycznych oraz powinien on podlegać systematycznej sprawozdawczości zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060.
- (17) Zgodnie z art. 42 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽¹⁰⁾ pomoc finansowa Unii w ramach EFMRA powinna być uzależniona od przestrzegania przepisów WPRyb. Wnioski złożone przez operatorów, którzy dopuścili się poważnego naruszenia przepisów WPRyb, nie powinny być rozpatrywane.
- (18) Aby uwzględnić szczególne warunki związane z WPRyb, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013, i przyczynić się do przestrzegania przepisów WPRyb, należy ustanowić przepisy dodatkowe w stosunku do przepisów dotyczących wstrzymania biegu terminu i zawieszenia płatności oraz korekt finansowych, określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/1060. W przypadku gdy państwo członkowskie nie dopełnia swoich obowiązków wynikających z WPRyb lub w przypadku gdy Komisja ma dowody wskazujące na takie niedopełnienie, Komisja, w ramach środka zapobiegawczego, powinna mieć możliwość wstrzymania biegu terminów płatności. Oprócz możliwości wstrzymania biegu terminów płatności, w celu uniknięcia realnego ryzyka dokonania płatności w związku z wydatkiem niekwalifikowalnym, Komisja powinna mieć możliwość zawieszenia płatności i dokonania korekt finansowych w przypadkach poważnego naruszenia przepisów WPRyb przez państwo członkowskie.
- (19) W ostatnich kilku latach podjęto szereg kroków na rzecz przywrócenia właściwej liczebności stad ryb, zwiększenia rentowności unijnej branży rybackiej i ochrony ekosystemów morskich. Nadal jednak występują poważne problemy związane z realizacją celów społeczno-gospodarczych i środowiskowych WPRyb, w szczególności celów w zakresie odbudowy i zachowania populacji poławianych gatunków powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY), eliminowania niezamierzonych połowów oraz ustanowienia obszarów odbudowy stad ryb. Realizacja tych celów wymaga dalszego wsparcia po roku 2020, w szczególności w basenach morskich, w których postępy są wolniejsze.
- (20) EFMRA powinien przyczyniać się do realizacji celów środowiskowych, gospodarczych, społecznych i zatrudnieniowych WPRyb, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności celów polegających na odbudowie i zachowaniu populacji poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających osiągnąć MSY, na unikaniu i ograniczaniu, w miarę możliwości, niezamierzonych połowów oraz na minimalizowaniu negatywnego wpływu działalności połowowej na ekosystem morski. Takie wsparcie powinno zapewniać, aby działalność połowowa była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz była zarządzana w sposób spójny z celami określonymi w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, które polegają na osiąganiu korzyści gospodarczych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia, przyczynianiu się do dostępności dostaw zdrowej żywności

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

oraz na przyczynianiu się do odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, z uwzględnieniem rybołówstwa przybrzeżnego i aspektów społeczno-gospodarczych. Wsparcie to powinno obejmować innowacje i inwestycje dotyczące selektywnych, niskoemisyjnych praktyk i technik połowowych o niskim wpływie na środowisko i odpornych na zmiany klimatu.

- (21) Rybołówstwo ma ogromne znaczenie z punktu widzenia źródeł utrzymania i dziedzictwa kulturowego wielu społeczności nadbrzeżnych w Unii, w szczególności na obszarach, gdzie ważną rolę odgrywa łodziowe rybołówstwo przybrzeżne. W związku z tym, że średnia wieku w wielu społecznościach rybackich wynosi ponad 50 lat, wyzwaniem pozostają wymiana pokoleniowa i różnicowanie działalności. W szczególności zakładanie i rozwijanie nowej działalności gospodarczej w sektorze rybołówstwa przez młodych rybaków jest wyzwaniem pod względem finansowym i stanowi element, który należy rozważyć przy alokacji i ukierunkowywaniu środków finansowych w ramach EFMRA. Taki rozwój jest kluczowy dla konkurencyjności sektora rybołówstwa w Unii. W związku z tym należy udostępnić wsparcie młodym rybakom podejmującym działalność połowową, aby ułatwić im rozpoczęcie takiej działalności. W celu zapewnienia rentowności nowej działalności gospodarczej wspieranej w ramach EFMRA wsparcie powinno być uzależnione od zdobycia odpowiedniego doświadczenia lub odpowiednich kwalifikacji. W przypadku gdy wsparcie na rozpoczęcie działalności gospodarczej przyznaje się na nabycie statku rybackiego, powinno ono dotyczyć jedynie nabycia pierwszego statku rybackiego lub udziału kontrolnego w nim.
- (22) Jednym z głównych wyzwań WPRyb jest unikanie niezamierzonych połowów. W tym względzie prawny obowiązek wyładunku wszystkich połowów wiąże się ze znacznymi i ważnymi zmianami w praktykach połowowych, co niekiedy pociąga za sobą wysokie koszty finansowe dla tego sektora. Powinno zatem być możliwe przydzielanie z EFMRA wsparcia na innowacje i inwestycje, które przyczyniają się do pełnej realizacji obowiązku wyładunku, a także na opracowywanie i wdrażanie środków ochronnych poprawiających selektywność. Powinna istnieć możliwość przyznania wyższego poziomu intensywności pomocy dotyczącej inwestycji w selektywne narzędzia połowowe, ulepszanie infrastruktury portowej oraz wprowadzanie do obrotu niezamierzonych połowów niż poziom, który ma zastosowanie do innych operacji. Fundusz powinien mieć również możliwość zapewniania pomocy o maksymalnej intensywności w wysokości 100 % na projektowanie, rozwój, monitorowanie, ocenę i zarządzanie w odniesieniu do przejrzystych systemów wymiany uprawnień do połowów między państwami członkowskimi („wymiana kwot”), aby złagodzić wywołany obowiązkiem wyładunku efekt „gatunków dławiących”.
- (23) Powinno być możliwe przydzielanie z EFMRA wsparcia na innowacje i inwestycje na unijnych statkach rybackich. Wsparcie to powinno obejmować działania mające na celu poprawę zdrowia, bezpieczeństwa i warunków pracy, efektywności energetycznej oraz jakości połowów. Nie powinno obejmować nabycia sprzętu zwiększającego możliwości statku rybackiego w zakresie lokalizacji ryb. Takie wsparcie nie powinno również prowadzić do zwiększenia zdolności połowowej pojedynczych statków, chyba że wynika ono bezpośrednio ze zwiększenia pojemności brutto statku rybackiego, które jest niezbędne do poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy lub efektywności energetycznej. W takich przypadkach zwiększenie zdolności połowowej danego statku powinno być zrekomensowane uprzednim wycofaniem co najmniej takiej samej zdolności połowowej bez pomocy publicznej z tego samego segmentu floty lub z segmentu floty, w którym zdolność połowowa nie jest zrównoważona z dostępnymi uprawnieniami do połowów, tak aby nie doprowadzić do zwiększenia zdolności połowowej na poziomie floty. Ponadto wsparcie nie powinno być przyznawane za przestrzeganie jedynie wymogów, które na mocy prawa Unii są obowiązkowe, z wyjątkiem wymogów nałożonych przez państwo członkowskie w celu nadania skuteczności fakultatywnym przepisom dyrektywy Rady (UE) 2017/159⁽¹⁾ dotyczących zakupu i instalacji niektórych urządzeń do celów kontroli, a także zarządzania nimi. Dzięki strukturze bez określonych z góry środków państwa członkowskie powinny samodzielnie określać szczegółowe zasady kwalifikowalności dotyczące tych inwestycji. W odniesieniu do zdrowia, bezpieczeństwa i warunków pracy na statkach rybackich należy zezwolić na wyższy poziom intensywności pomocy niż w przypadku innych operacji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/159 z dnia 19 grudnia 2016 r. wdrażająca Umowę w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. zawartą dnia 21 maja 2012 r. między Generalną Konfederacją Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej (COGECA), Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) oraz Stowarzyszeniem Krajowych Organizacji Przedsiębiorstw w Sektorze Rybołówstwa w Unii Europejskiej (Europêche) (Dz.U. L 25 z 31.1.2017, s. 12).

- (24) Konieczne jest określenie szczegółowych zasad kwalifikowalności w odniesieniu do niektórych innych wspieranych przez EFMRA inwestycji we flotę rybacką, aby zapobiec sytuacji, w której inwestycje te przyczyniają się do nadmiernej zdolności połowowej lub przełowienia. W szczególności wsparcie na pierwsze nabycie używanego statku przez młodego rybaka oraz na wymianę lub modernizację silnika statku rybackiego powinno również podlegać określonym warunkom, w tym warunkowi, że statek musi należeć do segmentu floty, który jest zrównoważony z uprawnieniami do połowów dostępnymi dla tego segmentu i że nowy lub zmodernizowany silnik nie może mieć mocy w kilowatach (kW) większej niż silnik wymieniany.
- (25) Inwestowanie w kapitał ludzki odgrywa podstawową rolę w zapewnianiu konkurencyjności i w wynikach gospodarczych sektorów rybołówstwa, akwakultury i sektora morskiego. W związku z tym w ramach EFMRA powinno być możliwe wspieranie usług doradczych, współpracy między naukowcami a rybakami, szkolenia zawodowego, uczenia się przez całe życie, a także promowania dialogu społecznego i upowszechniania wiedzy.
- (26) Kontrola rybołówstwa ma kluczowe znaczenie dla realizacji WPRyb. W związku z tym EFMRA powinien wspierać w ramach zarządzania dzielonego rozwój i wdrażanie unijnego systemu kontroli rybołówstwa określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹²⁾. Niektóre obowiązki ustanowione w tym rozporządzeniu uzasadniają przyznawanie szczególnego wsparcia z EFMRA, mianowicie na obowiązkowe systemy śledzenia statków i systemy elektronicznego raportowania, obowiązkowe elektroniczne systemy zdalnego monitorowania oraz urządzenia do obowiązkowego pomiaru ciągłego i rejestracji mocy napędowej silnika. Ponadto inwestycje państw członkowskich w urządzenia do kontroli mogą być wykorzystywane również na potrzeby nadzoru morskiego i współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej.
- (27) Skuteczna realizacja WPRyb jest uzależniona od dostępności doradztwa naukowego na potrzeby zarządzania rybołówstwem, a zatem od dostępności danych dotyczących rybołówstwa. Biorąc pod uwagę wyzwania oraz koszty związane z pozyskiwaniem wiarygodnych i kompletnych danych, należy wspierać działania państw członkowskich dotyczące gromadzenia i przetwarzania danych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 ⁽¹³⁾ oraz wnosić wkład na rzecz najlepszego dostępnego doradztwa naukowego. Wsparcie to powinno umożliwić synergie z gromadzeniem i przetwarzaniem innych rodzajów danych morskich.
- (28) W ramach EFMRA należy wspierać realizację WPRyb i zarządzanie nią – w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego – w sposób skuteczny i oparty na wiedzy dzięki doradztwu naukowemu, współpracy regionalnej w sprawie środków ochronnych, rozwojowi i wdrożeniu unijnego systemu kontroli rybołówstwa, działalności komitetów doradczych i dobrowolnym wkładom finansowym na rzecz organizacji międzynarodowych.
- (29) W celu wzmocnienia działalności połowowej zrównoważonej pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym powinno być możliwe przydzielanie w ramach EFMRA wsparcia na działania w zakresie zarządzania rybołówstwem i flotami rybackimi zgodnie z art. 22 i 23 oraz załącznikiem II do rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a także na wysiłki państw członkowskich na rzecz optymalizacji przydziału ich dostępnej zdolności połowowej przy uwzględnieniu potrzeb ich floty bez zwiększania ich ogólnej zdolności połowowej.
- (30) Z uwagi na wyzwania związane z osiągnięciem celów WPRyb w zakresie ochrony nadal konieczne jest wsparcie na dostosowanie flot w przypadku niektórych segmentów floty i basenów morskich. Takie wsparcie powinno być wyraźnie ukierunkowane na lepsze zarządzanie flotą oraz na ochronę i zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza, a jego celem powinno być osiągnięcie równowagi między zdolnością połowową a dostępnymi uprawnieniami do połowów. Powinno być zatem możliwe przydzielanie w ramach EFMRA wsparcia na trwałe zaprzestanie działalności połowowej w segmentach floty, w których zdolność połowowa nie jest zrównoważona z dostępnymi uprawnieniami do połowów. Takie wsparcie powinno być narzędziem w ramach planów działania w zakresie dostosowania segmentów floty, w stosunku do których stwierdzono strukturalną nadwyżkę zdolności,

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1004 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie ustanowienia unijnych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 (Dz.U. L 157 z 20.6.2017, s. 1).

jak określono w art. 22 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i powinno być wdrażane albo poprzez zezłomowanie statku rybackiego, albo jego wycofanie z eksploatacji i dostosowanie do innych działań. W przypadku gdy dostosowanie doprowadziłoby do zwiększenia presji wywieranej przez połowy rekreacyjne na ekosystem morski, wsparcie powinno być przyznawane tylko wtedy, gdy jest to zgodne z WPRyb i celami odpowiednich planów wieloletnich.

- (31) Aby przyczynić się do realizacji celów WPRyb w zakresie ochrony lub złagodzenia niektórych wyjątkowych okoliczności, powinno być możliwe przydzielenie z EFMRA wsparcia na rekompensaty za tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej spowodowane wprowadzeniem określonych środków ochrony, środków nadzwyczajnych, wstrzymaniem – z powodu siły wyższej – stosowania umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, klęską żywiołową, incydem środowiskowym lub kryzysem zdrowotnym. Wsparcie w przypadku tymczasowego zaprzestania spowodowanego środkami ochrony powinno być przyznawane wyłącznie w przypadku, gdy w oparciu o opinie naukowe zmniejszenie nakładu połowowego jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w art. 2 ust. 2 i w art. 2 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (32) Biorąc pod uwagę fakt, że rybacy są narażeni na rosnące ryzyko gospodarcze i środowiskowe, między innymi ze względu na zmiany klimatu i zmienność cen, w ramach EFMRA powinno być możliwe wspieranie działań zwiększających odporność sektora rybołówstwa, w tym za pośrednictwem funduszy ubezpieczeń wzajemnych, instrumentów ubezpieczeniowych lub innych systemów zbiorowych, które zwiększają zdolność sektora do zarządzania ryzykiem i reagowania na niekorzystne zdarzenia.
- (33) Łódzowe rybołówstwo przybrzeżne jest prowadzone przez morskie i śródlądowe statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z ciągnionych narzędzi połowowych oraz przez rybaków z brzegu, w tym zbieraczy skorupiaków. Do tego sektora zalicza się prawie 75 % wszystkich statków rybackich zarejestrowanych w Unii i prawie połowa zatrudnionych w branży rybackiej. Podmioty łódzowego rybołówstwa przybrzeżnego są szczególnie uzależnione od zdrowych stad ryb jako głównego źródła przychodów. W celu zachęcania do zrównoważonych praktyk połowowych EFMRA powinien traktować te podmioty preferencyjnie przy maksymalnej intensywności pomocy wynoszącej 100 % z wyjątkiem operacji związanych z pierwszym nabyciem statku rybackiego, zastąpieniem lub modernizacją silnika oraz działaniami zwiększającymi pojemność brutto statku rybackiego w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy lub efektywności energetycznej. Ponadto państwa członkowskie powinny uwzględnić w swoich programach szczególne potrzeby łódzowego rybołówstwa przybrzeżnego i opisać rodzaje działań branych pod uwagę przy rozwijaniu łódzowego rybołówstwa przybrzeżnego.
- (34) Maksymalna stopa dofinansowania z EFMRA przypadająca na dany cel szczegółowy powinna wynosić 70 % kwalifikowanych wydatków publicznych z wyjątkiem rekompensaty za koszty dodatkowe w regionach najbardziej oddalonych, dla których powinna ona wynosić 100 %.
- (35) Maksymalna intensywność pomocy powinna wynosić 50 % całkowitych wydatków kwalifikowalnych z możliwością określenia w niektórych przypadkach odmiennych stawek.
- (36) Regiony najbardziej oddalone borykają się ze szczególnymi problemami związanymi z oddaleniem geograficznym, topografią i klimatem, o czym mowa w art. 349 TFUE, oraz posiadają pewne zasoby, dzięki którym mogą rozwijać zrównoważoną niebieską gospodarkę. Z tego względu dla każdego regionu najbardziej oddalonego odnośnie państwa członkowskie powinny załączyć do swojego programu plan działania dotyczący rozwoju sektorów zrównoważonej niebieskiej gospodarki, w tym zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury, a na wsparcie realizacji tych planów działania należy zarezerwować pewną alokację finansową. W ramach EFMRA powinno być również możliwe przydzielanie wsparcia na rekompensatę za koszty dodatkowe, jakie ponoszą podmioty z regionów najbardziej oddalonych z powodu położenia lub wyspiarskiego charakteru tych regionów. To wsparcie powinno stanowić określony odsetek tej ogólnej alokacji finansowej. Ponadto w przypadku regionów najbardziej oddalonych należy stosować wyższy poziom intensywności pomocy niż ten stosowany w odniesieniu do innych operacji. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznania dodatkowego finansowania na wdrażanie tego wsparcia. Jako pomoc państwa takie finansowanie należy zgłosić Komisji, która może zatwierdzić je na mocy niniejszego rozporządzenia jako część tego wsparcia.

- (37) W ramach zarządzania dzielonego z EFMRA powinno być możliwe przydzielanie wsparcia na ochronę i odbudowę wodnej różnorodności biologicznej oraz ekosystemów wodnych, w tym w wodach śródlądowych. W tym celu powinno być dostępne wsparcie z EFMRA na rekompensaty, między innymi za bierne wyławianie przez rybaków z morza utraconych narzędzi połowowych i odpadów morskich, w tym gronostojów, oraz na inwestycje w portach, by zapewnić odpowiednie urządzenia do odbioru utraconych narzędzi połowowych i odpadów morskich. Należy również udostępnić wsparcie na działania zmierzające do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska w środowisku morskim zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE, na wdrażanie środków ochrony przestrzennej ustanowionych na mocy tej dyrektywy, na zarządzanie obszarami Natura 2000 oraz ich odbudowę i monitorowanie zgodnie z priorytetowymi programami ramowymi ustanowionymi zgodnie z dyrektywą Rady 92/43/EWG⁽¹⁴⁾, na ochronę gatunków, w szczególności zgodnie z dyrektywą 92/43/EWG i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE⁽¹⁵⁾, a także na odbudowę wód śródlądowych zgodnie z programem środków ustanowionym na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE⁽¹⁶⁾. W ramach zarządzania bezpośredniego z EFMRA należy przydzielać wsparcie na zapewnianie czystości i zdrowego stanu mórz i oceanów oraz wsparcie na realizację europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym, zawartej w komunikacie Komisji z dnia 16 stycznia 2018 r., zgodnie z celem polegającym na osiągnięciu lub utrzymaniu dobrego stanu środowiska w środowisku morskim.
- (38) Rybołówstwo i akwakultura przyczyniają się do bezpieczeństwa żywnościowego oraz zapewniania wyżywienia. Szacuje jednak się, że Unia importuje obecnie ponad 60 % swojego zaopatrzenia w produkty rybołówstwa, przez co jest w znacznym stopniu zależna od państw trzecich. Propagowanie spożycia białka pochodzenia rybnego, wyprodukowanego w Unii zgodnie z wysokimi standardami jakości i udostępnianie konsumentom po przystępnych cenach, stanowi znaczące wyzwanie.
- (39) W ramach EFMRA powinno być możliwe przydzielanie wsparcia na promocję i zrównoważony rozwój akwakultury, w tym akwakultury słodkowodnej, chowu zwierząt wodnych i uprawy roślin wodnych do produkcji żywności i innych surowców. W niektórych państwach członkowskich nadal obowiązują złożone procedury administracyjne, takie jak utrudniony dostęp do terenów i uciążliwe procedury przyznawania licencji, co powoduje, że sektor ma trudności z poprawą wizerunku i konkurencyjności produktów pochodzących z upraw. Wsparcie z EFMRA powinno być zgodne z wieloletnimi krajowymi planami strategicznymi na rzecz rozwoju akwakultury, opracowanymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W szczególności kwalifikowalne powinno być wsparcie na rzecz zrównoważenia środowiskowego, inwestycji produkcyjnych, innowacji, zdobywania umiejętności zawodowych, poprawy warunków pracy oraz środków kompensacyjnych zapewniających ważne usługi w zakresie gospodarowania gruntami i zasobami naturalnymi. Kwalifikować powinny się również działania w zakresie zdrowia publicznego, systemy ubezpieczeń zasobów akwakultury oraz działania w zakresie zdrowia i dobrostanu zwierząt.
- (40) Bezpieczeństwo żywnościowe jest uzależnione od efektywnych i dobrze zorganizowanych rynków, które zapewniają przejrzystość, stabilność, jakość i różnorodność łańcucha dostaw, jak również informacje dla konsumentów. W tym celu w ramach EFMRA powinno być możliwe przydzielanie wsparcia na wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, zgodnie z celami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013⁽¹⁷⁾. W szczególności wsparcie powinno być udostępniane na zakładanie organizacji producentów, realizację planów produkcji i obrotu, wspieranie nowych rynków zbytu oraz opracowanie i upowszechnianie badań rynkowych.
- (41) Dla dostępności i jakości produktów rybołówstwa i akwakultury duże znaczenie ma przemysł przetwórczy. W ramach EFMRA powinno być możliwe przydzielanie wsparcia na ukierunkowane inwestycje w tym sektorze, pod warunkiem że wnoszą one wkład w realizację celów wspólnej organizacji rynków. Dla przedsiębiorstw innych niż małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) wsparcie takie należy przydzielać jedynie w postaci instrumentów finansowych lub z funduszu InvestEU, a nie w formie dotacji.

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1).

- (42) W ramach EFMRA powinno być możliwe wspieranie rekompensat dla podmiotów działających w sektorze rybołówstwa i akwakultury w przypadku wystąpienia wyjątkowych zdarzeń powodujących znaczące zakłócenia na rynkach.
- (43) Tworzenie miejsc pracy w regionach przybrzeżnych jest zależne od kierowanego przez społeczności lokalne rozwoju zrównoważonej niebieskiej gospodarki, która ożywia tkankę społeczną w tych regionach. Przemysł i usługi morskie prawdopodobnie osiągną lepsze wyniki niż wzrost światowej gospodarki i do 2030 r. przyczynią się do znacznego wzrostu w zakresie zatrudnienia i rozwoju. Rozwój zrównoważonej niebieskiej gospodarki zależy od innowacji i inwestycji w nowe przedsiębiorstwa sektora morskiego i biogospodarkę, w tym w modele zrównoważonej turystyki, morską energię odnawialną, innowacyjny przemysł stoczniowy wysokiej jakości oraz nowe usługi portowe, które mogą zapewniać nowe miejsca pracy i jednocześnie wspierać rozwój lokalny. Inwestycje publiczne w zrównoważoną niebieską gospodarkę powinny pochodzić głównie z budżetu Unii, natomiast wsparcie z EFMRA należy koncentrować się na warunkach podstawowych dla rozwoju zrównoważonej niebieskiej gospodarki i na usuwaniu „wąskich gardeł”, by ułatwić inwestowanie i rozwój nowych rynków, technologii lub usług. Wsparcie na rozwój zrównoważonej niebieskiej gospodarki powinno być wdrażane w ramach zarządzania dzielonego, bezpośredniego i pośredniego.
- (44) Rozwój zrównoważonej niebieskiej gospodarki w dużej mierze zależy od partnerstw zawieranych między podmiotami lokalnymi, które przyczyniają się do vitalności społeczności i gospodarek przybrzeżnych oraz śródlądowych. EFMRA powinien zapewnić narzędzia wspierania takich partnerstw. W tym celu wsparcie poprzez RLKS powinno być udostępniane w ramach zarządzania dzielonego. Takie podejście powinno sprzyjać zróżnicowaniu gospodarczemu w skali lokalnej dzięki rozwojowi rybołówstwa przybrzeżnego i śródlądowego, akwakultury i zrównoważonej niebieskiej gospodarki. Strategie RLKS powinny zapewniać, aby społeczności lokalne w obszarach rybołówstwa i akwakultury w lepszy sposób wykorzystywały możliwości zrównoważonej niebieskiej gospodarki i czerpały z nich korzyści, wykorzystując i rozwijając zasoby środowiskowe, kulturowe, społeczne i ludzkie. W związku z tym każde partnerstwo lokalne powinno odzwierciedlać główny cel swojej strategii, zapewniając zrównoważony udział i reprezentację wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron działających w lokalnej zrównoważonej niebieskiej gospodarce.
- (45) W ramach zarządzania dzielonego z EFMRA powinno być możliwe przydzielanie wsparcia na wzmocnienie zrównoważonego zarządzania morzami i oceanami poprzez gromadzenie i wykorzystywanie danych oraz zarządzanie tymi danymi w celu poszerzenia wiedzy o stanie środowiska morskiego. Celem takiego wsparcia powinno być spełnienie wymogów dyrektyw 92/43/EWG i 2009/147/WE, wspieranie planowania przestrzennego obszarów morskich oraz poprawa jakości danych i wymiany danych w ramach europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego.
- (46) W ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego wsparcie z EFMRA powinno koncentrować się na warunkach podstawowych dla rozwoju zrównoważonej niebieskiej gospodarki poprzez promowanie zintegrowanego sprawowania rządów i zarządzania w zakresie polityki morskiej, zwiększenie transferu i wykorzystywania wyników badań naukowych, innowacji i technologii w zrównoważonej niebieskiej gospodarce, doskonalenie umiejętności związanych z morzem, szerzenie podstawowej wiedzy o morzach i oceanach oraz poprawę wymiany danych społeczno-gospodarczych dotyczących zrównoważonej niebieskiej gospodarki, promowanie niskoemisyjnej i odpornej na zmiany klimatu zrównoważonej niebieskiej gospodarki oraz opracowanie serii projektów i innowacyjnych instrumentów w zakresie finansowania. W wymienionych wyżej dziedzinach należy odpowiednio uwzględnić szczególną sytuację regionów najbardziej oddalonych.
- (47) 60 % oceanów leży poza granicami jurysdykcji państwowej. Oznacza to, że za te obszary odpowiada wspólnie społeczność międzynarodowa. Większość problemów związanych z oceanami, takich jak przełowienie, zmiany klimatu, zakwaszanie środowiska, zanieczyszczenie i zanik różnorodności biologicznej, ma charakter transgraniczny i z tego powodu wymaga wspólnej reakcji. Na mocy Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, której Unia jest stroną zgodnie z decyzją Rady 98/392/WE⁽¹⁸⁾, ustanowiono wiele uprawnień jurysdykcyjnych, instytucji i szczegółowych ram, aby uregulować działalność człowieka na morzach i oceanach oraz zarządzać tą działalnością. Od kilku lat panuje powszechna opinia, że środowiskiem morskim i działalnością człowieka na morzu należy zarządzać w skuteczniejszy sposób, aby zaradzić coraz większej presji na to środowisko.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

- (48) Unia, jako jeden ze światowych podmiotów polityki morskiej, jest silnie zaangażowana w promowanie międzynarodowego zarządzania oceanami, zgodnie ze wspólnym komunikatem Komisji i Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 10 listopada 2016 r. zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”. Unijna polityka zarządzania oceanami traktuje oceany w sposób zintegrowany. Międzynarodowe zarządzanie oceanami ma zasadnicze znaczenie nie tylko dla realizacji Agendy 2030, a w szczególności celu zrównoważonego rozwoju nr 14, ale również dla zagwarantowania bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich oraz zrównoważonego zarządzania nimi w przyszłości. Unia powinna wywiązywać się z tych zobowiązań międzynarodowych i zdecydowanie propagować lepsze międzynarodowe zarządzanie oceanami na poziomie dwustronnym, regionalnym i wielostronnym, w tym w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, poprawy ram międzynarodowego zarządzania oceanami, zmniejszania presji na morza i oceany, w celu stworzenia warunków dla zrównoważonej niebieskiej gospodarki oraz wzmocnienia międzynarodowych badań naukowych i danych dotyczących oceanów.
- (49) Działania promujące międzynarodowe zarządzanie oceanami w ramach EFMRA mają na celu poprawę ogólnych ram międzynarodowych i regionalnych procesów, umów, zasad i instytucji służących uregulowaniu działalności człowieka na oceanach oraz zarządzaniu tą działalnością. EFMRA powinien wspierać porozumienia międzynarodowe, które Unia zawarła w obszarach nieobjętych umowami o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawartymi z różnymi państwami trzecimi, jak również obowiązkowe składki członkowskie wpłacane przez Unię na rzecz regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów oraz regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem nadal będą finansowane w ramach różnych komponentów budżetu Unii.
- (50) W odniesieniu do bezpieczeństwa i obronności zasadniczą rolę odgrywa lepsza ochrona granic i ochrona na morzu. Zgodnie ze strategią Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego przyjętą przez Radę Unii Europejskiej w dniu 24 czerwca 2014 r. i powiązanym z nią planem działania przyjętym w dniu 16 grudnia 2014 r. podstawowe znaczenie dla realizacji tych celów ma wymiana informacji oraz współpraca w ramach Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej między Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa, Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego oraz Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej. W ramach EFMRA należy zatem wspierać nadzór morski oraz współpracę straży przybrzeżnych zarówno w ramach zarządzania dzielonego, jak i bezpośredniego, w tym przez nabywanie sprzętu do wielozadaniowych operacji morskich. EFMRA powinien również umożliwić odpowiednim agencjom wdrażanie wsparcia w dziedzinie nadzoru morskiego i ochrony na morzu w ramach zarządzania pośredniego.
- (51) W ramach zarządzania dzielonego każde państwo członkowskie powinno przygotować jeden program do zatwierdzenia przez Komisję. Komisja powinna oceniać projekty programów, biorąc pod uwagę maksymalizację ich wkładu w realizację priorytetów EFMRA oraz celów odporności, transformacji ekologicznej i transformacji cyfrowej. Przy ocenie projektów programów Komisja powinna wziąć również pod uwagę ich wkład na rzecz rozwoju zrównoważonego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego, sprostania wyzwaniom środowiskowym i społeczno-gospodarczym związanym z WPRyb, wyników społeczno-gospodarczych zrównoważonej niebieskiej gospodarki, ochrony i odbudowy ekosystemów morskich, ograniczenia ilości odpadów morskich oraz na rzecz łagodzenia zmian klimatu i przystosowania się do nich.
- (52) W kontekście regionalizacji oraz aby zachęcić państwa członkowskie do przyjęcia strategicznego podejścia w trakcie opracowywania programów, Komisja powinna oceniać projekty programów, uwzględniając, w stosownych przypadkach, regionalną analizę dotyczącą danego basenu morskiego opracowaną przez Komisję, w której wskaże wspólne mocne i słabe strony z punktu widzenia realizacji celów WPRyb. Analiza ta powinna stanowić wskazówkę, zarówno dla państw członkowskich, jak i Komisji, podczas negocjowania każdego programu z uwzględnieniem wyzwań i potrzeb regionalnych.
- (53) Wyniki EFMRA uzyskane w państwach członkowskich należy oceniać na podstawie wskaźników. Państwa członkowskie powinny składać sprawozdania z postępów w realizacji przyjętych celów pośrednich i celów końcowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060. W tym celu należy ustanowić system monitorowania i ewaluacji.

- (54) Na potrzeby dostarczania informacji na temat wsparcia udzielanego z EFMRA na cele środowiskowe i klimatyczne zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060 należy ustanowić metodykę opartą na rodzajach interwencji. Metodyka ta powinna obejmować przypisywanie konkretnej wagi udzielonemu wsparciu na poziomie odzwierciedlającym stopień, w jakim wsparcie takie przyczynia się do osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych.
- (55) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁹⁾ EFMRA powinien być oceniany na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków EFMRA w praktyce.
- (56) Komisja powinna prowadzić działania informacyjne i komunikacyjne dotyczące EFMRA oraz jego działań i wyników. Zasoby finansowe przydzielone na EFMRA powinny przyczyniać się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z priorytetami EFMRA.
- (57) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽²⁰⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽²¹⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²²⁾ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 ⁽²³⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 ⁽²⁴⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące we wdrażaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny zapobiegać nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, jakich dopuszczają się beneficjenci, a także je wykrywać i skutecznie się nimi zajmować. Państwa członkowskie powinny zgłaszać Komisji wykryte nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe, oraz wszelkie działania następcze, które podjęły w odniesieniu do tych nieprawidłowości oraz w odniesieniu do dochodzeń prowadzonych przez OLAF.
- (58) W celu zwiększenia przejrzystości w zakresie wykorzystania funduszy unijnych i należytego zarządzania finansowego nimi, w szczególności wzmocnienia kontroli publicznej nad wykorzystanymi środkami finansowymi, pewne informacje na temat operacji finansowanych w ramach EFMRA powinny być publikowane na stronie internetowej państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060. Publikując informacje na temat operacji finansowanych w ramach EFMRA, państwo członkowskie musi przestrzegać przepisów dotyczących ochrony danych osobowych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁽²⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (59) W celu uzupełnienia niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do: określenia progu determinującego niedopuszczalność oraz okres niedopuszczalności w związku z kryteriami dopuszczalności wniosków; zasad odzyskiwania przydzielonego wsparcia w przypadku poważnych naruszeń; odpowiednich dat rozpoczęcia lub zakończenia okresu niedopuszczalności oraz warunków skrócenia okresu niedopuszczalności oraz określenia kryteriów obliczania kosztów dodatkowych wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w regionach najbardziej oddalonych. W celu zmiany niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu umożliwienia wprowadzenia dodatkowych podstawowych wskaźników wykonania. Aby ułatwić płynne przejście z systemu ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 508/2014 na system ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, Komisji należy również przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie przepisów przejściowych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (60) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do programów prac, identyfikacji energooszczędnych technologii oraz ustanowienia elementów metodologicznych do pomiaru redukcji emisji CO₂ z silników statków rybackich, wystąpienia wyjątkowego zdarzenia, określenia przypadków naruszenia przepisów przez państwa członkowskie, mogących powodować wstrzymanie biegu terminów płatności, zawieszenia płatności z powodu poważnego nieprzestrzegania przepisów przez państwo członkowskie, korekt finansowych oraz określenia odpowiednich danych dotyczących wdrażania operacji i ich prezentacji. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽²⁶⁾, z wyjątkiem przypadków gdy dotyczą programów prac, w tym pomocy technicznej, oraz wystąpienia wyjątkowego zdarzenia.
- (61) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego powinno być możliwe udzielenie dotacji na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednakże koszty poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji nie są kwalifikowalne, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji wyjątkowych. Aby w udzielaniu unijnego wsparcia uniknąć wszelkich zakłóceń, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, należy przewidzieć możliwość, by w decyzji w sprawie finansowania – w ograniczonym okresie na początku wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i wyłącznie w należycie uzasadnionych przypadkach – dopuścić kwalifikowalność działań i kosztów od początku roku budżetowego 2021, nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty – poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji. Z tych samych powodów i na tych samych warunkach konieczne jest wprowadzenie odstępstwa od art. 193 ust. 4 rozporządzenia finansowego w odniesieniu do dotacji operacyjnych.
- (62) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (63) W celu zapewnienia ciągłości udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwienia wdrażania od początku wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 konieczne jest zapewnienie stosowania niniejszego rozporządzenia, z mocą wsteczną, w odniesieniu do wsparcia w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego od dnia 1 stycznia 2021 r. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

RAMY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury (EFMRA) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Czas trwania EFMRA jest dostosowany do okresu obowiązywania wieloletnich ram finansowych. Niniejsze rozporządzenie określa priorytety EFMRA, jego budżet oraz zasady szczegółowe, które dotyczą zapewniania finansowania unijnego i uzupełniają zasady ogólne mające zastosowanie do EFMRA na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/1060.

Artykuł 2

Definicje

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia oraz bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/523 oraz art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
2. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „wspólny mechanizm wymiany informacji” oznacza zbiór systemów stworzony w celu wspierania wymiany informacji między organami zaangażowanymi w nadzór morski, między sektorami i ponad granicami, tak aby organy te dysponowały szerszą wiedzą o działaniach na morzu;
 - 2) „straż przybrzeżna” oznacza organy krajowe wykonujące funkcje straży przybrzeżnej, które obejmują bezpieczeństwo morskie, ochronę na morzu, odprawę celną na morzu, zapobieganie nielegalnemu handlowi i przemytowi oraz ich zwalczanie, związane z tym egzekwowanie prawa morskiego, morską kontrolę graniczną, nadzór morski, ochronę środowiska morskiego, działania poszukiwawczo-ratownicze, reagowanie na wypadki i katastrofy, kontrolę rybołówstwa, inspekcję oraz inne działania związane z tymi funkcjami;
 - 3) „europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego” lub „EMODnet” oznacza partnerstwo, w ramach którego gromadzi się dane i metadane morskie, aby te rozproszone zasoby były bardziej dostępne i funkcjonalne z punktu widzenia użytkowników publicznych i prywatnych dzięki zapewnieniu zweryfikowanych pod kątem jakości, interoperacyjnych i zharmonizowanych danych morskich;
 - 4) „zwiad rybacki” oznacza operację połowową prowadzoną w celach komercyjnych na danym obszarze mającą na celu ocenę opłacalności i biologicznego zrównoważenia regularnej, długoterminowej eksploatacji zasobów rybnych w tym obszarze w odniesieniu do stad, które dotąd nie były przedmiotem rybołówstwa komercyjnego;

- 5) „rybak” oznacza osobę fizyczną prowadzącą komercyjną działalność połowową, uznaną przez dane państwo członkowskie;
- 6) „rybołówstwo śródlądowe” oznacza działalność połowową prowadzoną w celach komercyjnych na wodach śródlądowych przez statki lub inne urządzenia, w tym stosowane do połowów pod lodem;
- 7) „międzynarodowe zarządzanie oceanami” oznacza inicjatywę Unii na rzecz ulepszenia nadrzędnych ram obejmujących międzynarodowe i regionalne procesy, umowy, uzgodnienia, zasady i instytucje przy pomocy spójnych międzysektorowych rozwiązań opartych na określonych zasadach, aby zapewnić zdrowy stan, bezpieczeństwo i czystość oceanów i mórz, ochronę na nich oraz zrównoważone zarządzanie nimi;
- 8) „miejsce wylądunku” oznacza miejsce inne niż port morski zdefiniowany w art. 2 pkt 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 ⁽²⁷⁾, oficjalnie uznane przez państwo członkowskie, którego wykorzystanie nie ogranicza się do jego właściciela i które jest wykorzystywane głównie do wylądunków ze statków łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- 9) „polityka morską” oznacza politykę unijną, której celem jest wspieranie zintegrowanego i spójnego procesu decyzyjnego, by zmaksymalizować zrównoważony rozwój, wzrost gospodarczy i spójność społeczną w Unii, w szczególności na obszarach przybrzeżnych i wyspiarskich oraz w regionach najbardziej oddalonych, jak również w sektorach zrównoważonej niebieskiej gospodarki, za pomocą spójnej polityki dotyczącej spraw morskich oraz odpowiedniej współpracy międzynarodowej;
- 10) „ochrona na morzu i nadzór morski” oznaczają działania prowadzone w celu zrozumienia, w stosownych przypadkach zapobiegania oraz zarządzania w sposób kompleksowy w odniesieniu do wszystkich zdarzeń i działań związanych z obszarem morskim, które mogłyby mieć wpływ na bezpieczeństwo morskie i ochronę na morzu, egzekwowanie prawa, obronność, kontrolę granic, ochronę środowiska morskiego, kontrolę rybołówstwa, handel i interes gospodarczy Unii;
- 11) „planowanie przestrzenne obszarów morskich” oznacza proces, w ramach którego odpowiednie organy państw członkowskich analizują i organizują działalność człowieka na obszarach morskich, aby osiągnąć cele ekologiczne, gospodarcze i społeczne;
- 12) „podmiot publiczny” oznacza organ państwowy, regionalny lub lokalny, podmiot prawa publicznego lub stowarzyszenie utworzone przez co najmniej jeden taki organ lub przez co najmniej jeden taki podmiot prawa publicznego;
- 13) „strategia na rzecz basenu morskiego” oznacza zintegrowane ramy, które służą do rozwiązywania wspólnych związanych z morzem problemów, z którymi borykają się państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach również państwa trzecie, w konkretnym basenie morskim lub co najmniej jednym podobzarsze basenu morskiego, a także służą do wspierania współpracy i koordynacji w celu osiągnięcia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Opracowuje ją Komisja we współpracy z odpowiednimi państwami członkowskimi i, w stosownych przypadkach, z odpowiednimi państwami trzecimi, ich regionami i innymi zainteresowanymi stronami;
- 14) „łodziowe rybołówstwo przybrzeżne” oznacza działalność połowową prowadzoną przez:
 - a) morskie i śródlądowe statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z narzędzi ciągnionych zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 ⁽²⁸⁾; lub
 - b) rybaków łowiących z brzegu, w tym zbieraczy skorupiaków;
- 15) „zrównoważona niebieska gospodarka” oznacza wszystkie sektorowe i międzysektorowe działania gospodarcze prowadzone na całym jednolitym rynku, związane z oceanami, morzami, wybrzeżami i wodami śródlądowymi, w tym w regionach wyspiarskich i najbardziej oddalonych oraz państwach śródlądowych Unii, obejmujące sektory wschodzące i nierynkowe towary i usługi oraz mające na celu zapewnienie środowiskowej, społecznej i gospodarczej zrównoważoności w długiej perspektywie, które to działania są spójne z celami zrównoważonego rozwoju, w szczególności z celem nr 14, oraz z przepisami Unii w zakresie środowiska.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiające ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów (Dz.U. L 57 z 3.3.2017, s. 1).

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

Artykuł 3

Priorytety

EFMRA przyczynia się do realizacji WPRyb i unijnej polityki morskiej. Dąży do realizacji następujących priorytetów:

- 1) wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych;
- 2) wspieranie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury oraz przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, przyczyniając się w ten sposób do bezpieczeństwa żywnościowego w Unii;
- 3) sprzyjanie zrównoważonej niebieskiej gospodarce na obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury;
- 4) wzmocnienie międzynarodowego zarządzania oceanami oraz przyczynienie się do zapewnienia bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich, a także zrównoważonego zarządzania nimi.

Wsparcie z EFMRA przyczynia się do realizacji celów Unii związanych ze środowiskiem oraz łagodzeniem zmian klimatu i przystosowaniem się do nich. Wkład ten jest monitorowany zgodnie z metodyką określoną w załączniku IV.

ROZDZIAŁ II

Ramy finansowe

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na wdrażanie EFMRA na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 6 108 000 000 EUR w cenach bieżących.
2. Część puli środków finansowych przeznaczona na EFMRA na podstawie tytułu II niniejszego rozporządzenia jest wykonywana w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1060 oraz art. 63 rozporządzenia finansowego.
3. Część puli środków finansowych przeznaczona na EFMRA na podstawie tytułu III niniejszego rozporządzenia jest wykonywana albo bezpośrednio przez Komisję zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego, albo w ramach zarządzania pośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

Artykuł 5

Zasoby budżetowe objęte zarządzaniem dzielonym

1. Część puli środków finansowych objęta zarządzaniem dzielonym, jak określono w tytule II, wynosi 5 311 000 000 EUR w cenach bieżących, zgodnie z rocznym podziałem określonym w załączniku V.
2. W przypadku operacji wdrażanych w regionach najbardziej oddalonych każde odnośne państwo członkowskie przeznacza – w ramach unijnego wsparcia finansowego określonego w załączniku V – co najmniej:
 - a) 102 000 000 EUR dla Azorów i Madery;
 - b) 82 000 000 EUR dla Wysp Kanaryjskich;
 - c) 131 000 000 EUR dla Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki, Majotty, Reunion oraz Saint-Martin.
3. Rekompensata, o której mowa w art. 24, nie może przekraczać 60 % każdej z alokacji, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c) niniejszego artykułu, lub 70 % w okolicznościach uzasadnionych w poszczególnych planach działania dotyczących regionów najbardziej oddalonych.

4. Co najmniej 15 % unijnego wsparcia finansowego alokowanego danemu państwu członkowskiemu alokuje się w ramach programu przygotowanego i przekazanego zgodnie z art. 21 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060 na cele szczegółowe, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie, które nie mają dostępu do wód Unii, mogą stosować niższy procent w odniesieniu do zakresu zadań związanych z kontrolą oraz gromadzeniem danych.

5. Unijne wsparcie finansowe z EFMRA alokowane danemu państwu członkowskiemu w ramach całkowitej kwoty wsparcia, o którym mowa w art. 17–21, nie może przekroczyć wyższego z następujących progów:

a) 6 000 000 EUR; lub

b) 15 % unijnego wsparcia finansowego alokowanego danemu państwu członkowskiemu.

6. Zgodnie z art. 36 i 37 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w ramach EFMRA można z inicjatywy państwa członkowskiego przydzielać wsparcie na pomoc techniczną na rzecz skutecznej administracji i stosowania tego funduszu.

Artykuł 6

Podział zasobów finansowych w ramach zarządzania dzielonego

Zasoby dostępne na zobowiązania państw członkowskich, o których mowa w art. 6 ust. 1, na lata 2021–2027, określono w załączniku V.

Artykuł 7

Zasoby budżetowe objęte zarządzaniem bezpośrednim i pośrednim

1. Część puli środków finansowych podlegająca zarządzaniu bezpośredniemu i pośredniemu, jak określono w tytule III, wynosi 797 000 000 EUR w cenach bieżących.

2. Kwota, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana na pomoc techniczną i administracyjną związaną z wykonywaniem EFMRA, np. na działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ewaluację, w tym na instytucjonalne systemy informatyczne.

W szczególności, z inicjatywy Komisji oraz z zastrzeżeniem pułapu wynoszącego 1,5 % puli środków finansowych, o której mowa w art. 4 ust. 1, w ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na:

a) pomoc techniczną na wdrażanie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2021/1060;

b) przygotowanie, monitorowanie i ocenę umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i uczestnictwo Unii w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem;

c) ustanowienie ogólnoeuropejskiej sieci lokalnych grup działania.

3. W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na koszty działań informacyjno-komunikacyjnych związanych z wdrażaniem niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

Programowanie

Artykuł 8

Programowanie wsparcia objętego zarządzaniem dzielonym

1. Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/1060 każde państwo członkowskie przygotowuje jeden program realizacji priorytetów określonych w art. 3 niniejszego rozporządzenia (zwany dalej „programem”).

Przygotowując program, państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, dążą do uwzględnienia wyzwań regionalnych lub lokalnych i mogą wskazać instytucje pośredniczące zgodnie z art. 71 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

2. Wsparcie na podstawie tytułu II niniejszego rozporządzenia w ramach realizacji celów polityki określonych w art. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060 jest usystematyzowane według priorytetów i celów szczegółowych określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

3. Oprócz elementów, o których mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) 2021/1060, program musi zawierać:

- a) analizę sytuacji pod względem mocnych i słabych stron oraz możliwości i zagrożeń, a także określenie potrzeb, jakie należy zaspokoić na odpowiednim obszarze geograficznym, w tym, w stosownych przypadkach, w basenach morskich mających znaczenie dla programu;
- b) w stosownych przypadkach – plan działania dotyczący regionów najbardziej oddalonych, o którym mowa w art. 35.

4. Przy przeprowadzaniu analizy mocnych i słabych stron, możliwości i zagrożeń, o której mowa w ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, państwa członkowskie uwzględniają szczególne potrzeby łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego zgodnie z załącznikiem V do rozporządzenia (UE) 2021/1060.

W odniesieniu do celów szczegółowych, które przyczyniają się do rozwoju zrównoważonego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, państwa członkowskie opisują rodzaje działań branych w tym celu pod uwagę, jak określono w art. 22 ust. 3 lit. d) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2021/1060 i w załączniku V do tego rozporządzenia.

Instytucja zarządzająca stara się uwzględnić specyfikę operatorów zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym w odniesieniu do ewentualnych środków upraszczających, takich jak uproszczone formularze wniosków.

5. Komisja ocenia program zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) 2021/1060. W ocenie tej Komisja uwzględnia w szczególności:

- a) maksymalizację wkładu programu w priorytety określone w art. 3, i w cele w zakresie odporności, transformacji ekologicznej i transformacji cyfrowej, w tym poprzez szeroki zakres innowacyjnych rozwiązań;
- b) wkład programu w rozwój zrównoważonego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- c) wkład programu w zrównoważoność środowiskową, gospodarczą i społeczną;
- d) równowagę między zdolnością połowową flot a dostępnymi uprawnieniami do połowów, będącą co roku przedmiotem sprawozdania państw członkowskich zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- e) w stosownych przypadkach wieloletnie plany zarządzania przyjęte na mocy art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, plany zarządzania przyjęte na mocy art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 oraz zalecenia przyjęte przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, które są wiążące dla Unii;
- f) wdrażanie obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- g) najnowsze dane dotyczące wyników społeczno-gospodarczych zrównoważonej niebieskiej gospodarki, w szczególności w sektorze rybołówstwa i akwakultury;
- h) w stosownych przypadkach regionalne analizy dotyczące basenu morskiego opracowane przez Komisję wskazujące wspólne mocne i słabe strony danego basenu morskiego z punktu widzenia realizacji celów WPRyb określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;

- i) wkład programu w ochronę i odbudowę ekosystemów morskich, przy czym wsparcie związane z obszarami Natura 2000 jest zgodne z priorytetowymi ramami działań ustanowionymi na podstawie art. 8 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG;
- j) wkład programu w ograniczenie ilości odpadów morskich zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 ⁽²⁹⁾;
- k) wkład programu w łagodzenie zmian klimatu i przystosowanie się do nich.

Artykuł 9

Programowanie wsparcia objętego zarządzaniem bezpośrednim i pośrednim

Aby wdrożyć tytuł III, Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające programy prac. W stosownych przypadkach programy prac określają całkowitą kwotę zarezerwowaną na działania łączone, o których mowa w art. 56. Z wyjątkiem pomocy technicznej te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 63 ust. 2.

TYTUŁ II

WSPARCIE OBJĘTE ZARZĄDZANIEM DZIELONYM

ROZDZIAŁ I

Ogólne zasady przyznawania wsparcia

Artykuł 10

Pomoc państwa

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu do pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie przedsiębiorstwom z sektora rybołówstwa i akwakultury zastosowanie mają art. 107, 108 i 109 TFUE.
2. Art. 107, 108 i 109 TFUE nie mają jednak zastosowania do płatności dokonywanych przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia i objętych zakresem stosowania art. 42 TFUE.
3. Przepisy krajowe ustanawiające finansowanie ze środków publicznych w szerszym zakresie, niż wynika to z przepisów niniejszego rozporządzenia dotyczących płatności, o których mowa w ust. 2, podlegają w całości ust. 1.
4. W odniesieniu do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do TFUE, do których stosuje się jego art. 107, 108 i 109, Komisja może zgodnie z art. 108 TFUE zezwolić na udzielanie pomocy operacyjnej w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 TFUE, w odniesieniu do sektorów produkcji i przetwarzania wspomnianych produktów rybołówstwa i akwakultury, a także obrotu nimi, w celu zaradzenia konkretnym ograniczeniom w tych regionach, wynikającym z ich izolacji, wyspiarskiego charakteru lub oddalonego położenia.

Artykuł 11

Dopuszczalność wniosków

1. Wniosek o wsparcie złożony przez operatora uznaje się za niedopuszczalny przez określony okres ustalony zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, jeżeli właściwy organ stwierdził, że ten operator:

⁽²⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1).

- a) dopuścił się poważnego naruszenia określonego w art. 42 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽³⁰⁾ lub w art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 lub w innych aktach prawnych przyjętych przez Parlament Europejski i Radę w ramach WPRyb;
 - b) był zaangażowany w działalność statku rybackiego wpisanego do unijnego wykazu statków NNN zgodnie z art. 40 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, zarządzał takim statkiem lub był jego właścicielem lub był zaangażowany w działalność statku pływającego pod banderą jednego z państw uznanych za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z art. 33 tego rozporządzenia, zarządzał takim statkiem lub był jego właścicielem; lub
 - c) popełnił którekolwiek z przestępstw przeciwko środowisku określonych w art. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE ⁽³¹⁾, w przypadku gdy wniosek o wsparcie jest składany na podstawie art. 27 niniejszego rozporządzenia
2. Jeżeli w okresie od złożenia wniosku o wsparcie do momentu upływu pięciu lat od ostatniej płatności wystąpi którakolwiek z sytuacji, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wsparcie wypłacone z EFMRA związane z tym wnioskiem podlega odzyskaniu od operatora, zgodnie z art. 44 niniejszego rozporządzenia oraz art. 103 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
3. Bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych przepisów krajowych uzgodnionych w umowie partnerstwa zawartej z danym państwem członkowskim, wniosek o wsparcie złożony przez operatora uznaje się za niedopuszczalny przez określony okres ustalony na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu, jeżeli właściwy organ stwierdził w drodze ostatecznej decyzji, że operator ten jest winny nadużycia w rozumieniu art. 3 dyrektywy (UE) 2017/1371 w kontekście EFMR lub EFMRA.
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 62 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie, dotyczących:
- a) określenia progu determinującego niedopuszczalność oraz okresu niedopuszczalności, o którym mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu; okres ten musi być proporcjonalny do charakteru, wagi, czasu trwania i powtarzalności poważnych naruszeń, popełnionych przestępstw lub nadużyć i musi wynosić co najmniej rok;
 - b) zgodnie z art. 44 niniejszego rozporządzenia oraz art. 103 rozporządzenia (UE) 2021/1060 – zasad odzyskiwania wsparcia przyznanego na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu, które są proporcjonalne do charakteru, wagi, czasu trwania i powtarzalności popełnionych poważnych naruszeń lub przestępstw;
 - c) odpowiednich dat rozpoczęcia lub zakończenia okresów, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz warunków skrócenia okresu niedopuszczalności.
5. Państwa członkowskie mogą stosować, zgodnie z przepisami krajowymi, okres niedopuszczalności dłuższy od okresu ustalonego na podstawie ust. 4. Państwa członkowskie mogą stosować okres niedopuszczalności również wobec wniosków o wsparcie złożonych przez operatorów zaangażowanych w rybołówstwo śródlądowe, którzy dopuścili się poważnego naruszenia w rozumieniu przepisów krajowych.
6. Państwa członkowskie zobowiązują operatorów, którzy składają wniosek o wsparcie w ramach EFMRA, by przedstawili instytucji zarządzającej podpisane oświadczenie potwierdzające, że nie dotyczy ich żadna z sytuacji wymienionych w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu. Przed zatwierdzeniem wniosku państwa członkowskie weryfikują prawdziwość tego oświadczenia w oparciu o informacje dostępne w krajowych rejestrach naruszeń przepisów, o których mowa w art. 93 rozporządzenia nr (WE) 1224/2009, lub w oparciu o wszelkie inne dostępne dane.

Na potrzeby weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, państwo członkowskie przedstawia, na wniosek innego państwa członkowskiego, informacje zawarte w swoim krajowym rejestrze naruszeń przepisów, o którym mowa w art. 93 rozporządzenia nr (WE) 1224/2009.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽³¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

*Artykuł 12***Kwalifikowalność do wsparcia z EFMRA objętego zarządzaniem dzielonym**

1. Bez uszczerbku dla zasad kwalifikowalności wydatków określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/1060 państwa członkowskie mogą przewidzieć wsparcie na mocy niniejszego tytułu w odniesieniu do operacji, które:

- a) wchodzi w zakres priorytetów i celów szczegółowych określonych w art. 8 ust. 2;
- b) nie są niekwalifikowalne na podstawie art. 13; oraz
- c) są zgodne z mającym zastosowanie prawem Unii.

2. W ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na inwestycje na statkach niezbędne do spełnienia wymogów nałożonych przez państwo członkowskie w celu wprowadzenia w życie fakultatywnych przepisów dyrektywy (UE) 2017/159.

*Artykuł 13***Operacje lub wydatki niekwalifikowalne**

Do wsparcia z EFMRA nie kwalifikują się następujące operacje lub wydatki:

- a) operacje, które zwiększają zdolność połowową statku rybackiego, chyba że art. 19 stanowi inaczej;
- b) nabycie sprzętu, który zwiększa możliwości statku rybackiego w zakresie lokalizacji ryb;
- c) budowa, nabycie lub przywóz statków rybackich, chyba że art. 17 stanowi inaczej;
- d) transfer statków rybackich do państw trzecich lub zmiana bandery statków rybackich na banderę państwa trzeciego, w tym poprzez zakładanie spółek *joint venture* z partnerami z państw trzecich;
- e) tymczasowe lub trwałe zaprzestanie działalności połowowej, chyba że art. 20 i 21 stanowią inaczej;
- f) zwiad rybacki;
- g) przeniesienie własności przedsiębiorstwa;
- h) bezpośrednie zarybianie, chyba że zostało ono wyraźnie przewidziane w unijnym akcie prawnym jako środek ponownego wprowadzenia lub inne środki ochrony lub polega na zarybianiu eksperymentalnym;
- i) budowa nowych portów lub nowych miejsc sprzedaży aukcyjnej z wyjątkiem nowych miejsc wylądunku;
- j) mechanizmy interwencji na rynku, których celem jest czasowe lub trwałe wycofanie produktów rybołówstwa lub akwakultury z obrotu, aby zmniejszyć podaż w celu zapobieżenia spadkowi lub spowodowania wzrostu cen, chyba że art. 26 ust. 2 stanowi inaczej;
- k) inwestycje na statkach rybackich niezbędne do zapewnienia zgodności z wymogami przewidzianymi w prawie Unii obowiązującym w momencie składania wniosku o wsparcie, w tym z wymogami związanymi z obowiązkami Unii w kontekście regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, chyba że art. 22 stanowi inaczej;
- l) inwestycje na statkach rybackich, które prowadziły działalność połowową na morzu przez mniej niż 60 dni w ciągu dwóch lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o wsparcie;
- m) wymiana lub modernizacja silnika głównego lub dodatkowego na statku rybackim, chyba że art. 18 stanowi inaczej.

ROZDZIAŁ II

Priorytet 1: Wsparcie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych

Sekcja 1

Zakres wsparcia

Artykuł 14

Cele szczegółowe

1. Wsparcie na mocy niniejszego rozdziału obejmuje interwencje, które przyczyniają się do realizacji celów WPRyb określonych w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, za pośrednictwem jednego lub większej liczby następujących celów szczegółowych:
 - a) wzmocnienie działalności połowowej zrównoważonej pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym;
 - b) zwiększenie efektywności energetycznej i zmniejszenie emisji CO₂ poprzez wymianę lub modernizację silników statków rybackich;
 - c) propagowanie dostosowania zdolności połowowej do uprawnień do połowów w przypadkach trwałego zaprzestania działalności połowowej i przyczynianie się do zapewniania odpowiedniego poziomu życia w przypadkach tymczasowego zaprzestania działalności połowowej;
 - d) wspieranie skutecznej kontroli i egzekwowania w zakresie rybołówstwa, w tym zwalczania połowów NNN, a także wiarygodnych danych na potrzeby podejmowania decyzji w oparciu o wiedzę;
 - e) propagowanie równych warunków funkcjonowania dla produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych; oraz
 - f) przyczynianie się do ochrony i odbudowy wodnej różnorodności biologicznej i ekosystemów wodnych.
2. Wsparcie udzielane na podstawie niniejszego rozdziału może być przyznawane na rzecz rybołówstwa śródlądowego na warunkach określonych w art. 16.

Sekcja 2

Warunki szczególne

Artykuł 15

Transfer lub zmiana bandery statków rybackich

W przypadku gdy w odniesieniu do danego unijnego statku rybackiego przydzielono wsparcie na mocy niniejszego rozdziału, statek ten nie może być przedmiotem transferu ani zmiany bandery poza granice Unii przez co najmniej pięć lat po dokonaniu ostatniej płatności na rzecz operacji objętej wsparciem.

Artykuł 16

Rybołówstwo śródlądowe

1. Przepisy określone w art. 17 ust. 6 lit. a), art. 18 ust. 2 lit. a), art. 19 ust. 2 lit. a) i d), art. 20, art. 21 ust. 2 lit. a)–d), a także odniesienie do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w art. 19 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do śródlądowych statków rybackich.
2. W przypadku śródlądowych statków rybackich odniesienia do daty rejestracji w unijnym rejestrze floty rybackiej w art. 17 ust. 6 lit. d) i e), art. 18 ust. 2 lit. b) i art. 19 ust. 2 lit. c) zastępuje się odniesieniami do daty rozpoczęcia eksploatacji, zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 17

Pierwsze nabycie statku rybackiego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. c) w ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na pierwsze nabycie statku rybackiego lub nabycie jego częściowej własności.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. a).

2. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie osobie fizycznej, która:

- a) w dniu złożenia wniosku o wsparcie ma nie więcej niż 40 lat; oraz
- b) pracowała jako rybak przez co najmniej pięć lat lub zdobyła odpowiednie kwalifikacje.

3. Wsparcie na mocy ust. 1 może zostać również przyznane osobom prawnym będącym w całości własnością jednej lub większej liczby osób fizycznych, z których każda spełnia warunki określone w ust. 2.

4. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane na wspólne pierwsze nabycie statku rybackiego przez kilka osób fizycznych, z których każda spełnia warunki określone w ust. 2.

5. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać również przyznane na nabycie częściowej własności statku rybackiego przez osobę fizyczną, która spełnia warunki określone w ust. 2 i którą uznaje się za posiadającą prawa kontrolne w odniesieniu do tego statku jako właściciel co najmniej 33 % statku lub 33 % udziałów w statku, lub przez podmiot prawny, który spełnia warunki określone w ust. 3 i który uznaje się za posiadający prawa kontrolne w odniesieniu do tego statku jako właściciel co najmniej 33 % statku lub 33 % udziałów w statku.

6. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie w odniesieniu do statku rybackiego:

- a) który należy do segmentu floty, w stosunku do którego najnowsze sprawozdanie dotyczące zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wykazało równowagę z uprawnieniami do połowów dostępnymi dla tego segmentu;
- b) który jest wyposażony w sprzęt do prowadzenia działalności połowowej;
- c) którego długość całkowita wynosi nie więcej niż 24 metry;
- d) który był zarejestrowany w unijnym rejestrze floty przez co najmniej trzy lata kalendarzowe poprzedzające rok złożenia wniosku o wsparcie w przypadku statku łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, oraz przez co najmniej pięć lat kalendarzowych w przypadku innego rodzaju statku; oraz
- e) który był zarejestrowany w unijnym rejestrze floty przez maksymalnie 30 lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o wsparcie.

7. Pierwszego nabycia statku rybackiego wspieranego na mocy niniejszego artykułu nie uznaje się za przeniesienie własności przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 13 lit. g).

Artykuł 18

Wymiana lub modernizacja silnika głównego lub dodatkowego

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. m) w ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na wymianę lub modernizację głównego lub dodatkowego silnika statku rybackiego o długości całkowitej do 24 metrów.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. b).

2. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- a) statek należy do segmentu floty, w stosunku do którego najnowsze sprawozdanie dotyczące zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wykazało równowagę z uprawnieniami do połowów dostępnymi dla tego segmentu;

- b) statek był zarejestrowany w unijnym rejestrze floty przez co najmniej pięć lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o wsparcie;
- c) w przypadku statków łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego – nowy lub zmodernizowany silnik ma moc (w kW) nie większą niż moc obecnego silnika; oraz
- d) w przypadku innych statków o długości całkowitej do 24 metrów – nowy lub zmodernizowany silnik ma moc (w kW) nie większą niż moc obecnego silnika i emituje co najmniej 20 % mniej CO₂ w porównaniu z obecnym silnikiem.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie wymienione lub zmodernizowane silniki podlegały fizycznej weryfikacji.

4. Nie zastępuje się zdolności połowowej wycofanej w wyniku wymiany lub modernizacji silnika głównego lub dodatkowego.

5. Redukcję emisji CO₂ wymaganą na mocy ust. 2 lit. d) uznaje się za spełnioną w każdej z następujących sytuacji:

- a) w przypadku gdy odpowiednie informacje poświadczone przez producenta danego silnika w ramach homologacji typu lub świadectwa produktu wskazują, że nowy silnik emituje 20 % mniej CO₂ niż silnik wymieniany; lub
- b) w przypadku gdy odpowiednie informacje poświadczone przez producenta danego silnika w ramach homologacji typu lub świadectwa produktu wskazują, że nowy silnik zużywa 20 % mniej paliwa niż silnik wymieniany.

W przypadku gdy odpowiednie informacje poświadczone przez producenta danego silnika jako część homologacji typu lub świadectwa produktu dla jednego lub obu silników nie pozwalają na porównanie emisji CO₂ lub zużycia paliwa, zmniejszenie emisji CO₂ wymagane na mocy ust. 2 lit. d) uznaje się za spełnione w każdej z następujących sytuacji:

- a) nowy silnik wykorzystuje technologię energooszczędną, a różnica wieku między nowym silnikiem a silnikiem wymienianym wynosi co najmniej siedem lat;
- b) nowy silnik wykorzystuje rodzaj paliwa lub układ napędowy, który uznaje się za emitujący mniej CO₂ niż silnik wymieniany;
- c) państwo członkowskie ocenia, że nowy silnik emituje 20 % mniej CO₂ lub zużywa 20 % mniej paliwa w ramach zwykłego nakładu połowowego danego statku niż silnik wymieniany.

Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia technologii energooszczędnych, o których mowa w akapicie drugim lit. a) niniejszego ustępu, i w celu doprecyzowania elementów metodyki na potrzeby wdrożenia lit. c) tego akapitu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 65 ust. 2.

Artykuł 19

Zwiększenie pojemności brutto statku rybackiego w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy lub efektywności energetycznej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. a) w ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na operacje zwiększające pojemność brutto statku rybackiego w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy lub efektywności energetycznej.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. a).

2. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- a) statek rybacki należy do segmentu floty, w stosunku do którego najnowsze sprawozdanie dotyczące zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wykazało równowagę zdolności połowowej tego segmentu z uprawnieniami do połowów dostępnymi dla tego segmentu;
- b) długość całkowita statku rybackiego wynosi nie więcej niż 24 metry;

- c) statek rybacki był zarejestrowany w unijnym rejestrze floty przez co najmniej 10 lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o wsparcie; oraz
 - d) wprowadzenie do floty rybackiej nowej zdolności połowowej wygenerowanej w wyniku operacji jest kompensowane uprzednim wycofaniem co najmniej takiej samej zdolności połowowej bez pomocy publicznej z tego samego segmentu floty lub z segmentu floty, w stosunku do którego najnowsze sprawozdanie dotyczące zdolności połowowej, o którym mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wykazało brak równowagi zdolności połowowej z uprawnieniami do połowów dostępnymi dla tego segmentu.
3. Na użytek ust. 1 kwalifikowalne są wyłącznie następujące operacje:
- a) zwiększenie pojemności brutto niezbędne do późniejszej instalacji lub renowacji obiektów zakwaterowania przeznaczonych wyłącznie do użytku przez załogę, w tym urządzeń sanitarnych, wspólnych pomieszczeń, pomieszczeń kuchennych i struktur tworzących pokład ochronny;
 - b) zwiększenie pojemności brutto niezbędne do późniejszego ulepszenia lub zainstalowania pokładowych systemów przeciwpożarowych, systemów bezpieczeństwa i alarmu lub systemów redukcji hałasu;
 - c) zwiększenie pojemności brutto niezbędne do późniejszej instalacji systemów mostka zintegrowanego w celu poprawy nawigacji lub sterowania silnikami;
 - d) zwiększenie pojemności brutto niezbędne do późniejszej instalacji lub renowacji silnika lub układu napędowego wykazującego lepszą efektywność energetyczną lub niższą emisję CO₂ w porównaniu z poprzednią sytuacją, którego moc nie przekracza uprzednio certyfikowanej mocy silnika na podstawie art. 40 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i którego maksymalna moc wyjściowa jest dla danego silnika lub modelu układu napędowego poświadczona przez producenta;
 - e) wymiana lub renowacja dziobu gruszkowego, pod warunkiem że poprawi to ogólną efektywność energetyczną statku rybackiego.
4. W ramach danych przekazywanych na podstawie art. 46 ust. 3 państwa członkowskie przekazują Komisji charakterystykę operacji wspieranych na mocy niniejszego artykułu, w tym wielkość zwiększonej zdolności połowowej i cel tego zwiększenia.
5. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu nie obejmuje operacji związanych z inwestycjami mającymi na celu poprawę bezpieczeństwa, warunków pracy lub efektywności energetycznej, w przypadku gdy takie operacje nie zwiększają zdolności połowowej danego statku. Operacje te mogą otrzymać wsparcie zgodnie z art. 12.

Artykuł 20

Trwałe zaprzestanie działalności połowowej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. e) w ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na rekompensatę za trwałe zaprzestanie działalności połowowej.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. c).

2. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie w przypadku spełnienia następujących warunków:

- a) zaprzestanie działalności stanowi jedno z narzędzi w planie działania, o którym mowa w art. 22 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- b) zaprzestanie działalności polega na zezłomowaniu statku rybackiego lub jego wycofaniu z eksploatacji i dostosowaniu do działań niestanowiących rybołówstwa komercyjnego, zgodnie z celami WPRyb i planów wieloletnich, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013;
- c) statek rybacki jest zarejestrowany jako aktywny oraz przez co najmniej 90 dni rocznie w ciągu ostatnich dwóch lat kalendarzowych poprzedzających datę złożenia wniosku o wsparcie prowadził działalność połowową na morzu;
- d) równoważna zdolność połowowa została nieodwołalnie usunięta z unijnego rejestru floty rybackiej, a licencje połowowe i upoważnienia do połowów zostały nieodwołalnie cofnięte, zgodnie z art. 22 ust. 5 i 6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013; oraz
- e) w ciągu pięciu lat od otrzymania wsparcia beneficjent nie może zarejestrować żadnego statku rybackiego.

3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może zostać przyznane wyłącznie:
- a) właścicielom unijnych statków rybackich, których dotyczy trwale zaprzestanie; oraz
 - b) rybakom, którzy przez co najmniej 90 dni rocznie w ciągu ostatnich dwóch lat kalendarzowych poprzedzających datę złożenia wniosku o wsparcie pracowali na morzu na pokładzie unijnego statku rybackiego, którego dotyczy trwale zaprzestanie.

Rybacy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), zaprzestają wszelkiej działalności połowowej na pięć lat od otrzymania wsparcia. W przypadku gdy rybak powróci do działalności połowowej w tym okresie, nienależnie wypłacone kwoty w ramach tej operacji podlegają odzyskaniu przez odnośne państwo członkowskie proporcjonalnie do okresu, w którym warunek określony w pierwszym zdaniu niniejszego akapitu nie był spełniany.

Artykuł 21

Tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. e) w ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na rekompensatę za tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. c).

2. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie w przypadku:
- a) wprowadzenia środków ochrony, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), b), c), i) oraz j) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, lub równoważnych środków ochrony przyjętych przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, jeżeli środki te mają zastosowanie do Unii;
 - b) wprowadzenia przez Komisję środków w przypadku poważnego zagrożenia dla żywych zasobów morza, jak określono w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - c) wprowadzenia przez państwa członkowskie środków nadzwyczajnych na podstawie art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - d) wstrzymania – spowodowanego siłą wyższą – stosowania umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów lub protokołu do takiej umowy; lub
 - e) klęsk żywiołowych, incydentów środowiskowych lub kryzysów zdrowotnych, oficjalnie uznanych przez właściwe organy odpowiedniego państwa członkowskiego.
3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może zostać przyznane wyłącznie wtedy, gdy działalność połowowa danego statku lub rybaka została wstrzymana na co najmniej 30 dni w danym roku kalendarzowym.
4. Wsparcie, o którym mowa w ust. 2 lit. a), może zostać przyznane wyłącznie w przypadku, gdy w oparciu o opinie naukowe zmniejszenie nakładu połowowego jest konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 2 ust. 2 i w art. 2 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
5. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może zostać przyznane wyłącznie:
- a) właścicielom lub operatorom unijnych statków rybackich, które są zarejestrowane jako aktywne oraz przez co najmniej 120 dni w ciągu ostatnich dwóch lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o wsparcie prowadziły działalność połowową na morzu;
 - b) rybakom, którzy przez co najmniej 120 dni w ciągu ostatnich dwóch lat kalendarzowych poprzedzających datę złożenia wniosku o wsparcie pracowali na morzu na pokładzie unijnego statku rybackiego, którego dotyczy tymczasowe zaprzestanie; lub
 - c) rybakom łowiącym z brzegu, którzy przez co najmniej 120 dni w ciągu ostatnich dwóch lat kalendarzowych poprzedzających rok złożenia wniosku o wsparcie prowadzili działalność połowową.

Odniesienia do liczby dni na morzu w niniejszym ustępie nie stosuje się do połowów węgorza.

6. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może zostać przyznane na okres maksymalnie 12 miesięcy na statek lub na rybaka w okresie programowania.

7. W okresie tymczasowego zaprzestania działalności cała działalność połowowa prowadzona przez dane statki lub dany rybak zostaje faktycznie zawieszona. Dane państwo członkowskie upewnia się, że dany statek lub rybak zaprzestają wszelkiej działalności połowowej w okresie tymczasowego zaprzestania działalności oraz że zapobieżono nadmiernej rekompensacie wynikającej z wykorzystywania statku do innych celów.

Artykuł 22

Kontrola i egzekwowanie

1. W ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na rozwój i wdrażanie unijnego systemu kontroli rybołówstwa, o którym mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, określonego szczegółowo w rozporządzeniach (WE) nr 1224/2009 i (WE) nr 1005/2008.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. d).

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. k) wsparcie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może obejmować:
- a) zakup i instalację na statkach niezbędnych elementów obowiązkowych systemów śledzenia statków i elektronicznego raportowania, stosowanych na potrzeby kontroli, oraz zarządzanie tymi elementami;
 - b) zakup i instalację na statkach niezbędnych elementów obowiązkowych elektronicznych systemów zdalnego monitorowania, stosowanych do kontroli wypełnienia obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, oraz zarządzanie tymi elementami;
 - c) zakup i instalację na statkach urządzeń do obowiązkowego pomiaru ciągłego i obowiązkowej rejestracji mocy napędowej silnika oraz zarządzanie tymi urządzeniami.
3. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może również przyczyniać się do sprawowania nadzoru morskiego, o którym mowa w art. 33, oraz do współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, o której mowa w art. 34.

Artykuł 23

Gromadzenie, wykorzystywanie i przetwarzanie danych w sektorze rybołówstwa oraz programy badawcze i innowacyjne

1. W ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na gromadzenie, wykorzystywanie i przetwarzanie danych biologicznych, środowiskowych, technicznych i społeczno-gospodarczych w sektorze rybołówstwa oraz na zarządzanie tymi danymi, o czym mowa w art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i co określono szczegółowo w rozporządzeniu (UE) 2017/1004, na podstawie krajowych planów prac, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1004. W ramach EFMRA można również przydzielać wsparcie na programy badawcze i innowacyjne dotyczące rybołówstwa i akwakultury, o których mowa w art. 27 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. d).

Artykuł 24

Propagowanie równych warunków funkcjonowania dla produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych

1. W ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na rekompensatę za koszty dodatkowe poniesione przez operatorów, którzy zajmują się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu określonych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych.
2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. e).
3. Wsparcie na mocy niniejszego artykułu może zostać przyznane wyłącznie na warunkach określonych w art. 36.

Artykuł 25

Ochrona i odbudowa wodnej różnorodności biologicznej i ekosystemów wodnych

1. W ramach EFMRA można przydzielać wsparcie na działania przyczyniające się do ochrony i odbudowy wodnej różnorodności biologicznej i ekosystemów wodnych, w tym w wodach śródlądowych.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, przyczynia się do realizacji celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. f).

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może obejmować między innymi:

- a) rekompensaty dla rybaków za bierne wyławianie z morza utraconych narzędzi połowowych i odpadów morskich;
- b) inwestycje w portach lub innej infrastrukturze w celu zapewnienia odpowiednich urządzeń do odbioru utraconych narzędzi połowowych i odpadów morskich wyłowionych z morza;
- c) działania zmierzające do osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska w środowisku morskim, zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE;
- d) wdrażanie środków ochrony przestrzennej ustanowionych na podstawie art. 13 ust. 4 dyrektywy 2008/56/WE;
- e) zarządzanie obszarami Natura 2000 oraz ich odbudowę, nadzorowanie i monitorowanie, z uwzględnieniem priorytetowych ram działań ustanowionych na podstawie art. 8 dyrektywy 92/43/EWG;
- f) ochronę gatunków na mocy dyrektyw 92/43/EWG i 2009/147/WE, z uwzględnieniem priorytetowych ram działań ustanowionych na podstawie art. 8 dyrektywy 92/43/EWG;
- g) odbudowę wód śródlądowych, zgodnie z programem środków ustanowionym na podstawie art. 11 dyrektywy 2000/60/WE.

ROZDZIAŁ III

Priorytet 2: Wsparcie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury oraz przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury i tym samym przyczynianie się do bezpieczeństwa żywnościowego w Unii.

Sekcja 1

Zakres wsparcia

Artykuł 26

Cele szczegółowe

1. Wsparcie na mocy niniejszego rozdziału obejmuje interwencje, które przyczyniają się do realizacji celów WPRyb, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, za pośrednictwem następujących celów szczegółowych:

- a) propagowanie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury, w szczególności zwiększanie konkurencyjności produkcji akwakultury przy zapewnieniu, aby działalność ta była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej;
- b) propagowanie wprowadzania do obrotu, jakości i wartości dodanej produktów rybołówstwa i akwakultury, a także przetwarzania tych produktów.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 lit. j), w przypadku wyjątkowych zdarzeń powodujących znaczące zakłócenia na rynkach, wsparcie, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, może obejmować:

- a) rekompensaty przyznawane operatorom w sektorze rybołówstwa i akwakultury z tytułu utraconych dochodów lub kosztów dodatkowych; oraz

- b) rekompensaty przyznawane uznanym organizacjom producentów i zrzeszeniom organizacji producentów, które składają produkty rybołówstwa wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1379/2013, pod warunkiem że produkty te składa się zgodnie z art. 30 i 31 tego rozporządzenia.

Wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, może być kwalifikowalne tylko wtedy, gdy Komisja w drodze decyzji wykonawczej stwierdziła wystąpienie wyjątkowego zdarzenia. Wydatki kwalifikują się jedynie w okresie określonym w tej decyzji wykonawczej.

3. Oprócz działań, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu w ramach zakresu stosowania art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, wsparcie w ramach tej litery może również obejmować interwencje przyczyniające się do zapewniania przez akwakulturę usług środowiskowych, a także zapewniania zdrowia i dobrostanu zwierząt w akwakulturze w ramach zakresu stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 ⁽³²⁾.

4. Wsparcie na mocy ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu może również przyczyniać się do realizacji celów wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, przewidzianych w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w tym obejmować plany produkcji i obrotu opisane w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.

Sekcja 2

Warunki szczególne

Artykuł 27

Akwakultura

Aby zrealizować cel szczegółowy, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do propagowania działalności w zakresie akwakultury, wsparcie musi być zgodne z wieloletnimi krajowymi planami strategicznymi na rzecz rozwoju akwakultury, o których mowa w art. 34 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 28

Przetwarzanie produktów rybołówstwa i akwakultury

Aby zrealizować cel szczegółowy, o którym mowa w art. 26 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury, wsparcie dla przedsiębiorstw innych niż MŚP przyznaje się wyłącznie za pośrednictwem instrumentów finansowych przewidzianych w art. 58 rozporządzenia (UE) 2021/1060 lub za pośrednictwem InvestEU zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) 2021/523.

⁽³²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1).

ROZDZIAŁ IV

Priorytet 3: Sprzyjanie zrównoważonej niebieskiej gospodarce w obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury

Sekcja 1

Zakres wsparcia

Artykuł 29

Cel szczegółowy

Wsparcie na mocy niniejszego rozdziału obejmuje interwencje, które sprzyjają zrównoważonej niebieskiej gospodarce w obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie zrównoważonego rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury.

Sekcja 2

Warunki szczególne

Artykuł 30

Rozwój lokalny kierowany przez społeczność

1. Aby zrealizować cel szczegółowy, o którym mowa w art. 29 niniejszego rozporządzenia, wsparcie wdrażane jest poprzez RLKS określony w art. 31 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
2. Na potrzeby niniejszego artykułu strategie RLKS, o których mowa w art. 32 rozporządzenia (UE) 2021/1060, muszą zapewniać, aby społeczności w obszarach rybołówstwa lub akwakultury lepiej wykorzystywały możliwości zrównoważonej niebieskiej gospodarki i czerpały z nich więcej korzyści, wykorzystując i rozwijając zasoby środowiskowe, kulturowe, społeczne i ludzkie. Te strategie RLKS mogą być różne – od takich, które ukierunkowane są na rybołówstwo lub akwakulturę, po strategie o szerszym zakresie, ukierunkowane na różnicowanie wśród lokalnych społeczności.

ROZDZIAŁ V

Priorytet 4: Wzmocnienie międzynarodowego zarządzania oceanami oraz przyczynienie się do zapewnienia bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich, a także zrównoważonego zarządzania nimi

Sekcja 1

Zakres wsparcia

Artykuł 31

Cel szczegółowy

Wsparcie na mocy niniejszego rozdziału obejmuje interwencje, które przyczyniają się do wzmocnienia zrównoważonego zarządzania morzami i oceanami poprzez propagowanie wiedzy o morzu, nadzoru morskiego lub współpracy straży przybrzeżnej.

Sekcja 2

Warunki szczególne

Artykuł 32

Wiedza o morzu

Wsparcie przyznane na realizację celu szczegółowego, o którym mowa w art. 31 niniejszego rozporządzenia, poprzez propagowanie wiedzy o morzu, przyczynia się do działań służących gromadzeniu, analizowaniu, przetwarzaniu i wykorzystywaniu danych oraz zarządzaniu tymi danymi w celu poszerzenia wiedzy o stanie środowiska morskiego, aby:

- a) spełniać wymogi dotyczące monitorowania i wyznaczania obszarów oraz zarządzania nimi na podstawie dyrektyw 92/43/EWG i 2009/147/WE;
- b) wspierać planowanie przestrzenne obszarów morskich zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE ⁽³³⁾; lub
- c) poprawiać jakość danych i wymianę danych w ramach europejskiej sieci informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODnet).

Artykuł 33

Nadzór morski

1. Aby zrealizować cel szczegółowy określony w art. 31 poprzez propagowanie nadzoru morskiego, wsparcie przyznaje się na działania, które przyczyniają się do realizacji celów wspólnego mechanizmu wymiany informacji.
2. Wsparcie na działania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może również przyczyniać się do rozwoju i wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa zgodnie z warunkami określonymi w art. 22.

Artykuł 34

Współpraca straży przybrzeżnych

1. Wsparcie przyznane na realizację celu szczegółowego określonego w art. 31 poprzez propagowanie współpracy straży przybrzeżnych, przyczynia się do działań prowadzonych przez organy krajowe w ramach współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, o której mowa w art. 69 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1896 ⁽³⁴⁾, art. 2b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 1406/2002 ⁽³⁵⁾ i art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 ⁽³⁶⁾.
2. Wsparcie na działania, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może również przyczyniać się do rozwoju i wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa zgodnie z warunkami określonymi w art. 22.

⁽³³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135).

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

⁽³⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1406/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1).

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

ROZDZIAŁ VI

Zrównoważony rozwój regionów najbardziej oddalonych

Artykuł 35

Plan działania dla regionów najbardziej oddalonych

Zgodnie z art. 8 ust. 3 w ramach swojego programu odnośne państwa członkowskie opracowują plany działania dotyczące każdego ze swoich regionów najbardziej oddalonych; plany te zawierają:

- a) strategię zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa oraz rozwoju sektorów zrównoważonej niebieskiej gospodarki;
- b) opis planowanych głównych działań oraz odpowiadające im środki finansowe, w tym:
 - (i) wsparcie strukturalne dla sektora rybołówstwa i akwakultury na podstawie niniejszego tytułu;
 - (ii) rekompensatę za koszty dodatkowe, o których mowa w art. 24 i 36, w tym metodykę jej obliczania;
 - (iii) wszelkie inne inwestycje w zrównoważoną niebieską gospodarkę, które są niezbędne, by zapewnić zrównoważony rozwój obszarów przybrzeżnych.

Artykuł 36

Rekompensata za koszty dodatkowe związane z produktami rybołówstwa i akwakultury

1. W celu realizacji rekompensaty za koszty dodatkowe poniesione przez operatorów, którzy zajmują się połowami, chowem i hodowlą, przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu określonych produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 24, każde odnośne państwo członkowskie określa, według kryteriów ustanowionych zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu, dla każdego z regionów najbardziej oddalonych wykaz produktów rybołówstwa i akwakultury oraz ilości tych produktów, które kwalifikują się do rekompensaty.

2. Przy ustalaniu wykazów i ilości, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie uwzględniają wszystkie odpowiednie czynniki, w szczególności konieczność zapewnienia, aby rekompensata była zgodna z przepisami WPRyb.

3. Rekompensaty nie przyznaje się dla produktów rybołówstwa i akwakultury:

- a) złowionych przez statki państw trzecich, z wyjątkiem statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli i prowadzących działalność na wodach Unii, zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1565⁽³⁷⁾;
- b) złowionych przez unijne statki rybackie, które nie są zarejestrowane w jednym z portów znajdujących się w regionach najbardziej oddalonych;
- c) przywiezionych z państw trzecich.

4. Ust. 3 lit. b) nie ma zastosowania, jeżeli istniejąca zdolność przemysłu przetwórczego w danym regionie najbardziej oddalonym jest większa niż ilość dostarczonego surowca.

5. Aby zapobiec nadmiernej rekompensacie, przy wypłacie rekompensaty na rzecz beneficjentów prowadzących działalność, o której mowa w ust. 1, w regionach najbardziej oddalonych lub posiadających statki zarejestrowane w porcie jednego z tych regionów i tam działające uwzględnia się:

- a) dla każdego produktu rybołówstwa lub akwakultury lub kategorii produktów – koszty dodatkowe wynikające ze szczególnych utrudnień występujących w odnośnych regionach; oraz
- b) wszelkie inne rodzaje interwencji publicznej mające wpływ na poziom kosztów dodatkowych.

⁽³⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1565 z dnia 14 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 55).

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 62 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie kryteriów obliczania kosztów dodatkowych wynikających ze szczególnych utrudnień występujących w odnośnych regionach.

Artykuł 37

Pomoc państwa na realizację rekompensaty za koszty dodatkowe

Państwa członkowskie mogą przyznać dodatkowe środki finansowe na realizację rekompensat, o których mowa w art. 24. W takich przypadkach państwa członkowskie zgłaszają Komisji pomoc państwa, którą Komisja może zatwierdzić zgodnie z niniejszym rozporządzeniem jako część tej rekompensaty. Pomoc państwa, o której w ten sposób powiadomiono, uznaje się za pomoc zgłoszoną w rozumieniu art. 108 ust. 3 zdanie pierwsze TFUE.

Artykuł 38

Ewaluacja

Przeprowadzając ewaluację śródkresową, o której mowa w art. 45 rozporządzenia (UE) 2021/1060, Komisja szczegółowo analizuje przepisy niniejszego rozdziału, w tym przepisy dotyczące rekompensaty za koszty dodatkowe.

ROZDZIAŁ VII

Zasady wdrażania w ramach zarządzania dzielonego

Sekcja 1

Wsparcie z EFMRA

Artykuł 39

Obliczanie rekompensaty

Rekompensatę za koszty dodatkowe lub utracone dochody i inne rekompensaty przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przyznaje się w jednej z form, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. b)–e) rozporządzenia (UE) 2021/1060.

Artykuł 40

Określenie stóp dofinansowania

Maksymalna stopa dofinansowania z EFMRA przypadająca na dany cel szczegółowy wynosi 70 % kwalifikowalnych wydatków publicznych z wyjątkiem celu szczegółowego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. e), w odniesieniu do którego wynosi ona 100 %.

Artykuł 41

Intensywność pomocy publicznej

1. Państwa członkowskie stosują stawkę maksymalnej intensywności pomocy w wysokości 50 % łącznych wydatków kwalifikowalnych związanych z daną operacją.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w załączniku III określono szczegółowe stawki maksymalnej intensywności pomocy.
3. W przypadku gdy jednej operacji dotyczy kilka z wierszy 2–19 w załączniku III, stosuje się najwyższą stawkę maksymalnej intensywności pomocy.

4. W przypadku gdy jednej operacji dotyczy co najmniej jeden z wierszy 2–19 w załączniku III i jednocześnie wiersz 1 w tym załączniku, stosuje się stawkę maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w wierszu 1.

Sekcja 2

Zarządzanie finansami

Artykuł 42

Wstrzymanie biegu terminu płatności

1. Zgodnie z art. 96 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/1060, w przypadku naruszenia przepisów WPRyb przez dane państwo członkowskie, Komisja może wstrzymać bieg terminu płatności w odniesieniu do całości lub części wniosku o płatność, jeżeli to naruszenie przepisów może mieć wpływ na wydatki zawarte we wniosku o płatność, na podstawie których wnioskuje się o płatność okresową.
2. Przed wstrzymaniem, o którym mowa w ust. 1, Komisja informuje odnośne państwo członkowskie o naruszeniu przepisów oraz umożliwia mu przedstawienie uwag w rozsądnym terminie.
3. Wstrzymanie, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalne do charakteru, wagi, czasu trwania i powtarzalności naruszenia przepisów.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia przypadków naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 63 ust. 2.

Artykuł 43

Zawieszenie płatności

1. Zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060 Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu zawieszenia całości lub części płatności okresowych w ramach programu w przypadku poważnego naruszenia przez państwo członkowskie przepisów WPRyb, jeżeli to poważne naruszenie przepisów może mieć wpływ na wydatki zawarte we wniosku o płatność, na podstawie których wnioskuje się o płatność okresową.
2. Przed zawieszeniem, o którym mowa w ust. 1, Komisja informuje odnośne państwo członkowskie, że uważa, iż wystąpiło poważne naruszenie przez to państwo członkowskie przepisów obowiązujących na mocy WPRyb, oraz umożliwia mu przedstawienie uwag w rozsądnym terminie.
3. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalne do charakteru, wagi, czasu trwania i powtarzalności poważnego naruszenia przepisów.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia przypadków poważnego naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 63 ust. 2.

Artykuł 44

Korekty finansowe dokonywane przez państwa członkowskie

W przypadku korekt finansowych, o których mowa w art. 11 ust. 2, państwa członkowskie ustalają kwotę korekty, która musi być proporcjonalna do charakteru, wagi, czasu trwania i powtarzalności poważnego naruszenia lub przestępstwa popełnionego przez odnośnego beneficjenta oraz do znaczenia wkładu z EFMRA dla działalności gospodarczej tego beneficjenta.

Artykuł 45

Korekty finansowe dokonywane przez Komisję

1. Zgodnie z art. 104 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060 Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu dokonania korekt finansowych poprzez anulowanie całości lub części wkładu Unii na rzecz programu, jeżeli w wyniku niezbędnych analiz stwierdzi, że:

- a) na wydatki ujęte we wniosku o płatność mają wpływ przypadki wystąpienia którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w art. 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, i wydatki te nie zostały skorygowane przez odnośne państwo członkowskie przed wszczęciem postępowania w sprawie korekty na podstawie niniejszego ustępu;
- b) na wydatki ujęte we wniosku o płatność mają wpływ przypadki poważnego naruszenia przez państwo członkowskie przepisów WPRyb skutkujące zawieszeniem płatności na mocy art. 43 niniejszego rozporządzenia, a dane państwo członkowskie w dalszym ciągu nie wykazało, że podjęło konieczne działania zaradcze, by zapewnić zgodność z obowiązującymi przepisami WPRyb oraz ich egzekwowanie w przyszłości.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 63 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja podejmuje decyzję o kwocie korekty, uwzględniając charakter, wagę, czas trwania i powtarzalność poważnego naruszenia przepisów WPRyb przez państwo członkowskie lub odnośnego beneficjenta oraz znaczenie wkładu z EFMRA dla działalności gospodarczej odnośnego beneficjenta.

3. W przypadku gdy nie można dokładnie określić kwoty wydatków związanych z poważnym naruszeniem przepisów WPRyb przez państwo członkowskie, Komisja stosuje stawkę zryczałtowaną lub ekstrapolowaną korektę finansową zgodnie z ust. 4.

4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia kryteriów ustalania poziomu korekty finansowej, który ma być zastosowany, i kryteriów stosowania stawek zryczałtowanych lub ekstrapolowanych korekt finansowych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 63 ust. 2.

Sekcja 3

Monitorowanie i sprawozdawczość

Artykuł 46

Ramy monitorowania i ewaluacji

1. Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu w odniesieniu do EFMRA określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia i, w razie potrzeby, wskaźniki specyficzne dla programu są stosowane zgodnie z art. 16 ust. 1 akapit drugi lit. a), art. 22 ust. 3 lit. d) ppkt (ii) i art. 42 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1060.

2. Zgodnie z wymogiem dotyczącym sprawozdawczości na podstawie art. 41 ust. 3 lit. h) ppkt (iii) rozporządzenia finansowego Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wykonania celów EFMRA. W sprawozdaniu tym Komisja stosuje podstawowe wskaźniki wykonania określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

3. Oprócz ogólnych zasad określonych w art. 42 rozporządzenia (UE) 2021/1060 instytucja zarządzająca przekazuje Komisji odpowiednie dane dotyczące wdrażania operacji zawierające kluczowe cechy beneficjenta (imię i nazwisko lub nazwa, rodzaj beneficjenta, wielkość przedsiębiorstwa, płeć i dane kontaktowe) oraz wspieranych operacji (cel szczegółowy, typ operacji, odnośny sektor, wartości wskaźników, postęp operacji, numer w unijnym rejestrze floty rybackiej, dane finansowe oraz forma wsparcia). Dane te są przekazywane do dnia 31 stycznia i do dnia 31 lipca każdego roku. Pierwsze przekazanie tych danych nastąpi do dnia 31 stycznia 2022 r., a ostatnie – do dnia 31 stycznia 2030 r.

4. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące ustanowienia zasad służących doprecyzowaniu konkretnych danych, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, i ich prezentacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 63 ust. 2.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 62 aktów delegowanych służących zmianie załącznika I przez dodanie podstawowych wskaźników wykonania w celu dostosowania go do zmian mających miejsce podczas okresu programowania.

Artykuł 47

Sprawozdawczość w odniesieniu do rezultatów finansowanej operacji

1. Beneficjenci przedstawiają sprawozdanie dotyczące wartości odpowiednich wskaźników rezultatów po zakończeniu operacji, nie później jednak niż wraz z wnioskiem o płatność końcową. Instytucja zarządzająca dokonuje przeglądu wiarygodności wartości wskaźników rezultatów zgłoszonych przez beneficjenta równoległe do płatności końcowej.
2. Państwa członkowskie mogą odroczyć terminy określone w ust. 1.

TYTUŁ III

WSPARCIE OBJĘTE ZARZĄDZANIEM BEZPOŚREDNIM I POŚREDNIM

ROZDZIAŁ I

Priorytet 1: Wsparcie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych

Artykuł 48

Realizacja WPRyb

W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na realizację WPRyb poprzez:

- a) zapewnianie doradztwa naukowego i udostępnianie wiedzy w celu propagowania dobrych i efektywnych decyzji dotyczących zarządzania rybołówstwem w ramach WPRyb, w tym poprzez udział ekspertów w pracach organów naukowych;
- b) współpracę regionalną w sprawie środków ochrony, o których mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w szczególności w kontekście planów wieloletnich, o których mowa w jego art. 9 i 10;
- c) rozwój i wdrażanie unijnego systemu kontroli rybołówstwa przewidzianego w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i określonego szczegółowo w rozporządzeniu (WE) nr 1224/2009;
- d) działalność komitetów doradczych ustanowionych zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, których celem jest kształtowanie i wspieranie WPRyb;
- e) dobrowolne wkłady finansowe na rzecz działań organizacji międzynarodowych zajmujących się rybołówstwem, zgodnie z art. 29 i 30 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 49

Propagowanie czystości i zdrowego stanu mórz i oceanów

1. W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na propagowanie czystości i zdrowego stanu mórz i oceanów, w tym poprzez działania wspierające wdrażanie dyrektywy 2008/56/WE i działania zapewniające spójność z realizacją określonego w art. 2 ust. 5 lit. j) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 celu polegającego na osiągnięciu dobrego stanu środowiska, oraz wsparcie na realizację europejskiej strategii na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym.

2. Wsparcie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, musi być zgodne z prawodawstwem unijnym w dziedzinie środowiska, w szczególności z celem dotyczącym osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE.

ROZDZIAŁ II

Priorytet 2: Wsparcie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury oraz przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury i tym samym przyczynianie się do bezpieczeństwa żywnościowego w Unii.

Artykuł 50

Badania rynkowe

W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na opracowanie i upowszechnianie przez Komisję badań rynkowych dotyczących produktów rybołówstwa i akwakultury zgodnie z art. 42 rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.

ROZDZIAŁ III

Priorytet 3: Sprzyjanie zrównoważonej niebieskiej gospodarce w obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury

Artykuł 51

Polityka morska i rozwój zrównoważonej niebieskiej gospodarki

W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na realizację polityki morskiej i rozwój zrównoważonej niebieskiej gospodarki poprzez:

- a) propagowanie zrównoważonej, niskoemisyjnej i odpornej na zmiany klimatu niebieskiej gospodarki;
- b) propagowanie zintegrowanego sprawowania rządów i zarządzania w zakresie polityki morskiej, w tym poprzez planowanie przestrzenne obszarów morskich, strategię dotyczące basenów morskich oraz morską współpracę regionalną;
- c) rozszerzanie transferu i wykorzystywania wyników badań naukowych, innowacji i technologii w zrównoważonej niebieskiej gospodarce;
- d) doskonalenie umiejętności związanych z morzem, szerzenie podstawowej wiedzy o oceanach oraz poprawę wymiany danych społeczno-gospodarczych i środowiskowych dotyczących zrównoważonej niebieskiej gospodarki;
- e) opracowanie serii projektów oraz innowacyjnych instrumentów w zakresie finansowania.

ROZDZIAŁ IV

Priorytet 4: Wzmocnienie międzynarodowego zarządzania oceanami oraz przyczynienie się do zapewnienia bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich, a także zrównoważonego zarządzania nimi

Artykuł 52

Europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego

EMFRA wspiera wdrażanie EMODnet.

*Artykuł 53***Ochrona na morzu i nadzór morski**

W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na propagowanie ochrony na morzu i nadzoru morskiego, w tym poprzez wymianę danych, współpracę między strażami przybrzeżnymi i między agencjami oraz zwalczanie działalności przestępczej i nielegalnej na morzu.

*Artykuł 54***Międzynarodowe zarządzanie oceanami**

W ramach EFMRA przydziela się wsparcie na realizację polityki międzynarodowego zarządzania oceanami poprzez:

- a) dobrowolne wkłady na rzecz organizacji międzynarodowych działających w dziedzinie zarządzania oceanami;
- b) dobrowolną współpracę i koordynację dotyczącą międzynarodowych forów, organizacji, podmiotów i instytucji w kontekście Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Agendy 2030 oraz innych odpowiednich umów, uzgodnień i partnerstw międzynarodowych;
- c) wdrażanie partnerstw na rzecz zarządzania oceanami zawartych między Unią a odpowiednimi podmiotami w działalności dotyczącej oceanów;
- d) wdrażanie odpowiednich umów, uzgodnień i instrumentów międzynarodowych, których celem jest propagowanie lepszego zarządzania oceanami, a także rozwój działań, środków, narzędzi i wiedzy przyczyniających się do zapewnienia bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich oraz zrównoważonego zarządzania nimi;
- e) wdrażanie odpowiednich międzynarodowych umów, środków i narzędzi dotyczących zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania;
- f) rozwój badań naukowych i danych dotyczących oceanów oraz współpracę międzynarodową w tym zakresie.

ROZDZIAŁ V**Zasady wdrażania w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego***Artykuł 55***Formy finansowania unijnego**

1. W ramach EFMRA można zapewniać finansowanie w dowolnej z form określonych w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w formie zamówień i dotacji na podstawie, odpowiednio, tytułów VII i VIII tego rozporządzenia. W ramach EFMRA można również zapewniać finansowanie w formie instrumentów finansowych w ramach działań łączonych, o których mowa w art. 56 niniejszego rozporządzenia.
2. Ocenę wniosków o dotacje mogą prowadzić niezależni eksperci.

*Artykuł 56***Działania łączone**

Działania łączone w ramach EFMRA realizowane są zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/523 oraz tytułem X rozporządzenia finansowego.

*Artykuł 57***Ewaluacje dokonywane przez Komisję**

1. Ewaluacje przeprowadza się w terminie pozwalającym na uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym. Przeprowadzenie ewaluacji powierza się funkcjonalnie niezależnym ekspertom wewnętrznym lub zewnętrznym.

2. Ewaluacja śródkresowa wsparcia na podstawie tytułu III jest przeprowadzana do końca 2024 r.
3. Końcowe sprawozdanie z ewaluacji dotyczące wsparcia na podstawie tytułu III jest sporządzane do końca 2031 r.
4. Komisja przekazuje sprawozdania z ewaluacji, o których mowa w ust. 2 i 3, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 58

Monitorowanie w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego

1. Komisja stosuje wskaźniki produktu i rezultatu określone w załączniku I w celu monitorowania wyników wdrażania EFMRA w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego.
2. Komisja gromadzi dane dotyczące operacji wybranych do wsparcia w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego, w tym dotyczące kluczowych cech beneficjenta i operacji, zgodnie z art. 46 ust. 3.

Artykuł 59

Audyty

Audyty dotyczące wykorzystania wkładu Unii przeprowadzane przez osoby lub podmioty, w tym przez osoby lub podmioty inne niż te, które zostały upoważnione przez instytucje lub organy Unii, stanowią podstawę ogólnej pewności na podstawie art. 127 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 60

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z EFMRA oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami. Zasoby finansowe przeznaczone na EFMRA przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z priorytetami, o których mowa w art. 3.

Artykuł 61

Kwalifikujące się podmioty, działania i koszty

1. Oprócz kryteriów określonych w art. 197 rozporządzenia finansowego zastosowanie mają kryteria kwalifikowalności określone w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Kwalifikują się następujące podmioty:
 - a) podmioty prawne z siedzibą w państwie członkowskim lub w państwie trzecim wymienionym w programie prac zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3 i 4;
 - b) podmioty prawne utworzone na mocy prawa Unii lub organizacje międzynarodowe.
3. Podmioty prawne z siedzibą w państwie trzecim w drodze wyjątku kwalifikują się do uczestnictwa, w przypadku gdy jest to niezbędne do realizacji celów danego działania.
4. Podmioty prawne z siedzibą w państwie trzecim, które nie jest stowarzyszone z programem, co do zasady ponoszą koszty swojego uczestnictwa.

5. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego i w drodze odstępstwa od art. 193 ust. 4 tego rozporządzenia, uwzględniając opóźnione wejście w życie niniejszego rozporządzenia oraz w celu zapewnienia ciągłości, zgodnie z decyzją w sprawie finansowania i w ograniczonym okresie, działania wspierane na podstawie niniejszego rozporządzenia i związane z nimi koszty mogą zostać uznane za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty – poniesione przed złożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

TYTUŁ IV

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 62

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 11, 36, 46 i 65, powierza się Komisji od dnia 14 lipca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 11, 36, 46 i 65, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 11, 36, 46 lub 65 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 63

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

TYTUŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 64

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/1004

W art. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1004 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla obecnych obowiązków państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych, wynikających z prawa Unii, państwa członkowskie gromadzą dane w ramach planu prac sporządzonego zgodnie z wieloletnim programem Unii (zwanego dalej „krajowym planem prac”). Państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje krajowe plany prac, drogą elektroniczną, do dnia 15 października roku poprzedzającego rok, od którego dany krajowy plan prac ma być stosowany, chyba że nadal stosuje się aktualny plan i wówczas powiadamiają o nim Komisję.

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zatwierdzające krajowe plany prac, o których mowa w ust. 1, do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, od którego dany krajowy plan prac ma być stosowany. Podczas zatwierdzania krajowych planów prac Komisja uwzględnia ocenę przeprowadzoną przez STECF zgodnie z art. 10. Jeżeli z takiej oceny wynika, że dany krajowy plan prac nie jest zgodny z niniejszym artykułem lub nie zapewnia przydatności naukowej danych lub odpowiedniej jakości proponowanych metod i procedur, Komisja niezwłocznie informuje o tym dane państwo członkowskie i wskazuje zmiany do tego planu prac, jakie uważa za konieczne. Następnie dane państwo członkowskie przedkłada Komisji poprawiony krajowy plan prac.”;

2) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Komisja może przyjmować akty wykonawcze w celu określenia procedur, formatu i harmonogramów przedkładania krajowych planów prac, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 25 ust. 2.”.

Artykuł 65

Przepisy przejściowe

1. Rozporządzenie (UE) nr 508/2014 i wszelkie akty delegowane i wykonawcze przyjęte na podstawie tego rozporządzenia mają nadal zastosowanie do programów i operacji wspieranych z EFMR w okresie programowania 2014–2020.

2. Aby ułatwić przejście z systemu wsparcia ustanowionego rozporządzeniem (UE) nr 508/2014 na system ustanowiony niniejszym rozporządzeniem, Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 62 niniejszego rozporządzenia, aktów delegowanych w celu określenia warunków, na jakich wsparcie zatwierdzone przez Komisję na podstawie rozporządzenia (UE) nr 508/2014 może być połączone ze wsparciem przydzielonym na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Odesłania do rozporządzenia (UE) nr 508/2014 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do okresu programowania 2021–2027.

Artykuł 66

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. w odniesieniu do wsparcia w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego przewidzianego w tytule III.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 7 lipca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. LOGAR
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNE WSKAŹNIKI EFMRA

PODSTAWOWE WSKAŹNIKI WYKONANIA ⁽¹⁾	WSKAŹNIKI REZULTATU (JEDNOSTKA POMIARU)	WSKAŹNIKI PRODUKTU
CI 01 – Utworzone przedsiębiorstwa CI 02 – Przedsiębiorstwa z wyższymi obrotami CI 03 – Utworzone miejsca pracy CI 04 – Utrzymane miejsca pracy CI 05 – Osoby czerpiące korzyści CI 06 – Działania przyczyniające się do dobrego stanu środowiska, obejmujące odbudowę przyrody, zachowanie, ochronę ekosystemów, różnorodności biologicznej, zdrowia i dobrostanu zwierząt CI 07 – Zużycie energii prowadzące do redukcji emisji CO ₂ CI 08 – Liczba wspieranych MŚP CI 09 – Liczba statków rybackich wyposażonych w elektroniczne urządzenia do pozycjonowania i raportowania połowów CI 10 – Liczba lokalnych grup działania CI 11 – Liczba wspieranych statków łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego CI 12 – Wykorzystanie danych i platform informacyjnych	CR 01 – Nowe zdolności produkcyjne (tony/rok) CR 02 – Utrzymana produkcja akwakultury (tony/rok) CR 03 – Utworzone przedsiębiorstwa (liczba podmiotów) CR 04 – Przedsiębiorstwa z wyższymi obrotami (liczba podmiotów) CR 05 – Zdolność połowowa wycofanych statków (GT i kW) CR 06 – Utworzone miejsca pracy (liczba osób) CR 07 – Utrzymane miejsca pracy (liczba osób) CR 08 – Osoby czerpiące korzyści (liczba osób) CR 09 – Obszar objęty działaniami przyczyniającymi się do dobrego stanu środowiska, na rzecz ochrony, zachowania i odbudowy różnorodności biologicznej i ekosystemów (km ² lub km) CR 10 – Działania przyczyniające się do dobrego stanu środowiska, obejmujące odbudowę przyrody, zachowanie, ochronę ekosystemów, różnorodności biologicznej, zdrowia i dobrostanu zwierząt (liczba działań) CR 11 – Podmioty zwiększające zrównoważony rozwój społeczny (liczba podmiotów) CR 12 – Skuteczność systemu „gromadzenia i wykorzystywania danych oraz zarządzania tymi danymi” (skala: wysoka, średnia, niska) CR 13 – Współpraca między zainteresowanymi stronami (liczba działań) CR 14 – Wprowadzone innowacje (liczba nowych produktów, usług, procesów, modeli biznesowych lub metod) CR 15 – Środki kontroli zainstalowane lub ulepszone (liczba środków) CR 16 – Podmioty korzystające z działań promocyjnych i informacyjnych (liczba podmiotów) CR 17 – Podmioty poprawiające efektywność wykorzystania zasobów w produkcji lub przetwarzaniu (liczba podmiotów) CR 18 – Zużycie energii prowadzące do redukcji emisji CO ₂ (kWh/t lub litry/godz.) CR 19 – Działania na rzecz poprawy zdolności zarządzania (liczba działań) CR 20 – Wprowadzone inwestycje (EUR) CR 21 – Dostępne zestawy danych i porady (liczba) CR 22 – Wykorzystanie danych i platform informacyjnych (liczba wyświetleń stron)	CO 01 Liczba operacji

⁽¹⁾ Podstawowe wskaźniki wykonania EFMRA, które mają być używane przez Komisję zgodnie z jej wymogiem sprawozdawczości na podstawie art. 41 ust. 3 lit. h) ppkt (iii) rozporządzenia finansowego.

ZAŁĄCZNIK II

ORGANIZACJA WSPARCIA OBJĘTEGO ZARZĄDZANIEM DZIELONYM

CEL POLITYKI Art. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060	PRIORYTET EFMRA	CEL SZCZEGÓŁOWY EFMRA	NAZEWNICTWO NA POTRZEBY PLANU FINANSOWEGO Tabela 11A załącznika V do rozporządzenia (UE) 2021/1060
Bardziej przyjazna dla środowiska, niskoemisyjna i przechodząca ku gospodarce zeroemisyjnej oraz odporna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetycznej, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, łagodzenia zmian klimatu i przystosowania się do nich, zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem, oraz zrównoważonej mobilności miejskiej	Wspieranie zrównoważonego rybołówstwa oraz odbudowy i ochrony żywych zasobów wodnych	Wzmocnienie działalności połowowej zrównoważonej pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym	1.1.1 wszystkie operacje z wyjątkiem operacji wspieranych na mocy art. 17 i 19
			1.1.2 operacje wspierane na mocy art. 17 i 19
		Zwiększenie efektywności energetycznej i zmniejszenie emisji CO ₂ poprzez wymianę lub modernizację silników statków rybackich	1.2
		Propagowanie dostosowania zdolności połowowej do uprawnień do połowów w przypadkach trwałego zaprzestania działalności połowowej i przyczynianie się do odpowiedniego poziomu życia w przypadkach tymczasowego zaprzestania działalności połowowej	1.3
		Wspieranie skutecznej kontroli i egzekwowania w zakresie rybołówstwa, w tym zwalczania połowów NNN, a także wiarygodnych danych na potrzeby podejmowania decyzji w oparciu o wiedzę	1.4
		Propagowanie równych warunków funkcjonowania dla produktów rybołówstwa i akwakultury z regionów najbardziej oddalonych	1.5
		Przyczynianie się do ochrony i odbudowy wodnej różnorodności biologicznej i ekosystemów wodnych	1.6
	Wspieranie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury oraz przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury i tym samym przyczynianie się do bezpieczeństwa żywnościowego w Unii	Propagowanie zrównoważonej działalności w zakresie akwakultury, w szczególności zwiększanie konkurencyjności produkcji akwakultury przy zapewnieniu, aby działalność ta była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej	2.1

		Propagowanie wprowadzania do obrotu, jakości i wartości dodanej produktów rybołówstwa i akwakultury, a także przetwarzania tych produktów	2.2
	Wzmocnienie międzynarodowego zarządzania oceanami oraz przyczynienie się do zapewnienia bezpieczeństwa i czystości mórz i oceanów, ochrony na nich, a także zrównoważonego zarządzania nimi	Wzmocnienie zrównoważonego zarządzania morzami i oceanami poprzez propagowanie wiedzy o morzu, nadzoru morskiego lub współpracy straży przybrzeżnej	4.1
Europa bliższa obywatelom dzięki wspieraniu zrównoważonego i zintegrowanego rozwoju wszystkich typów terytoriów oraz lokalnych inicjatyw	Sprzysianie zrównoważonej niebieskiej gospodarki w obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury	Sprzysianie zrównoważonej niebieskiej gospodarki w obszarach przybrzeżnych, wyspiarskich i śródlądowych oraz wspieranie zrównoważonego rozwoju społeczności rybackich i sektora akwakultury	3.1
	Pomoc techniczna		5.1
			5.2

ZAŁĄCZNIK III

SZCZEGÓŁOWE STAWKI MAKSYMALNEJ INTENSYWNOŚCI POMOCY W RAMACH ZARZĄDZANIA DZIELONEGO

NUMER WIERSZA	DANA KATEGORIA OPERACJI	STAWKA MAKSYMALNEJ INTENSYWNOŚCI POMOCY
1	Operacje wspierane na mocy art. 17, 18 i 19	40 %
2	Następujące operacje przyczyniające się do wdrażania obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013: — operacje, których celem jest poprawa selektywności narzędzi połowowych pod względem rozmiaru lub pod względem gatunków, — operacje, których celem jest ulepszenie infrastruktury portów rybackich, miejsc sprzedaży aukcyjnej, miejsc wyładunku i przystani, aby umożliwić wyładunek i składowanie niezamierzonych połowów, — operacje, których celem jest wprowadzanie do obrotu wyładowanych niezamierzonych połowów podchodzących ze stad handlowych, zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1379/2013.	100 % 75 % 75 %
3	Operacje, których celem jest poprawa zdrowia, bezpieczeństwa i warunków pracy na statkach rybackich, z wyjątkiem operacji wspieranych na mocy art. 19	75 %
4	Operacje w regionach najbardziej oddalonych	85 %
5	Operacje na odległych wyspach greckich oraz na wyspach chorwackich Dugi Otok, Vis, Mljet i Lastovo	85 %
6	Operacje wspierane na mocy art. 22	85 %
7	Operacje związane z łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym	100 %
8	Operacje, w przypadku których beneficjent jest podmiotem publicznym lub przedsiębiorstwem zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym, o którym mowa w art. 106 ust. 2 TFUE, gdy wsparcie przyznaje się na zarządzanie takimi usługami	100 %
9	Operacje związane z rekompensatami, o których mowa w art. 39	100 %
10	Operations supported under Articles 23 and 25 and under Priority 4	100 %
11	Operations related to the design, development, monitoring, evaluation or management of transparent systems for exchanging fishing opportunities between Member States, in accordance with Article 16(8) of Regulation (EU) No 1380/2013	100 %
12	Operations related to the running costs of local actions groups	100 %
13	Operacje wspierane na mocy art. 30, które spełniają co najmniej jedno z następujących kryteriów: (i) są w interesie zbiorowym; (ii) mają współbeneficjenta; lub (iii) mają innowacyjne cechy, w stosownych przypadkach, na poziomie lokalnym i zapewniają publiczny dostęp do ich wyników	100 %

14	Operacje inne niż te ujęte w wierszu 13, które spełniają wszystkie następujące kryteria: (i) są w interesie zbiorowym; (ii) mają współbeneficjenta; (iii) mają innowacyjne cechy lub zapewniają publiczny dostęp do ich wyników	100 %
15	Operacje wdrażane przez organizacje producentów, stowarzyszenia organizacji producentów lub organizacje międzybranżowe	75 %
16	Instrumenty finansowe z wyjątkiem instrumentów finansowych związanych z operacjami, o których mowa w wierszu 1	100 %
17	Operacje wspierające zrównoważoną akwakulturę wdrażane przez MŚP	60 %
18	Operacje wspierające innowacyjne produkty, procesy lub sprzęt w rybołówstwie, akwakulturze i przetwórstwie	75 %
19	Operacje wdrażane przez organizacje rybaków lub innych beneficjentów zbiorowych	60 %

ZAŁĄCZNIK IV

RODZAJE INTERWENCJI

Nr.	RODZAJ INTERWENCJI	WSPÓŁCZYNNIK KLIMATYCZNY	WSPÓŁCZYNNIK ŚRODOWISKOWY
1	Zmniejszenie negatywnych skutków lub przyczynianie się do pozytywnego wpływu na środowisko i przyczynianie się do dobrego stanu środowiska	100 %	100 %
2	Propagowanie warunków dla rentownych, konkurencyjnych i atrakcyjnych sektorów rybołówstwa, akwakultury i przetwórstwa	40 %	40 %
3	Przyczynianie się do neutralności klimatycznej	100 %	100 %
4	Tymczasowe zaprzestanie działalności połowowej	100 %	100 %
5	Trwałe zaprzestanie działalności połowowej	100 %	100 %
6	Przyczynianie się do osiągnięcia dobrego stanu środowiska poprzez wdrażanie i monitorowanie chronionych obszarów morskich, w tym obszarów Natura 2000	100 %	100 %
7	Rekompensata z tytułu nieoczekiwanych zdarzeń środowiskowych, klimatycznych lub zdrowia publicznego	0 %	0 %
8	Rekompensata za koszty dodatkowe w regionach najbardziej oddalonych	0 %	0 %
9	Zdrowie i dobrostan zwierząt	40 %	40 %
10	Kontrola i egzekwowanie	40 %	100 %
11	Gromadzenie i analiza danych oraz promowanie wiedzy o morzu	100 %	100 %
12	Nadzór morski i ochrona na morzu	40 %	40 %
Rozwój lokalny kierowany przez społeczność (RLKS)			
13	Działania przygotowawcze w zakresie RLKS	0 %	0 %
14	Wdrażanie strategii w ramach RLKS	40 %	40 %
15	Koszty bieżące i aktywizacja w ramach RLKS	0 %	0 %
Pomoc techniczna			
16	Pomoc techniczna	0 %	0 %

ZASOBY OGÓLNE Z EFMRA W PODZIALE NA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE NA OKRES OD DNIA 1 STYCZNIA 2021 R. DO DNIA 31 GRUDNIA 2027 R.

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM	649 646 302	867 704 926	833 435 808	798 047 503	707 757 512	721 531 085	732 876 864	5 311 000 000
BE	4 925 394	6 578 640	6 318 823	6 050 521	5 365 973	5 470 400	5 556 420	40 266 171
BG	10 390 512	13 878 165	13 330 060	12 764 057	11 319 949	11 540 245	11 721 710	84 944 698
CZ	3 670 269	4 902 222	4 708 614	4 508 683	3 998 577	4 076 392	4 140 492	30 005 249
DK	24 582 747	32 834 129	31 537 379	30 198 278	26 781 687	27 302 881	27 732 208	200 969 309
DE	25 908 996	34 605 542	33 238 833	31 827 487	28 226 569	28 775 883	29 228 372	211 811 682
EE	11 912 962	15 911 637	15 283 223	14 634 286	12 978 583	13 231 157	13 439 212	97 391 060
IE	17 414 773	23 260 170	22 341 533	21 392 895	18 972 532	19 341 754	19 645 895	142 369 552
EL	45 869 836	61 266 389	58 846 736	56 348 059	49 972 919	50 945 434	51 746 530	374 995 903
ES	137 053 465	183 056 482	175 826 854	168 361 115	149 312 971	152 218 730	154 612 307	1 120 441 924
FR	69 372 651	92 658 097	88 998 661	85 219 712	75 578 071	77 048 886	78 260 448	567 136 526
HR	29 808 019	39 813 303	38 240 917	36 617 179	32 474 362	33 106 342	33 626 925	243 687 047
IT	63 388 749	84 665 656	81 321 871	77 868 885	69 058 907	70 402 853	71 509 909	518 216 830
CY	4 685 786	6 258 605	6 011 428	5 756 178	5 104 932	5 204 279	5 286 114	38 307 322
LV	16 498 239	22 035 996	21 165 707	20 266 995	17 974 015	18 323 805	18 611 939	134 876 696
LT	7 484 030	9 996 101	9 601 315	9 193 636	8 153 481	8 312 155	8 442 859	61 183 577
LU	-	-	-	-	-	-	-	-
HU	4 612 763	6 161 072	5 917 747	5 666 475	5 025 378	5 123 176	5 203 735	37 710 346
MT	2 669 689	3 565 790	3 424 963	3 279 536	2 908 494	2 965 097	3 011 721	21 825 290
NL	11 978 187	15 998 755	15 366 900	14 714 410	13 049 642	13 303 600	13 512 794	97 924 288
AT	821 763	1 097 594	1 054 246	1 009 482	895 270	912 693	927 046	6 718 094
PL	62 675 756	83 713 340	80 407 168	76 993 019	68 282 136	69 610 965	70 705 569	512 387 953
PT	46 307 271	61 850 651	59 407 923	56 885 418	50 449 481	51 431 271	52 240 007	378 572 022
RO	19 871 141	26 541 038	25 492 826	24 410 382	21 648 625	22 069 926	22 416 967	162 450 905

SI	2 927 095	3 909 597	3 755 191	3 595 743	3 188 925	3 250 985	3 302 105	23 929 641
SK	1 862 388	2 487 512	2 389 271	2 287 821	2 028 980	2 068 465	2 100 991	15 225 428
FI	8 777 254	11 723 405	11 260 401	10 782 276	9 562 384	9 748 476	9 901 766	71 755 962
SE	14 176 567	18 935 038	18 187 218	17 414 975	15 444 669	15 745 235	15 992 823	115 896 525

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/1140

z dnia 5 maja 2021 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 67 akapit pierwszy oraz art. 272 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/687 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy uzupełniające rozporządzenie (UE) 2016/429 w odniesieniu do zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie, w szczególności chorobom kategorii A, B i C, oraz ich zwalczania, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1882 ⁽³⁾. Rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 przewiduje w szczególności ograniczenia i warunki przemieszczania zwierząt i produktów z nich lub od nich pochodzących w obrębie obszarów objętych ograniczeniami i z tych obszarów w ramach środków służących opanowaniu rozprzestrzeniania się chorób kategorii A.
- (2) Przepisy określone w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687 uzupełniają przepisy ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2016/429. Obejmują one różne techniczne aspekty środków, które należy wprowadzić w przypadku podejrzenia lub potwierdzenia wystąpienia chorób, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/429. Ponieważ przepisy te są ze sobą powiązane, są one określone łącznie w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687. W celu zapewnienia jasności i skutecznego stosowania przepisów zmieniających rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 należy również określić je w jednym akcie delegowanym zawierającym kompleksowy zestaw środków technicznych służących zwalczaniu odnośnych chorób umieszczonych w wykazie.
- (3) W art. 21 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 przewidziano możliwość podjęcia przez właściwy organ decyzji o ustanowieniu lub nieustanowieniu obszaru objętego ograniczeniami w określonych okolicznościach. Obecne brzmienie tego artykułu może wprowadzać w błąd, ponieważ może podlegać różnym interpretacjom. Należy zatem zmienić ten artykuł, aby wyraźnie przewidzieć taką możliwość.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 64).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1882 z dnia 3 grudnia 2018 r. w sprawie stosowania niektórych przepisów dotyczących zapobiegania chorobom oraz ich zwalczania do kategorii chorób umieszczonych w wykazie oraz ustanawiające wykaz gatunków i grup gatunków, z którymi wiąże się znaczne ryzyko rozprzestrzeniania się chorób umieszczonych w tym wykazie (Dz.U. L 308 z 4.12.2018, s. 21).

- (4) Środki zwalczania chorób przewidziane w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687 powinny być proporcjonalne do istniejącego ryzyka. Z tego powodu ograniczenia i warunki powinny obejmować wyłącznie te gatunki zwierząt i produkty z nich lub od nich pochodzące, które stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się danej choroby kategorii A, z uwzględnieniem gatunków zwierząt umieszczonych w wykazie w odniesieniu do odnośnej choroby kategorii A.
- (5) W art. 22 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 przewidziano obowiązek wydawania świadectwa zdrowia zwierząt na potrzeby przemieszczania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pochodzących z obszaru objętego ograniczeniami i przemieszczanych poza tym obszarem bez określania gatunków zwierząt objętych tym przepisem. Należy zatem zmienić ten ustęp, aby ograniczyć ten obowiązek do przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego pozyskanych od lub ze zwierząt należących do gatunków umieszczonych w wykazie w odniesieniu do danej choroby kategorii A.
- (6) Art. 272 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/429 określa środki przejściowe dotyczące uchylecia różnych obowiązujących dyrektyw, w szczególności dyrektyw Rady 92/66/EWG⁽⁴⁾, 2000/75/WE⁽⁵⁾, 2001/89/WE⁽⁶⁾, 2002/60/WE⁽⁷⁾, 2003/85/WE⁽⁸⁾ i 2005/94/WE⁽⁹⁾. W szczególności przewidziano w nim możliwość dalszego stosowania tych dyrektyw zamiast odpowiadających im artykułów tego rozporządzenia przez okres trzech lat od daty rozpoczęcia jego stosowania lub wcześniejszej daty, która zostanie określona w akcie delegowanym. Zgodnie z tym przepisem art. 112 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 stanowi, że dyrektywy 92/66/EWG, 2001/89/WE, 2003/85/WE i 2005/94/WE przestają być stosowane od dnia 21 kwietnia 2021 r., ponieważ w tym rozporządzeniu delegowanym ustanowiono przepisy odpowiadające przepisom uprzednio ustanowionym w tych dyrektywach.
- (7) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687 ustanowiono również przepisy dotyczące środków zwalczania wszystkich chorób kategorii A, w tym afrykańskiego pomoru świń. Należy zatem zmienić art. 112 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 poprzez dodanie dyrektywy 2002/60/WE, która ustanawia przepisy szczególne dotyczące zwalczania afrykańskiego pomoru świń, do wykazu dyrektyw, które przestaną mieć zastosowanie od dnia 14 lipca 2021 r.
- (8) Ponadto w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2020/689⁽¹⁰⁾ ustanowiono przepisy dotyczące nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do niektórych chorób umieszczonych w wykazie, w tym zakażenia wirusem choroby niebieskiego języka. Przepisy te będą miały zastosowanie od dnia 21 kwietnia 2021 r. Należy zatem zmienić art. 112 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 poprzez dodanie do wykazu dyrektyw, które przestaną mieć zastosowanie od dnia 14 lipca 2021 r., dyrektywy Rady 2000/75/WE ustanawiającej przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka – aby uniknąć powielania i niespójności obowiązujących przepisów dotyczących nadzoru, likwidacji i statusu obszaru wolnego od choroby w odniesieniu do choroby niebieskiego języka w Unii.
- (9) W art. 27 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 ustanowiono zakazy, które właściwy organ ma wdrożyć na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska chorób kategorii A w celu opanowania rozprzestrzeniania się choroby. Zakazy te wymieniono w załączniku VI do tego rozporządzenia delegowanego. Zakaz przemieszczania przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z obszarów zapowietrzonych i zagrożonych jest jednak niekompletny, ponieważ odnosi się jedynie do niektórych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Mogłoby to stwarzać ryzyko rozprzestrzenienia się choroby podczas wdrażania środków zwalczania choroby przewidzianych w tym rozporządzeniu delegowanym. W załączniku VI do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 należy wyjaśnić, że wszelkie przemieszczanie przesyłek zawierających produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z obszarów zapowietrzonych i zagrożonych jest zakazane.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz.U. L 260 z 5.9.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 74).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylająca dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniająca dyrektywę 92/46/EWG (Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/689 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do zasad dotyczących nadzoru, programów likwidacji choroby oraz statusu obszaru wolnego od choroby w przypadku niektórych chorób umieszczonych w wykazie i niektórych nowo występujących chorób (Dz.U. L 174 z 3.6.2020, s. 211).

- (11) Rozporządzenie delegowane (UE) 2020/687 stosuje się od dnia 21 kwietnia 2021 r. Ze względu na pewność prawa niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/687 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i po przeprowadzeniu oceny ryzyka z uwzględnieniem profilu choroby właściwy organ może podjąć decyzję o nieustanowieniu obszaru objętego ograniczeniami, jeżeli ogniskiem choroby kategorii A jest jedno z następujących miejsc:”;

- 2) art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego od lub ze zwierząt należących do gatunków umieszczonych w wykazie pochodzące z obszaru objętego ograniczeniami i przemieszczane poza tym obszarem muszą posiadać świadectwo zdrowia zwierząt wydane przez urzędowego lekarza weterynarii oraz potwierdzające, że produkty te mogą być przemieszczane poza obszar objęty ograniczeniami na warunkach określonych przez właściwy organ zgodnie z niniejszym rozdziałem.”;

- 3) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 112

Przepisy uchylające

1. Dyrektywy 92/66/EWG, 2001/89/WE, 2003/85/WE i 2005/94/WE, a także akty przyjęte na podstawie tych dyrektyw, przestają być stosowane ze skutkiem od dnia 21 kwietnia 2021 r.
2. Dyrektywy 2000/75/WE i 2002/60/WE, jak również akty przyjęte na podstawie tych dyrektyw, przestają być stosowane ze skutkiem od dnia 14 lipca 2021 r.”;
- 4) w załączniku VI do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

Tabela w załączniku VI do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/687 otrzymuje brzmienie:

ZAKAZY DOTYCZĄCE CZYNNOŚCI W ODNIESIENIU DO ZWIERZĄT I PRODUKTÓW POZYSKANYCH OD LUB Z TAKICH ZWIERZĄT W ZWIĄZKU Z CHOROBYMI KATEGORII A¹	FMD	RP	RVFV	LSD	CBPP	SPGP	PPR	CCPP	CSF	ASF	AHS	NOSACIZNA	HPAI	NCD
Przemieszczanie zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	X	X
Przemieszczanie zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie do zakładów na obszarze objętym ograniczeniami	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	X	X
Odnowa populacji zwierząt łownych należących do gatunków umieszczonych w wykazie	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	X	X
Wystawy, targi, pokazy i inne zgromadzenia zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie, w tym pozyskiwanie i rozpowszechnianie tych gatunków	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	X	X
Przemieszczanie nasienia, oocytów i zarodków uzyskanych od zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami	X	X	X	X ²	X	X	X	X	X	X	X	ND	ND	ND
Pozyskiwanie nasienia, oocytów i zarodków uzyskanych od zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	BZ	ND	ND	ND
Objazdowe sztuczne unasiennianie zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	ND	ND
Objazdowe krycie naturalne zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	ND	ND
Przemieszczanie jaj wylęgowych z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	X	X
Przemieszczanie świeżego mięsa, z wyjątkiem podrobów, pochodzącego od zwierząt utrzymywanych i zwierząt dzikich należących do gatunków umieszczonych w wykazie z rzeźni lub zakładów obróbki drobiu na obszarze objętym ograniczeniami	X	X	X	BZ	BZ	X	X	BZ	X	X	BZ	ND	X	X
ZAKAZY DOTYCZĄCE CZYNNOŚCI W ODNIESIENIU DO ZWIERZĄT I PRODUKTÓW POZYSKANYCH OD LUB Z TAKICH ZWIERZĄT W ZWIĄZKU Z CHOROBYMI KATEGORII A¹ (cd.)	FMD	RP	RVFV	LSD	CBPP	SPGP	PPR	CCPP	CSF	ASF	AHS	NOSACIZNA	HPAI	NCD
Przemieszczanie podrobów pochodzących od zwierząt utrzymywanych i zwierząt dzikich należących do gatunków umieszczonych w wykazie z rzeźni lub zakładów obróbki drobiu na obszarze objętym ograniczeniami	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	BZ	ND	X	X

Przemieszczanie produktów mięsnych uzyskanych ze świeżego mięsa zwierząt należących do gatunków umieszczonych w wykazie z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami		X	X	X	BZ	BZ	BZ	X	BZ	X	X	BZ	ND	X	X
Przemieszczanie mleka surowego i siary uzyskanych od zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami		X	X	X	X	BZ	X	X	BZ	ND	ND	BZ	ND	ND	ND
Przemieszczanie przetworów mlecznych i produktów na bazie siary z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami		X	X	X	X	BZ	X	X	BZ	ND	ND	BZ	ND	ND	ND
Przemieszczanie jaj do spożycia przez ludzi z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami		ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	X	X
Przemieszczanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego od lub ze zwierząt utrzymywanych należących do gatunków umieszczonych w wykazie z zakładów na obszarze objętym ograniczeniami, z wyjątkiem całych ciał martwych zwierząt lub części ich ciał	Obornik, w tym zużyta ściółka i używana ściółka	X	X	X	X	BZ	X	X	BZ	X	X	BZ	ND	X	X
	Skóry, skórki, wełna, szczecina i pióra	X	X	X	X	BZ	X	X	BZ	X	X	BZ	ND	X	X
	Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego inne niż obornik, w tym zużyta ściółka i używana ściółka, oraz inne niż skóry, skórki, wełna, szczecina i pióra	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	X	X
ZAKAZY DOTYCZĄCE CZYNNOŚCI W ODNIESIENIU DO ZWIERZĄT I PRODUKTÓW POZYSKANYCH OD LUB Z TAKICH ZWIERZĄT (cd.) W ZWIĄZKU Z CHOROBIAMI KATEGORII A ¹		FMD	RP	RVFV	LSD	CBPP	SPGP	PPR	CCPP	CSF	ASF	AHS	NOSACIZNA	HPAI	NCD
Przemieszczanie materiału paszowego pochodzenia roślinnego i słomy otrzymanych z obszaru zapowietrzonego		X	X	BZ	BZ	BZ	BZ	BZ	BZ	BZ	BZ	BZ	ND	BZ	BZ

UWAGI

¹ Skróty odnoszące się do chorób kategorii A zgodnie z załącznikiem II.² Dotyczy wyłącznie oocytów i zarodków.

ND = nie dotyczy

X = zakaz

BZ = brak zakazu

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1141**z dnia 12 lipca 2021 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 ustanawiającego szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 71 ust. 3.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Afrykański pomór świń jest zakaźną chorobą wirusową dotykającą świnię utrzymywane i dzikie i może mieć poważny wpływ na odnośną populację zwierząt i rentowność hodowli, powodując zakłócenia w przemieszczaniu przesyłek tych zwierząt i pozyskanych od nich lub z nich produktów w Unii oraz w wywozie do państw trzecich.
- (2) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/605 ⁽²⁾ zostało przyjęte w ramach rozporządzenia (UE) 2016/429 i ustanawia na czas określony środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń, które mają być stosowane przez państwa członkowskie wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia (zainteresowane państwa członkowskie) na obszarach objętych ograniczeniami I, II i III wymienionych w tym załączniku.
- (3) Obszary wymienione jako obszary objęte ograniczeniami I, II i III w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 wyznaczono w oparciu o sytuację epidemiologiczną w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii. Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 został ostatnio zmieniony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/1090 ⁽³⁾ w następstwie zmian sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby w Polsce i na Słowacji.
- (4) Wszelkie zmiany obszarów objętych ograniczeniami I, II i III w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 powinny opierać się na sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na obszarach dotkniętych tą chorobą oraz ogólnej sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w danym państwie członkowskim, poziomie ryzyka dalszego rozprzestrzeniania się tej choroby, a także naukowych zasadach i kryteriach określania podziału na obszary ze względu na afrykański pomór świń oraz wytycznych Unii uzgodnionych z państwami członkowskimi w ramach Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz i publicznie dostępnych na stronie internetowej Komisji ⁽⁴⁾. Zmiany takie powinny również uwzględniać normy międzynarodowe, takie jak Kodeks zdrowia zwierząt lądowych ⁽⁵⁾ Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt oraz uzasadnienia podziału na obszary przedstawione przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.
- (5) Od czasu przyjęcia rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/1090 w Polsce i na Słowacji wystąpiły nowe ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych w Polsce, a także u dzikiej świni na Słowacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 31.3.2016, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/605 z dnia 7 kwietnia 2021 r. ustanawiające szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 129 z 15.4.2021, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1090 z dnia 2 lipca 2021 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 ustanawiającego szczególne środki zwalczania afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 236 z 5.7.2021, s. 10).

⁽⁴⁾ Dokument roboczy SANTE/7112/2015/Rev. 3 „Zasady i kryteria określania podziału na obszary ze względu na afrykański pomór świń”. https://ec.europa.eu/food/animals/animal-diseases/control-measures/asf_en.

⁽⁵⁾ Kodeks zdrowia zwierząt lądowych OIE, 28. wydanie, 2019. ISBN tomu I: 978-92-95108-85-1; ISBN tomu II: 978-92-95108-86-8. <https://www.oie.int/standard-setting/terrestrial-code/access-online/>.

- (6) W czerwcu i lipcu 2021 r. zaobserwowano kilka ognisk afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych w powiatach siemiatyckim, sulęcińskim, wschowskim i żagańskim w Polsce na obszarach obecnie wymienionych jako obszary objęte ograniczeniami II w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605. Te ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych oznaczają wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniane obszary Polski, wymienione obecnie jako obszary objęte ograniczeniami II w tym załączniku, na których wystąpiły niedawne ogniska afrykańskiego pomoru świń, powinny obecnie zostać wymienione w tym załączniku jako obszary objęte ograniczeniami III, a nie jako obszary objęte ograniczeniami II tego załącznika, a obecne granice obszarów objętych ograniczeniami II również należy ponownie określić w celu uwzględnienia tych niedawnych ognisk.
- (7) Ponadto w czerwcu 2021 r. odnotowano jedno ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych w powiecie olsztyńskim w Polsce na obszarze wymienionym obecnie w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 jako obszar objęty ograniczeniami III, położonym w bliskim sąsiedztwie obszaru obecnie wymienionego w obszarze objętym ograniczeniami II. To nowe ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski, wymieniony obecnie jako obszar objęty ograniczeniami II w tym załączniku, znajdujący się w bliskiej odległości od obszaru wymienionego w obszarze objętym ograniczeniami III, na którym wystąpiło niedawne ognisko afrykańskiego pomoru świń, powinien obecnie zostać wymieniony w tym załączniku jako obszar objęty ograniczeniami III, a nie jako obszar objęty ograniczeniami II tego załącznika, a obecne granice obszaru objętego ograniczeniami II również należy ponownie określić w celu uwzględnienia tego niedawnego ogniska.
- (8) Ponadto w lipcu 2021 r. odnotowano wystąpienie ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych w powiecie nowotomyskim w Polsce na obszarze obecnie wymienionym jako obszar objęty ograniczeniami I w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605. To ognisko afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Polski, wymieniony obecnie jako obszar objęty ograniczeniami I w tym załączniku, na którym wystąpiło niedawne ognisko afrykańskiego pomoru świń, powinien obecnie zostać wymieniony w tym załączniku jako obszar objęty ograniczeniami III, a nie jako obszar objęty ograniczeniami I tego załącznika, a obecne granice obszaru objętego ograniczeniami I również należy ponownie określić w celu uwzględnienia tego niedawnego ogniska.
- (9) Ponadto w czerwcu 2021 r. odnotowano ognisko afrykańskiego pomoru świń u dzikiej świni w powiecie Poprad na Słowacji na obszarze wymienionym obecnie w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 jako obszar objęty ograniczeniami II, położonym w bliskim sąsiedztwie obszaru obecnie wymienionego w obszarze objętym ograniczeniami I. To nowe ognisko afrykańskiego pomoru świń u dzikich świń oznacza wzrost poziomu ryzyka, który należy uwzględnić w tym załączniku. W związku z tym wspomniany obszar Słowacji, wymieniony obecnie jako obszar objęty ograniczeniami I w tym załączniku, znajdujący się w bliskiej odległości od obszaru wymienionego w obszarze objętym ograniczeniami II, na którym wystąpiło niedawne ognisko afrykańskiego pomoru świń, powinien obecnie zostać wymieniony w tym załączniku jako obszar objęty ograniczeniami II, a nie jako obszar objęty ograniczeniami I tego załącznika, a obecne granice obszaru objętego ograniczeniami I również należy ponownie określić w celu uwzględnienia tego niedawnego ogniska.
- (10) W następstwie tych niedawnych ognisk afrykańskiego pomoru świń u świń utrzymywanych w Polsce i u dzikiej świni na Słowacji oraz biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiologiczną w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w Unii, podział na obszary w tych państwach członkowskich został ponownie oceniony i zaktualizowany. Ponadto ponownie oceniono i zaktualizowano również wprowadzone środki zarządzania ryzykiem. Zmiany te należy odzwierciedlić w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605.
- (11) Aby uwzględnić niedawne zmiany sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w Unii oraz proaktywnie zwalczać ryzyko związane z rozprzestrzenianiem się tej choroby, w Polsce i na Słowacji należy wyznaczyć nowe obszary objęte ograniczeniami o odpowiedniej wielkości oraz uwzględnić je jako obszary objęte ograniczeniami I, II i III w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605. Ponieważ sytuacja w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń jest w Unii bardzo dynamiczna, przy wyznaczaniu tych nowych obszarów objętych ograniczeniami wzięto pod uwagę sytuację na otaczających je obszarach.
- (12) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń ważne jest, aby zmiany, które mają zostać wprowadzone niniejszym rozporządzeniem wykonawczym w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605, stały się skuteczne tak szybko, jak jest to możliwe.

- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/605 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

OBSZARY OBJĘTE OGRANICZENIAMI

CZĘŚĆ I

1. Niemcy

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Niemczech:

Bundesland Brandenburg:

— Landkreis Dahme-Spreewald:

- Gemeinde Alt Zauche-Wußwerk,
- Gemeinde Byhleguhre-Byhlen,
- Gemeinde Märkische Heide, mit den Gemarkungen Alt Schadow, Neu Schadow, Pretschen, Plattkow, Wittmannsdorf, Schuhlen-Wiese, Bückchen, Kuschkow, Gröditsch, Groß Leuthen, Leibchel, Glietz, Groß Leine, Dollgen, Krugau, Dürrenhofe, Biebersdorf und Klein Leine,
- Gemeinde Neu Zauche,
- Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Groß Liebitz, Guhlen, Mochow und Siegadel,
- Gemeinde Spreewaldheide,
- Gemeinde Straupitz,

— Landkreis Märkisch-Oderland:

- Gemeinde Lietzen westlich der L 37,
- Gemeinde Falkenhagen (Mark) westlich der L 37,
- Gemeinde Zeschdorf westlich der L 37,
- Gemeinde Lindendorf mit der Gemarkung Dolgeln – westlich der L 37,
- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Müncheberg, Eggersdorf bei Müncheberg und Hoppegarten bei Müncheberg,
- Gemeinde Neulewin,
- Gemeinde Bliesdorf mit den Gemarkungen Kunersdorf und Bliesdorf,
- Gemeinde Neutrebbin mit den Gemarkungen Neutrebbin und Alttrebbin westlich der L 34 und Altelewin westlich und nordöstlich der L 33,
- Gemeinde Märkische Höhe mit den Gemarkungen Reichenberg und Batzlow,
- Gemeinde Wriezen mit den Gemarkungen Haselberg, Frankenfelde, Schulzendorf, Lüdersdorf, Biesdorf, Rathsdorf, Wriezen, Altwriezen, Beauregard, Eichwerder und Jäckelsbruch,
- Gemeinde Oderaue mit den Gemarkungen Neuranft, Neuküstrinchen, Neurüdnitz, Altwustrow, Neuwustrow und Zäckericker Loose, Altreetz, Altmädewitz und Neumädewitz,
- Gemeinde Buckow (Märkische Schweiz),
- Gemeinde Strausberg mit den Gemarkungen Hohenstein und Ruhlsdorf,
- Gemeine Garzau-Garzin,
- Gemeinde Waldsieversdorf,
- Gemeinde Rehfelde mit der Gemarkung Werder,
- Gemeinde Reichenow-Mögelin,

- Gemeinde Prötzel mit den Gemarkungen Harnekop, Sternebeck und Prötzel östlich der B 168 und der L35,
- Gemeinde Oberbarnim,
- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Storkow (Mark),
 - Gemeinde Wendisch Rietz,
 - Gemeinde Reichenwalde,
 - Gemeinde Diensdorf-Radlow,
 - Gemeinde Bad Saarow,
 - Gemeinde Rietz-Neuendorf mit den Gemarkungen Buckow, Glienicke, Behrendorf, Ahrendorf, Herzberg, Görzig, Pfaffendorf, Sauen, Wilmersdorf (G), Neubrück, Drahendorf, Alt Golm,
 - Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Briescht, Kossenblatt, Werder, Görsdorf (B), Giesendorf, Wulfersdorf, Falkenberg (T), Lindenberg,
 - Gemeinde Steinhöfel mit den Gemarkungen Demnitz, Steinhöfel, Hasenfelde, Ahrendorf, Heinersdorf, Tempelberg,
 - Gemeinde Langewahl,
 - Gemeinde Berkenbrück,
 - Gemeinde Briesen (Mark) mit den Gemarkungen Wilmersdorf, Falkenberg, Alt Madlitz, Madlitz Forst, Kersdorf, Briesen, Neubrück Forst,
 - Gemeinde Jacobsdorf mit den Gemarkungen Petersdorf und Jacobsdorf westlich der L 37,
- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Jänschwalde,
 - Gemeinde Peitz,
 - Gemeinde Tauer,
 - Gemeinde Turnow-Preilack,
 - Gemeinde Drachhausen,
 - Gemeinde Schmogrow-Fehrow,
 - Gemeinde Drehnöw,
 - Gemeinde Guben mit der Gemarkung Schlagsdorf,
 - Gemeinde Schenkendöbern mit den Gemarkungen Grabko, Kerkwitz, Groß Gastrose,
 - Gemeinde Teichland,
 - Gemeinde Dissen-Striesow,
 - Gemeinde Heinersbrück,
 - Gemeinde Briesen,
 - Gemeinde Forst mit den Gemarkungen Briesnig, Weißagk, Bohrau, Naundorf, Mulknitz, Klein Jamno, Forst (Lau-sitz) und Groß Jamno,
 - Gemeinde Wiesengrund,
 - Gemeinde Groß Schacksdorf-Simmersdorf mit der Gemarkung Simmersdorf,
 - Gemeinde Neiße-Malxetal mit den Gemarkungen Jocksdorf, Klein Kölzig und Groß Kölzig,
 - Gemeinde Tschernitz mit der Gemarkung Wolfshain,
 - Gemeinde Felixsee,

- Gemeinde Spremberg mit den Gemarkungen Lieskau, Schönheide, Graustein, Türkendorf, Groß Luja, Wadelsdorf, Hornow, Sellessen, Spremberg, Bühlów,
- Gemeinde Neuhausen/Spree mit den Gemarkungen Kathlow, Haasow, Sergen, Roggosen, Gablenz, Komptendorf, Laubsdorf, Koppatz, Neuhausen, Drieschnitz, Kahsel, Bagenz,
- Stadt Cottbus mit den Gemarkungen Dissenchen, Döbbrick, Merzdorf, Saspow, Schmellwitz, Sielow, Willmersdorf,

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Bautzen
 - Gemeinde Großdubrau: Ortsteile Commerau, Göbeln, Jetscheba, Kauppa, Särchen, Spreewiese,
 - Gemeinde Hochkirch: Ortsteile Kohlwesa, Niethen, Rodewitz, Wawitz, Zschorna,
 - Gemeinde Königswartha: Ortsteil Oppitz,
 - Gemeinde Lohsa: Ortsteile Dreiweibern, Driewitz, Friedersdorf, Hermsdorf/Spree, Lippen, Litschen, Lohsa, Riegel, Tiegling, Weißkollm,
 - Gemeinde Malschwitz: Ortsteile Baruth, Brießnitz, Brösa, Buchwalde, Cannewitz, Dubrauke, Gleina, Guttau, Halbendorf/Spree, Kleinsaubernitz, Lieske, Lömischau, Neudorf/Spree, Preititz, Rackel, Ruhethal, Wartha,
 - Gemeinde Radibor: Ortsteile Droben, Lippitsch, Milkel, Teicha, Wessel,
 - Gemeinde Spreetal,
 - Gemeinde Weißenberg,
- Landkreis Görlitz:
 - Gemeinde Boxberg/O.L., sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Görlitz südlich der Bundesautobahn A4 mit den Ortsteilen Biesnitz, Deutsch Ossig, Historische Altstadt, Innenstadt, Klein Neundorf, Klingewalde, Königshufen, Kunnerwitz, Ludwigsdorf, Nikolaivorstadt, Rauschwalde, Schlauroth, Südstadt, Weinhübel,
 - Gemeinde Groß Düben, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Hohendubrau, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Kodersdorf, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Königshain,
 - Gemeinde Löbau: Ortsteile Altcunnewitz, Bellwitz, Dolgowitz, Glossen, Kittlitz, Kleinradmeritz, Krappe, Lautitz, Mauschwitz, Neucunnewitz, Neukittlitz, Oppeln, Rosenhain,
 - Gemeinde Markersdorf: Ortsteile Holtendorf, Markersdorf, Pfaffendorf,
 - Gemeinde Mücka, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Reichenbach/O.L.: Ortsteile Biesig, Borda, Dittmannsdorf, Feldhäuser, Goßwitz, Krobnitz, Lehnhäuser, Löbensmüh, Mengelsdorf, Meuselwitz, Oehlich, Stadt Reichenbach/O.L., Reißaus, Schöps, Zoblitz,
 - Gemeinde Schleife, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Schöpstal, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Trebendorf, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Vierkirchen, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Waldhufen, sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes,
 - Gemeinde Weißwasser/O.L., sofern nicht bereits Teil des gefährdeten Gebietes.

2. Estonia

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Estonii:

- Hiiu maakond.

3. Grecja

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Grecji:

- in the regional unit of Drama:
 - the community departments of Sidironero and Skaloti and the municipal departments of Livadero and Ksiropotamo (in Drama municipality),
 - the municipal department of Paranesti (in Paranesti municipality),
 - the municipal departments of Kokkinogeia, Mikropoli, Panorama, Pyrgoi (in Prosotsani municipality),
 - the municipal departments of Kato Nevrokopi, Chrysokefalo, Achladea, Vathytopos, Volakas, Granitis, Dasotos, Eksohi, Katafyto, Lefkogeia, Mikrokleisoura, Mikromilea, Ochyro, Pagoneri, Perithorio, Kato Vrontou and Potamoi (in Kato Nevrokopi municipality),
- in the regional unit of Xanthi:
 - the municipal departments of Kimmerion, Stavroupoli, Gerakas, Dafnonas, Komnina, Kariofyto and Neochori (in Xanthi municipality),
 - the community departments of Satres, Thermes, Kotyli, and the municipal departments of Myki, Echinis and Oraio and (in Myki municipality),
 - the community department of Selero and the municipal department of Sounio (in Avdira municipality),
- in the regional unit of Rodopi:
 - the municipal departments of Komotini, Anthochorio, Gratini, Thrylorio, Kalhas, Karydia, Kikidio, Kosmio, Pandrosos, Aigeiros, Kallisti, Meleti, Neo Sidirochori and Mega Doukato (in Komotini municipality),
 - the municipal departments of Ipio, Arriana, Darmeni, Archontika, Fillyra, Ano Drosini, Aratos and the Community Departments Kehros and Organi (in Arriana municipality),
 - the municipal departments of Iasmos, Sostis, Asomatoi, Polyanthos and Amvrosia and the community department of Amaxades (in Iasmos municipality),
 - the municipal department of Amaranta (in Maroneia Sapon municipality),
- in the regional unit of Evros:
 - the municipal departments of Kyriaki, Mandra, Mavroklisi, Mikro Dereio, Protokklisi, Roussa, Goniko, Geriko, Sidirochori, Megalo Derio, Sidiro, Giannouli, Agriani and Petrolofos (in Soufli municipality),
 - the municipal departments of Dikaia, Arzos, Elaia, Therapio, Komara, Marasia, Ormenio, Pentalofoi, Petroti, Plati, Ptelea, Kyprinos, Zoni, Fulakio, Spilaio, Nea Vyssa, Kavili, Kastanies, Rizia, Sterna, Ampelakia, Valtos, Megali Doxipara, Neochori and Chandras (in Orestiada municipality),
 - the municipal departments of Asvestades, Ellinochori, Karoti, Koufovouno, Kiani, Mani, Sitchori, Alepochori, Asproneri, Metaxades, Vrysika, Doksa, Elafoxori, Ladi, Paliouri and Poimeniko (in Didymoteicho municipality),
- in the regional unit of Serres:
 - the municipal departments of Kerkini, Livadia, Makrynitsa, Neochori, Platanakia, Petritsi, Akritochori, Vyroneia, Gonimo, Mandraki, Megalochori, Rodopoli, Ano Poroia, Katw Poroia, Sidirokastro, Vamvakophyto, Promahonas, Kamaroto, Strymonochori, Charopo, Kastanousi and Chortero and the community departments of Achladochori, Agkistro and Kapnophyto (in Sintiki municipality),

- the municipal departments of Serres, Elaionas and Oinoussa and the community departments of Orini and Ano Vrontou (in Serres municipality),
- the municipal departments of Dasochoriou, Irakleia, Valtero, Karperi, Koimisi, Lithotopos, Limnochori, Podismeno and Chrysochorafa (in Irakleia municipality).

4. Łotwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Łotwie:

- Pāvilostas novada Vērgales pagasts,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz rietumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Daugulupes ielas un Daugulupītes,
- Grobiņas novada Medzes, Grobiņas un Gaviezes pagasts. Grobiņas pilsēta,
- Rucavas novada Rucavas pagasts,
- Nīcas novads.

5. Litwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Litwie:

- Klaipėdos rajono savivaldybė: Agluonėnų, Dovilų, Gargždų, Priekulės, Vėžaičių, Kretingalės ir Dauparų-Kvietinių seniūnijos,
- Palangos miesto savivaldybė.

6. Węgry

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Węgrzech:

- Békés megye 950950, 950960, 950970, 951950, 952050, 952750, 952850, 952950, 953050, 953150, 953650, 953660, 953750, 953850, 953960, 954250, 954260, 954350, 954450, 954550, 954650, 954750, 954850, 954860, 954950, 955050, 955150, 955250, 955260, 955270, 955350, 955450, 955510, 955650, 955750, 955760, 955850, 955950, 956050, 956060, 956150 és 956160 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Bács-Kiskun megye 600150, 600850, 601550, 601650, 601660, 601750, 601850, 601950, 602050, 603250, 603750 és 603850 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Budapest 1 kódszámú, vadgazdálkodási tevékenységre nem alkalmas területe,
- Csongrád-Csanád megye 800150, 800160, 800250, 802220, 802260, 802310 és 802450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Fejér megye 400150, 400250, 400351, 400352, 400450, 400550, 401150, 401250, 401350, 402050, 402350, 402360, 402850, 402950, 403050, 403250, 403350, 403450, 403550, 403650, 403750, 403950, 403960, 403970, 404570, 404650, 404750, 404850, 404950, 404960, 405050, 405750, 405850, 405950,
- 406050, 406150, 406550, 406650 és 406750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Győr-Moson-Sopron megye 100550, 100650, 100950, 101050, 101350, 101450, 101550, 101560 és 102150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750150, 750160, 750260, 750350, 750450, 750460, 754450, 754550, 754560, 754570, 754650, 754750, 754950, 755050, 755150, 755250, 755350 és 755450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye 250150, 250250, 250450, 250460, 250550, 250650, 250750, 251050, 251150, 251250, 251350, 251360, 251650, 251750, 251850, 252250, kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 571550, 572150, 572250, 572350, 572550, 572650, 572750, 572850, 572950, 573150, 573250, 573260, 573350, 573360, 573450, 573850, 573950, 573960, 574050, 574150, 574350, 574360, 574550, 574650, 574750, 574850, 574860, 574950, 575050, 575150, 575250, 575350, 575550, 575650, 575750, 575850, 575950, 576050, 576150, 576250, 576350, 576450, 576650, 576750, 576850, 576950, 577050, 577150, 577350, 577450, 577650, 577850, 577950, 578050, 578150, 578250, 578350, 578360, 578450, 578550, 578560, 578650, 578850, 578950, 579050, 579150, 579250, 579350, 579450, 579460, 579550, 579650, 579750, 580250 és 580450 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe.

7. Polska

Następujące obszary objęte ograniczeniami I w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Wielbark i Rozogi w powiecie szczycieńskim,
- gminy Janowiec Kościelny, Janowo i część gminy Kozłowo położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie nidzickim,
- gminy Iłowo – Osada, Lidzbark, Płońska, miasto Działdowo, część gminy Rybno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę kolejową, część gminy wiejskiej Działdowo położona na południe od linii wyznaczonej przez linie kolejowe biegnące od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie działdowskim,
- gminy Kisielice, Susz i część gminy wiejskiej Iława położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 521 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Szymbark - Ząbrowo - Segnowy – Laseczno – Gulb, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Szymbark - Ząbrowo - Segnowy – Laseczno - Gulb biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie iławskim,
- gminy Biskupiec, Kurzętnik, część gminy wiejskiej Nowe Miasto Lubawskie położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Lekarty, a następnie na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Lekarty – Nowy Dwór Bratniański biegnącą do północnej granicy gminy miejskiej Nowe Miasto Lubawskie oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 538, część gminy Grodziczno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 538 w powiecie nowomiejskim.

w województwie podlaskim:

- gminy Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Czyżew i część gminy Kulesze Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,
- gminy Miastkowo, Nowogród, Śniadowo i Zbójna w powiecie łomżyńskim,
- gminy Szumowo, Zambrów z miastem Zambrów i część gminy Kołaki Kościelne położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,
- gminy Grabowo, Kolno i miasto Kolno, Turośl w powiecie kolneńskim,

w województwie mazowieckim:

- powiat ostrołęcki,
- powiat miejski Ostrołęka,
- gminy Bielsk, Brudzeń Duży, Bulkowo, Drobin, Gąbin, Łąck, Nowy Duninów, Radzanowo, Słupno, Staroźreby i Stara Biała w powiecie płońskim,
- powiat miejski Płock,
- powiat ciechanowski,
- gminy Baboszewo, Dzierżążnia, Joniec, Nowe Miasto, Płońsk i miasto Płońsk, Raciąż i miasto Raciąż, Sochocin w powiecie płońskim,
- powiat sierpecki,
- powiat żuromiński,
- gminy Andrzejewo, Brok, Stary Lubotyń, Szulborze Wielkie, Wąsewo, Ostrów Mazowiecka z miastem Ostrów Mazowiecka, część gminy Małkinia Górna położona na północ od rzeki Brok w powiecie ostrowskim,
- powiat mławski,
- powiat przasnyski,
- powiat makowski,
- powiat pułtuski,

- powiat wyszkowski,
- powiat węgrowski,
- gminy Dąbrówka, Jadów, Klembów, Poświętne, Radzymin, Strachówka Wołomin i Tłuszcz w powiecie wołomińskim,
- gminy Mokobody i Suchożebry w powiecie siedleckim,
- gminy Dobrze, Jakubów, Kałuszyn, Stanisławów w powiecie mińskim,
- gminy Bielany i gmina wiejska Sokołów Podlaski w powiecie sokołowskim,
- gminy Kowala, Wierzbica, część gminy Wolanów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie radomskim,
- powiat miejski Radom,
- gminy Jastrząb, Mirów, Orońsko w powiecie szydłowieckim,
- powiat gostyniński,

w województwie podkarpackim:

- gminy Pruchnik, Rokietnica, Roźwienica, w powiecie jarosławskim,
- gminy Fredropol, Krasiczyn, Krzywczyna, Medyka, Orły, Żurawica, Przemyśl w powiecie przemyskim,
- powiat miejski Przemyśl,
- gminy Gać, Jawornik Polski, Kańczuga, część gminy Zarzecze położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Mleczka w powiecie przeworskim,
- powiat łańcucki,
- gminy Trzebownisko, Głogów Małopolski, część gminy Świlcza położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 94 i część gminy Sokołów Małopolski położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gmina Ropczyce, część gminy Ostrów położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 986, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 986 biegnącą od tego skrzyżowania do miejscowości Osieka i dalej na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Osieka – Blizna, część gminy Sędziszów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 94 w powiecie ropczycko – sędziszowskim,
- gminy Czarna, Pilzno, miasto Dębica, część gminy wiejskiej Dębica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A4, część gminy Żyraków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
- gminy Dzikowiec, Kolbuszowa i Raniżów w powiecie kolbuszowskim,
- gminy Borowa, Gawłuszowice, Padew Narodowa, Tuszów Narodowy, część gminy Czermin położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Olszyny – Czermin – Piaski – Jasieniec do granicy gminy, część gminy Radomyśl Wielki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 984 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Radomyśl Wielki, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Radomyśl Wielki – Zdziarzec – Pole biegnącą od drogi nr 984 do południowej granicy gminy, część gminy Wadowice Górne położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Kawęczyn – Wampierzów- Wadowice Górne w powiecie mieleckim,

w województwie świętokrzyskim:

- powiat opatowski,
- powiat sandomierski,
- gminy Bogoria, Łubnice, Oleśnica, Osiek, Połaniec, Rytwiany i Staszów w powiecie staszowskim,

- gminy Bliżyn, Skarżysko – Kamienna, Suchedniów i Skarżysko Kościelne w powiecie skarżyskim,
- gmina Wąchock, część gminy Brody położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 oraz na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogi: nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie, drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy oraz na północ od drogi nr 42 i część gminy Mirzec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- powiat ostrowiecki,
- gminy Falków, Ruda Maleniecka, Radoszyce, Smyków, część gminy Końskie położona na zachód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na południe od linii kolejowej w powiecie koneckim,
- gminy Mniów i Zagnańsk w powiecie kieleckim,

w województwie łódzkim:

- gminy Łyszkowice, Kocierzew Południowy, Kiernoza, Chąsno, Nieborów, część gminy wiejskiej Łowicz położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 92 biegnącej od granicy miasta Łowicz do zachodniej granicy gminy oraz część gminy wiejskiej Łowicz położona na wschód od granicy miasta Łowicz i na północ od granicy gminy Nieborów w powiecie łowickim,
- gminy Cieladz, Rawa Mazowiecka z miastem Rawa Mazowiecka w powiecie rawskim,
- gminy Bolimów, Głuchów, Godzianów, Lipce Reymontowskie, Maków, Nowy Kawęczyn, Skierniewice, Słupia w powiecie skierniewickim,
- powiat miejski Skierniewice,
- gminy Mniszków, Paradyż, Sławno i Żarnów w powiecie opoczyńskim,
- powiat tomaszowski,
- powiat brzeziński,
- powiat łaski,
- powiat miejski Łódź,
- gminy Andrespol, Koluszki, Nowosolna w powiecie łódzkim wschodnim,
- gminy Dobroń, Ksawerów, Lutomiersk, miasto Konstantynów Łódzki, miasto Pabianice, część gminy wiejskiej Pabianice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dłutów położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 485 w powiecie pabianickim,
- gmina Wieruszów, część gminy Sokolniki położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 482, część gminy Galewice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przybyłów – Ostrówek – Dąbrówka – Zmyślona w powiecie wieruszowskim, gminy Aleksandrów Łódzki, Stryków, miasto Zgierz w powiecie zgierskim,
- gminy Bełchatów z miastem Bełchatów, Drużbice, Kluki, Rusiec, Szczerców, Zelów w powiecie bełchatowskim,
- gminy Osjaków, Konopnica, Pątnów, Wierzchlas, część gminy Mokrsko położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Krzyworzeka – Mokrsko - Zmyślona – Komorniki – Orzechowiec – Poręby, część gminy Wieluń położona na wschód od zachodniej granicy miejscowości Wieluń oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Wieluń – Turów – Chotów biegnącą do zachodniej granicy gminy, część gminy Ostrówek położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę Pyszną w powiecie wieluńskim,
- część powiatu sieradzkiego nie wymieniona w części III załącznika I.,
- powiat zduńskowolski,

— gminy Aleksandrów, Sulejów, Wola Krzysztoporska, Wolbórz, część gminy Moszczenica położona na wschód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Moszczenica – Osiedle, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Moszczenica – Osiedle – Kosów do skrzyżowania z drogą nr 12 i dalej na wschód od drogi nr 12 biegnącej od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Grabica położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 473 biegnącej od zachodniej granicy gminy do miejscowości Wola Kamocka, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 473 i łączącą miejscowości Wola Kamocka – Papieże Kolonia – Papieże do wschodniej granicy gminy w powiecie piotrkowskim,,

— powiat miejski Piotrków Trybunalski,

w województwie pomorskim:

— gminy Ostaszewo, miasto Krynica Morska oraz część gminy Nowy Dwór Gdański położona na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,

— gminy Lichnowy, Miłoradz, Nowy Staw, Malbork z miastem Malbork w powiecie malborskim,

— gminy Mikołajki Pomorskie, Stary Targ i Sztum w powiecie sztumskim,

— powiat gdański,

— Miasto Gdańsk,

— powiat tczewski,

— powiat kwidzyński,

w województwie lubuskim:

— powiat miejski Gorzów Wielkopolski,

— część powiatu gorzowskiego nie wymieniona w części II załącznika I,

— powiat strzelecko-drezdenecki,

w województwie dolnośląskim:

— powiat lubański,

— powiat złotoryjski,

— powiat lwówecki,

— gmina Chojnów w powiecie legnickim,

— gmina Zagrodno w powiecie złotoryjskim,

— gmina Chocianów w powiecie polkowickim,

— część gminy Góra położona na północny -zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy, łączącą miejscowości Czernina – Kruszyniec – Góra do skrzyżowania z drogą nr 324, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 324 biegnącą od tego skrzyżowania do zachodniej granicy gminy w powiecie górowskim,

— gmina Prusice, część gminy Żmigród położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie trzebnickim,

— gmina Wińsko w powiecie wołowskim,

— gminy Ścinawa i Lubin z miastem Lubin w powiecie lubińskim,

— gminy Dziadowa Kłoda, Międzybórz, Syców w powiecie oleśnickim,

w województwie wielkopolskim:

— gminy Krzemieniewo, Osieczna, Rydzyna, część gminy Lipno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5, część gminy Świeciechowa położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie leszczyńskim,

- powiat miejski Leszno,
- gminy Granowo, Grodzisk Wielkopolski i część gminy Kamieniec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 w powiecie grodziskim,
- gminy Czempin, Kościan i miasto Kościan, Krzywiń, część gminy Śmigiel położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie kościańskim,
- powiat miejski Poznań,
- gminy Buk, Dopiewo, Komorniki, Tarnowo Podgórne, Stęszew, Swarzędz, Pobiedziska, Czerwonak, Mosina, miasto Luboń, miasto Puszczykowo i część gminy Kórnik położona na zachód od linii wyznaczonych przez drogi: nr S11 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 434 i drogę nr 434 biegnącą od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Rokietnica położona na południowy zachód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzyszkowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz oraz część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na południe od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie poznańskim,
- gmina Kiszkowo i część gminy Klecko położona na zachód od rzeki Mała Węlna w powiecie gnieźnieńskim,
- powiat czarnkowsko-trzcianecki,
- gmina Kaźmierz część gminy Duszniki położona na południowy – wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Duszniki, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez ul. Niewierską oraz drogę biegnącą przez miejscowość Niewierz do zachodniej granicy gminy, część gminy Ostroróg położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 186 i 184 biegnące od granicy gminy do miejscowości Ostroróg, a następnie od miejscowości Ostroróg przez miejscowości Piaskowo – Rudki do południowej granicy gminy, część gminy Wronki położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy, miasto Szamotuły i część gminy Szamotuły położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 i drogę łączącą miejscowości Lipnica - Ostroróg do linii wyznaczonej przez wschodnią granicę miasta Szamotuły i na południe od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły, do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na zachód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słopanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na zachód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,
- część gminy Rawicz położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5, część gminy Bojanowo położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie rawickim,
- gmina Budzyń w powiecie chodzieskim,
- gminy Mieścisko, Skoki i Wągrowiec z miastem Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
- powiat pleszewski,
- gmina Zagórów w powiecie śłupeckim,
- gmina Pyzdry w powiecie wrzesińskim,
- gminy Kotlin, Żerków i część gminy Jarocin położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogi nr S11 i 15 w powiecie jarocińskim,
- gmina Rozdrażew, część gminy Koźmin Wielkopolski położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 15, część gminy Krotoszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 15 oraz na wschód od granic miasta Krotoszyn w powiecie krotoszyńskim,
- powiat ostrowski,
- powiat miejski Kalisz,

- gminy Blizanów, Żelazków, Godziesze Wielkie, Koźminek, Lisków, Opatówek, Szczytniki, część gminy Stawiszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zbiersk, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Zbiersk – Łyczyn – Petryki biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 do południowej granicy gminy, część gminy Ceków-Kolonia położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Młynisko – Morawin – Janków w powiecie kaliskim,
- gminy Brudzew, Dobra, Kawęczyn, Przykona, Władysławów, Turek z miastem Turek część gminy Tuliszków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Turek a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącej od skrzyżowania z drogą nr 72 w mieście Turek do zachodniej granicy gminy w powiecie tureckim,
- gminy Rzgów, Grodziec, Krzymów, Stare Miasto, część gminy Rychwał położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Rychwał, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 w miejscowości Rychwał do wschodniej granicy gminy w powiecie konińskim,
- część gminy Kępno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie kępińskim,
- powiat ostrzeszowski,

w województwie opolskim:

- gminy Domaszowice, Wilków i część gminy Namysłów położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Głuchą w powiecie namysłowskim,
- gminy Wołczyn, Kluczbork, część gminy Byszyn położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 11 w powiecie kluczborskim,
- część gminy Gorzów Śląski położona na południe od północnej granicy miasta Gorzów Śląski oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 45, część gminy Praszka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 45 w miejscowości Praszka oraz na południe od drogi łączącej miejscowości Praszka – Kowale Kolonia – Kiczmachów, część gminy Rudniki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 42 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 43 i na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 43 biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 42 w powiecie oleskim,

w województwie zachodniopomorskim:

- część gminy Dębno położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na północ od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na północ od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
- gminy Trzcińsko – Zdrój, Widuchowa, część gminy Chojna położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 26 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Chojna, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 31 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 26 do południowej granicy gminy, w powiecie gryfińskim.

8. Słowacja

Następujące obszary objęte ograniczeniami I na Słowacji:

- the whole district of Snina,
- the whole district of Medzilaborce
- the whole district of Stropkov
- the whole district of Svidník, except municipalities included in part II,
- in the district of Veľký Krtíš, the municipalities of Ipľské Predmostie, Veľká nad Ipľom, Hrušov, Kleňany, Sečianky,
- in the district of Levice, the municipalities of Ipľské Úľany, Plášťovce, Dolné Túrovce, Stredné Túrovce, Šahy, Tešmak,
- the whole district of Krupina, except municipalities included in part II,

- the whole district of Banská Bystrica, except municipalities included in part II,
- In the district of Liptovský Mikuláš – municipalities of Pribylina, Jamník, Svatý Štefan, Kanská, Jakubovany, Liptovský Ondrej, Beňadiková, Vavrišovo, Liptovská Kokava, Liptovský Peter, Dovalovo, Hybe, Liptovský Hrádok, Važec, Východná, Kráľova Lehota, Nižná Boca, Vyšná Boca, Malužiná, Liptovská Porúbka, Liptovský Ján, Uhorská Ves, Podtureň, Závažná Poruba, Liptovský Mikuláš, Pavčina Lehota, Demänovská Dolina, Gôtovany, Galovany, Svätý Kríž, Lazisko, Dúbrava, Malatíny, Liptovské Vlchy, Liptovské Kľačany, Partizánska Ľupča, Kráľovská Ľubňa, Zemianska Ľubňa,
- In the district of Ružomberok, the municipalities of Liptovská Lužná, Liptovská Osada, Podsúchá, Ludrová, Štiavnička, Liptovská Štiavnica, Nižný Sliač, Liptovské Sliače,
- the whole district of Banská Štiavnica,
- the whole district of Žiar nad Hronom.

CZĘŚĆ II

1. Bułgaria

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Bułgarii:

- the whole region of Haskovo,
- the whole region of Yambol,
- the whole region of Stara Zagora,
- the whole region of Pernik,
- the whole region of Kyustendil,
- the whole region of Plovdiv,
- the whole region of Pazardzhik,
- the whole region of Smolyan,
- the whole region of Dobrich,
- the whole region of Sofia city,
- the whole region of Sofia Province,
- the whole region of Blagoevgrad,
- the whole region of Razgrad,
- the whole region of Kardzhali,
- the whole region of Burgas excluding the areas in Part III,
- the whole region of Varna excluding the areas in Part III,
- the whole region of Silistra, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Ruse, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Veliko Tarnovo, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Pleven, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Targovishte, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Shumen, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Sliven, excluding the areas in Part III,
- the whole region of Vidin, excluding the areas in Part III.

2. Niemcy

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Niemczech:

Bundesland Brandenburg:

- Landkreis Oder-Spree:
 - Gemeinde Grunow-Dammendorf,
 - Gemeinde Mixdorf

- Gemeinde Schlaubetal,
- Gemeinde Neuzelle,
- Gemeinde Neißemünde,
- Gemeinde Lawitz,
- Gemeinde Eisenhüttenstadt,
- Gemeinde Vogelsang,
- Gemeinde Ziltendorf,
- Gemeinde Wiesenau,
- Gemeinde Friedland,
- Gemeinde Siehdichum
- Gemeinde Müllrose,
- Gemeinde Briesen mit der Gemarkung Biegen,
- Gemeinde Jacobsdorf mit den Gemarkungen Pillgram, Sieversdorf, Jacobsdorf östlich der L 37 und Petersdorf östlich der L 37,
- Gemeinde Groß Lindow,
- Gemeinde Brieskow-Finkenheerd,
- Gemeinde Ragow-Merz,
- Gemeinde Beeskow,
- Gemeinde Rietz-Neuendorf mit den Gemarkungen Groß Rietz und Birkholz,
- Gemeinde Tauche mit den Gemarkungen Stremmen, Ranzig, Trebatsch, Sabrodt, Sawall, Mitweide und Tauche,
- Landkreis Dahme-Spreewald:
 - Gemeinde Jamlitz,
 - Gemeinde Lieberose,
 - Gemeinde Schwielochsee mit den Gemarkungen Goyatz, Jessern, Lamsfeld, Ressen, Speichrow und Zaue,
- Landkreis Spree-Neiße:
 - Gemeinde Schenkendöbern mit den Gemarkungen Stakow, Reicherskreuz, Groß Drewitz, Sembten, Lauschütz, Krayne, Lübbinchen, Grano, Pinnow, Bärenklau, Schenkendöbern und Atterwasch,
 - Gemeinde Guben mit den Gemarkungen Bresinchen, Guben und Deulowitz,
 - Gemeinde Forst (Lausitz) mit den Gemarkungen Groß Bademeusel und Klein Bademeusel,
 - Gemeinde Groß Schacksdorf-Simmersdorf mit der Gemarkung Groß Schacksdorf,
 - Gemeinde Neiße-Malxetal mit den Gemarkungen Preschen und Jerischke,
 - Gemeinde Döbern,
 - Gemeinde Jämlitz-Klein Düben,
 - Gemeinde Tschernitz mit der Gemarkung Tschernitz,
- Landkreis Märkisch-Oderland:
 - Gemeinde Zechin,
 - Gemeinde Bleyen-Genschmar,
 - Gemeinde Neuhardenberg,
 - Gemeinde Golzow,
 - Gemeinde Küstriner Vorland,

- Gemeinde Alt Tucheband,
- Gemeinde Reitwein,
- Gemeinde Podelzig,
- Gemeinde Letschin,
- Gemeinde Gusow-Platkow,
- Gemeinde Seelow,
- Gemeinde Vierlinden,
- Gemeinde Lindendorf mit den Gemarkungen Sachsendorf, Libbenichen, Neu Mahlisch und Dolgeln – östlich der L 37,
- Gemeinde Fichtenhöhe,
- Gemeinde Lietzen östlich der L 37,
- Gemeinde Falkenhagen (Mark) östlich der L 37,
- Gemeinde Zeschdorf östlich der L 37,
- Gemeinde Treplin,
- Gemeinde Lebus,
- Gemeinde Müncheberg mit den Gemarkungen Jahnsfelde, Trebnitz, Obersdorf, Münchehofe und Hermersdorf,
- Gemeinde Märkische Höhe mit der Gemarkung Ringenwalde,
- Gemeinde Bliesdorf mit der Gemarkung Metzdorf,
- Gemeinde Neutrebbin mit den Gemarkungen Wuschewier, Altbarnim, Neutrebbin, östlich der L 34, Altrebbin östlich der L 34 und Altewin östlich der L 34 und südwestlich der L 33,
- kreisfreie Stadt Frankfurt (Oder),

Bundesland Sachsen:

- Landkreis Görlitz:
 - Gemeinde Bad Muskau,
 - Gemeinde Boxberg/O.L. östlich des Straßenverlaufes K8472 bis Kaschel – S121 – Jahmen –Dürrbacher Straße – K8472 – Eselsberg – S131 – Boxberg – K 8481,
 - Gemeinde Gablenz,
 - Gemeinde Görlitz nördlich der Bundesautobahn A4,
 - Gemeinde Groß Düben südlich des Straßenverlaufes S126 – Halbendorf – K8478,
 - Gemeinde Hähnichen,
 - Gemeinde Hohendubrau östlich des Straßenverlaufes der Verbindungsstraße Buchholz-Gebelzig – S55,
 - Gemeinde Horka
 - Gemeinde Kodersdorf nördlich der Bundesautobahn A4,
 - Gemeinde Krauschwitz i.d. O.L.,
 - Gemeinde Kreba-Neudorf,
 - Gemeinde Mücka östlich des Straßenverlaufes S55 - K8471 - Förstgen - K8472,
 - Gemeinde Neißeaue,
 - Gemeinde Niesky,
 - Gemeinde Quitzdorf am See,
 - Gemeinde Rietschen,
 - Gemeinde Rothenburg/ O.L.,

- Gemeinde Schleife östlich des Straßenverlaufes S130 – S126,
- Gemeinde Schöpstal nördlich der Bundesautobahn A4,
- Gemeinde Trebendorf östlich der K8481,
- Gemeinde Vierkirchen nördlich der Bundesautobahn A4 und östlich der Verbindungsstraße Buchholz-Gebelzig,
- Gemeinde Waldhufen nördlich der Bundesautobahn A4,
- Gemeinde Weißkeißel,
- Gemeinde Weißwasser/O.L. östlich der K8481.

3. Estonia

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Estonii:

- Eesti Vabariik (välja arvatud Hiiu maakond).

4. Łotwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Łotwie:

- Ādažu novads,
- Aizputes novads, Aizputes, Cīravas un Lažas pagasts, Kalvenes pagasta daļa uz rietumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz dienvidiem no autoceļa A9, uz rietumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz rietumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296, Aizputes pilsēta,
- Aglonas novads,
- Aizkraukles novads,
- Aknīstes novads,
- Alojas novads,
- Alsungas novads,
- Alūksnes novads,
- Amatas novads,
- Apes novads,
- Auces novads,
- Babītes novads,
- Baldones novads,
- Baltnavas novads,
- Balvu novads,
- Bauskas novads,
- Beverīnas novads,
- Brocēnu novads,
- Burtnieku novads,
- Carnikavas novads,
- Cēsu novads
- Cēsvaines novads,
- Ciblas novads,
- Dagdas novads,
- Daugavpils novads,
- Dobeles novads,
- Dundagas novads,

- Durbes novads,
- Engures novads,
- Ērgļu novads,
- Garkalnes novads,
- Grobiņas novada Bārtas pagasts,
- Gulbenes novads,
- Iecavas novads,
- Ikšķiles novads,
- Ilūkstes novads,
- Inčukalna novads,
- Jaunjelgavas novads,
- Jaunpiebalgas novads,
- Jaunpils novads,
- Jēkabpils novads,
- Jelgavas novads,
- Kandavas novads,
- Kārsavas novads,
- Ķeguma novads,
- Ķekavas novads,
- Kocēnu novads,
- Kokneses novads,
- Krāslavas novads,
- Krimuldas novads,
- Krustpils novads,
- Kuldīgas novada, Laidu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1296, Padures, Rumbas, Rendas, Kabiles, Vārmes, Pelču, Ēdoles, Īvandes, Kurmāles, Turlavas, Gudenieku un Snēpeles pagasts, Kuldīgas pilsēta,
- Lielvārdes novads,
- Līgatnes novads,
- Limbažu novads,
- Līvānu novads,
- Lubānas novads,
- Ludzas novads,
- Madonas novads,
- Mālpils novads,
- Mārupes novads,
- Mazsalacas novads,
- Mērsraga novads,
- Naukšēnu novads,
- Neretas novads,
- Ogres novads,
- Olaines novads,
- Ozolnieku novads,

- Pārgaujas novads,
- Pāvilostas novada Sakas pagasts, Pāvilostas pilsēta,
- Pļaviņu novads,
- Preiļu novads,
- Priekules novads,
- Priekuļu novads,
- Raunas novads,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- republikas pilsēta Valmiera,
- Rēzeknes novads,
- Riebiņu novads,
- Rojas novads,
- Ropažu novads,
- Rucavas novada Dunikas pagasts,
- Rugāju novads,
- Rundāles novads,
- Rūjienas novads,
- Salacgrīvas novads,
- Salas novads,
- Salaspils novads,
- Saldus novads,
- Saulkrastu novads,
- Sējas novads,
- Siguldas novads,
- Skrīveru novads,
- Skrundas novada Raņķu pagasta daļa uz ziemeļiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes,
- Smiltenes novads,
- Stopiņu novada daļa, kas atrodas uz austrumiem no autoceļa V36, P4 un P5, Acones ielas, Dauguļupes ielas un Dauguļupītes,
- Strenču novads,
- Talsu novads,
- Tērvetes novads,
- Tukuma novads,
- Vaiņodes novada Vaiņodes pagasts un Embūtes pagasta daļa uz dienvidiem autoceļa P116, P106,
- Valkas novads,
- Varakļānu novads,

- Vārkavas novads,
- Vecpiebalgas novads,
- Vecumnieku novads,
- Ventspils novads,
- Viesītes novads,
- Viļakas novads,
- Viļānu novads,
- Zilupes novads.

5. Litwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Litwie:

- Alytaus miesto savivaldybė,
- Alytaus rajono savivaldybė,
- Anykščių rajono savivaldybė,
- Akmenės rajono savivaldybė,
- Birštono savivaldybė,
- Biržų miesto savivaldybė,
- Biržų rajono savivaldybė,
- Druskininkų savivaldybė,
- Elektrėnų savivaldybė,
- Ignalinos rajono savivaldybė,
- Jonavos rajono savivaldybė,
- Joniškio rajono savivaldybė,
- Jurbarko rajono savivaldybė: Eržvilko, Girdžių, Jurbarko miesto, Jurbarkų, Raudonės, Šimkaičių, Skirsnemunės, Smalininkų, Veliuonos ir Viešvilės seniūnijos,
- Kaišiadorių rajono savivaldybė,
- Kalvarijos savivaldybė,
- Kauno miesto savivaldybė,
- Kauno rajono savivaldybė: Akademijos, Alšėnų, Batniavos, Ežerėlio, Domeikavos, Garliavos, Garliavos apylinkių, Karmėlavos, Kulautuvos, Lapių, Linksmakalnio, Neveronių, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Vandžiogalos, Užliedžių, Vilkijos, ir Zapyškio seniūnijos, Babtų seniūnijos dalis į rytus nuo kelio A1, ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio Nr. 1907,
- Kazlų rūdų savivaldybė,
- Kelmės rajono savivaldybė,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Dotnuvos, Gudžiūnų, Kėdainių miesto, Krakių, Pelėdnagių, Surviliškio, Šėtos, Truskavos, Vilainių ir Josvainių seniūnijos dalis į šiaurę ir rytus nuo kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Klaipėdos rajono savivaldybė: Judrėnų, Endriejavo ir Veiviržėnų seniūnijos,
- Kupiškio rajono savivaldybė,
- Kretingos rajono savivaldybė,
- Lazdijų rajono savivaldybė,
- Marijampolės savivaldybė,
- Mažeikių rajono savivaldybė,
- Molėtų rajono savivaldybė,

- Pagėgių savivaldybė,
- Pakruojo rajono savivaldybė,
- Panevėžio rajono savivaldybė,
- Panevėžio miesto savivaldybė,
- Pasvalio rajono savivaldybė,
- Radviliškio rajono savivaldybė,
- Rietavo savivaldybė,
- Prienų rajono savivaldybė,
- Plungės rajono savivaldybė: Žlibinų, Stalgėnų, Nausodžio, Plungės miesto, Šateikių ir Kulių seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Betygalos, Girkalnio, Kalnujų, Nemakščių, Pagojukų, Paliepių, Raseinių miesto, Raseinių, Šiluvos, Viduklės seniūnijos,
- Rokiškio rajono savivaldybė,
- Skuodo rajono savivaldybės: Aleksandrijos, Ylakių, Lenkimų, Mosėdžio, Skuodo ir Skuodo miesto seniūnijos,
- Šakių rajono savivaldybė,
- Šalčininkų rajono savivaldybė,
- Šiaulių miesto savivaldybė,
- Šiaulių rajono savivaldybė,
- Šilutės rajono savivaldybė,
- Širvintų rajono savivaldybė,
- Šilalės rajono savivaldybė,
- Švenčionių rajono savivaldybė,
- Tauragės rajono savivaldybė,
- Telšių rajono savivaldybė,
- Trakų rajono savivaldybė,
- Ukmergės rajono savivaldybė,
- Utenos rajono savivaldybė,
- Varėnos rajono savivaldybė,
- Vilniaus miesto savivaldybė,
- Vilniaus rajono savivaldybė,
- Vilkaviškio rajono savivaldybė,
- Visagino savivaldybė,
- Zarasų rajono savivaldybė.

6. Węgry

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Węgrzech:

- Békés megye 950150, 950250, 950350, 950450, 950550, 950650, 950660, 950750, 950850, 950860, 951050, 951150, 951250, 951260, 951350, 951450, 951460, 951550, 951650, 951750, 952150, 952250, 952350, 952450, 952550, 952650, 953250, 953260, 953270, 953350, 953450, 953550, 953560, 953950, 954050, 954060, 954150, 956250, 956350, 956450, 956550, 956650 és 956750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Borsod-Abaúj-Zemplén megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Fejér megye 403150, 403160, 403260, 404250, 404550, 404560, 405450, 405550, 405650, 406450 és 407050 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,

- Hajdú-Bihar megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Heves megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe,
- Jász-Nagykun-Szolnok megye 750250, 750550, 750650, 750750, 750850, 750970, 750980, 751050, 751150, 751160, 751250, 751260, 751350, 751360, 751450, 751460, 751470, 751550, 751650, 751750, 751850, 751950, 752150, 752250, 752350, 752450, 752460, 752550, 752560, 752650, 752750, 752850, 752950, 753060, 753070, 753150, 753250, 753310, 753450, 753550, 753650, 753660, 753750, 753850, 753950, 753960, 754050, 754150, 754250, 754360, 754370, 754850, 755550, 755650 és 755750 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Komárom-Esztergom megye: 250350, 250850, 250950, 251450, 251550, 251950, 252050, 252150, 252350, 252450, 252460, 252550, 252650, 252750, 252850, 252860, 252950, 252960, 253050, 253150, 253250, 253350, 253450 és 253550 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Nógrád megye valamennyi vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Pest megye 570150, 570250, 570350, 570450, 570550, 570650, 570750, 570850, 570950, 571050, 571150, 571250, 571350, 571650, 571760, 571850, 571950, 572050, 573550, 573650, 574250, 577250, 580050 és 580150 kódszámú vadgazdálkodási egységeinek teljes területe,
- Szabolcs-Szatmár-Bereg megye valamennyi vadgazdálkodási egységének teljes területe.

7. Polska

Następujące obszary objęte ograniczeniami II w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kalinowo, Stare Juchy, Prostki oraz gmina wiejska Elk w powiecie elckim,
- powiat elbląski,
- powiat miejski Elbląg,
- powiat gołdapski,
- powiat piski,
- powiat bartoszycki,
- gminy Jeziorany, Kolno, część gminy Olsztynek położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki – Mycyny – Ameryka, część gminy Biskupiec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie olsztyńskim,
- powiat ostródzki,
- powiat olecki,
- powiat giżycki,
- powiat braniewski,
- powiat kętrzyński,
- gminy Lubomino i Orneta w powiecie lidzbarskim,
- gmina Nidzica i część gminy Kozłowo położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie nidzickim,
- gminy Jedwabno, Szczytno i miasto Szczytno i Świątajno w powiecie szczycieńskim,
- powiat mrągowski,
- gminy Lubawa, miasto Lubawa, Zalewo, miasto Iława i część gminy wiejskiej Iława położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 521 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą łączącą miejscowości Szymbark - Ząbrowo - Segnowy - Laseczno - Gulb, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Szymbark - Ząbrowo - Segnowy - Laseczno - Gulb biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie iławskim,

— część gminy wiejskiej Nowe Miasto Lubawskie położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Lekarty, a następnie na północny -wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Lekarty – Nowy Dwór Bratiański biegnącą do północnej granicy gminy miejskiej Nowe Miasto Lubawskie oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 538, część gminy Grodziczno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 538 w powiecie nowomiejskim,

— powiat węgorszewski,

— część gminy Rybno położona na północ od linii kolejowej, część gminy wiejskiej Działdowo położona na północ od linii wyznaczonej przez linie kolejowe biegnące od wschodniej do zachodniej granicy gminy w powiecie działdowskim,

w województwie podlaskim:

— powiat bielski,

— powiat grajewski,

— powiat moniecki,

— powiat sejneński,

— gminy Łomża, Piątnica, Jedwabne, Przytuły i Wizna w powiecie łomżyńskim,

— powiat miejski Łomża,

— część powiatu siemiatyckiego nie wymieniona w części III załącznika I,

— powiat hajnowski,

— gminy Ciechanowiec, Klukowo, Szepietowo, Kobylin-Borzemy, Nowe Piekuty, Sokoły i część gminy Kulesze Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie wysokomazowieckim,

— gmina Rutki i część gminy Kołaki Kościelne położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie zambrowskim,

— gminy Mały Potok i Stawiski w powiecie kolneńskim,

— powiat białostocki,

— powiat suwalski,

— powiat miejski Suwałki,

— powiat augustowski,

— powiat sokółski,

— powiat miejski Białystok,

w województwie mazowieckim:

— gminy Domanice, Korczew, Kotuń, Mordy, Paprotnia, Przesmyki, Siedlce, Skórzec, Wiśniew, Wodynie, Zbuczyn w powiecie siedleckim,

— powiat miejski Siedlce,

— gminy Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sterdyń w powiecie sokołowskim,

— powiat łosicki,

— powiat sochaczewski,

— gminy Policzna, Przyłęk, Tczów i Zwoleń w powiecie zwoleńskim,

— powiat kozienicki,

— gminy Chotcza i Solec nad Wisłą w powiecie lipskim,

— gminy Gózd, Jastrzębia, Jedlnia Letnisko, Pionki z miastem Pionki, Skaryszew, Jedlińsk, Przytyk, Zakrzew, część gminy Iłża położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9, część gminy Wolanów położona na północ od drogi nr 12 w powiecie radomskim,

- gminy Bodzanów, Ślubice, Wyszogród i Mała Wieś w powiecie płockim,
 - powiat nowodworski,
 - gminy Czerwińsk nad Wisłą, Naruszewo, Załuski w powiecie płońskim,
 - gminy: miasto Kobylka, miasto Marki, miasto Ząbki, miasto Zielonka w powiecie wołomińskim,
 - gminy Borowie, Garwolin z miastem Garwolin, Miastków Kościelny, Parysów, Pilawa, część gminy Wilga położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na północ od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą
 - od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyła Wola w powiecie garwolińskim,
 - gminy Boguty – Pianki, Zaręby Kościelne, Nur i część gminy Małkinia Górna położona na południe od rzeki Brok w powiecie ostrowskim,
 - gminy Chlewiska i Szydłowiec w powiecie szydłowieckim,
 - gminy Cegłów, Dębe Wielkie, Halinów, Latowicz, Mińsk Mazowiecki i miasto Mińsk Mazowiecki, Mrozy, Siennica, miasto Sulejówek w powiecie mińskim,
 - powiat otwocki,
 - powiat warszawski zachodni,
 - powiat legionowski,
 - powiat piaseczyński,
 - powiat pruszkowski,
 - powiat grójecki,
 - powiat grodziski,
 - powiat żyrardowski,
 - powiat białobrzegi,
 - powiat przysuski,
 - powiat miejski Warszawa,
- w województwie lubelskim:
- powiat bialski,
 - powiat miejski Biała Podlaska,
 - gminy Batorz, Godziszów, Janów Lubelski, Modliborzyce i Potok Wielki w powiecie janowskim,
 - gminy Janowiec, Kazimierz Dolny, Końskowola, Kurów, Markuszów, Nałęczów, Puławy z miastem Puławy, Wąwolnica i Żyrzyn w powiecie puławskim,
 - gminy Nowodwór, miasto Dęblin i część gminy Ryki położona na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową powiecie ryckim,
 - gminy Adamów, Krzywda, Stoczek Łukowski z miastem Stoczek Łukowski, Wola Mysłowska, Trzebieszów, Stanin, Wojcieszków, gmina wiejska Łuków i miasto Łuków w powiecie łukowskim,
 - powiat lubelski,
 - powiat miejski Lublin,
 - gminy Niedźwiada, Ostrówek, Ostrów Lubelski, Serniki, Uścimów i Lubartów z miastem Lubartów w powiecie lubartowskim,

- powiat łączyński,
- powiat świdnicki,
- gminy Fajslawice, Gorzków, Izbica, Krasnystaw z miastem Krasnystaw, Kraśniczyn, Łopiennik Górny, Siennica Różana i część gminy Żółkiewka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
- gminy Chełm, Ruda – Huta, Sawin, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny z miastem Rejowiec Fabryczny, Siedliszcze, Wierzbica, Żmudź, Dorohusk, Dubienka, Kamień, Leśniowice, Wojsławice w powiecie chełmskim,
- powiat miejski Chełm,
- powiat kraśnicki,
- powiat opolski,
- powiat parczewski,
- powiat włodawski,
- powiat radzyński,
- powiat miejski Zamość,
- gminy Sitno, Skierbieszów, Stary Zamość, Zamość w powiecie zamojskim

w województwie podkarpackim:

- powiat stalowowolski,
- gminy Oleszyce, Lubaczów z miastem Lubaczów, Wielkie Oczy w powiecie lubaczowskim,
- część gminy Kamień położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19, część gminy Sokółów Małopolski położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 875 w powiecie rzeszowskim,
- gminy Cmolasy, Majdan Królewski i Niwiska powiecie kolbuszowskim,
- część gminy Ostrów położona na północ od drogi linii wyznaczonej przez drogę nr A4 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 986, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 986 biegnącą od tego skrzyżowania do miejscowości Osieka i dalej na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Osieka – Blizna w powiecie ropczycko – sędziszowskim,
- część gminy wiejskiej Dębica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
- gminy część gminy Czermin położona na południowy – wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Olszyny – Czermin – Piaski – Jasieniec do granicy gminy część gminy Wadowice Górne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Kawęczyn – Wampierzów- Wadowice Górne oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Wychylówka – Borowina do skrzyżowania z drogami 1106 R oraz nr 984, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 984 biegnącą od miejscowości Borowina do południowej granicy gminy w powiecie mieleckim,
- gminy Grodzisko Dolne, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na południe od miasta Leżajsk oraz na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę San, w powiecie leżajskim,
- gmina Jarocin, część gminy Harasiuki położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 1048 R, część gminy Ulanów położona na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Tanew, część gminy Nisko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 oraz na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 19, część gminy Jeżowe położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie niżańskim,

- powiat tarnobrzeski,
- część gminy wiejskiej Przeworsk położona na zachód od miasta Przeworsk i na zachód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 biegnącą od granicy z gminą Trynca do granicy miasta Przeworsk, część gminy Zarzecze położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1594R biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zarzecze oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogi nr 1617R oraz 1619R biegnącą do południowej granicy gminy oraz na północ od linii wyznaczonej przez rzekę Mlecza w powiecie przeworskim,

w województwie pomorskim:

- gminy Dzierżgoń i Stary Dzierżgoń w powiecie sztumskim,
- gmina Stare Pole w powiecie malborskim,
- gminy Stegny, Sztutowo i część gminy Nowy Dwór Gdański położona na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 55 biegnącą od południowej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 7, następnie przez drogę nr 7 i S7 biegnącą do zachodniej granicy gminy w powiecie nowodworskim,

w województwie świętokrzyskim:

- gmina Tarłów i część gminy Ożarów położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 74 w powiecie opatowskim,
- część gminy Brody położona na zachód od linii kolejowej biegnącej od miejscowości Marcule i od północnej granicy gminy przez miejscowości Klepacze i Karczma Kunowska do południowej granicy gminy oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 i na północny - wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 0618T biegnącą od północnej granicy gminy do skrzyżowania w miejscowości Lipie oraz przez drogę biegnącą od miejscowości Lipie do wschodniej granicy gminy i część gminy Mirzec położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 744 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Tychów Stary a następnie przez drogę nr 0566T biegnącą od miejscowości Tychów Stary w kierunku północno - wschodnim do granicy gminy w powiecie starachowickim,
- gmina Gowarczów, część gminy Końskie położona na wschód od linii kolejowej, część gminy Stąporków położona na północ od linii kolejowej w powiecie koneckim,

w województwie lubuskim:

- gmina Kostrzyn nad Odrą i część gminy Witnica położona na południowy zachód od drogi biegnącej od zachodniej granicy gminy od miejscowości Krześnica, przez miejscowości Kamień Wielki - Mościce - Witnica - Kłopotowo do południowej granicy gminy, część gminy Deszczno położona na południowy - zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S3 oraz na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Deszczno - Maszewo - Białołócie - Krasowice - Płonica do zachodniej granicy gminy w powiecie gorzowskim,
- gminy Gubin z miastem Gubin, Maszewo i część gminy Bytnica położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,
- powiat słubicki,
- powiat żarski,
- gminy Brzeźnica, Iłowa, Małomice, Szprotawa, Wymiarki, Żagań, miasto Żagań, miasto Gozdnicza, część gminy Niegosławice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 328 w powiecie żagańskim,

w województwie dolnośląskim:

- powiat zgorzelecki,
- gminy Grębocice, Polkowice, część gminy Przemków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,
- gmina Rudna w powiecie lubińskim,
- gminy Jemielno, Niechlów, Wąsosz, część gminy Góra położona na południowy - wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od północnej granicy gminy, łączącą miejscowości Czernina - Kruszyniec - Góra do skrzyżowania z drogą nr 324, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 324 biegnącą od tego skrzyżowania do zachodniej granicy gminy w powiecie górowskim,

- część gminy Żmigród położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie trzebnickim,
- w województwie wielkopolskim:
- gminy Przemęt i Wolsztyn w powiecie wolsztyńskim,
 - gmina Wielichowo część gminy Kamieniec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 308 i część gminy Rakoniewice położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie grodziskim,
 - gminy Wijewo, Włoszakowice, część gminy Lipno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 i część gminy Święciechowa położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 oraz na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie leszczyńskim,
 - część gminy Śmigiel położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5, w powiecie kościańskim,
 - powiat obornicki,
 - część gminy Połajewo na położona na południe od drogi łączącej miejscowości Chraplewo, Tarnówko-Boruszyn, Krosin, Jakubowo, Połajewo - ul. Ryczywolska do północno-wschodniej granicy gminy w powiecie czarnkowsko-trzcianeckim
 - gmina Suchy Las, część gminy wiejskiej Murowana Goślina położona na północ od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy miasta Murowana Goślina do północno-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Rokietnica położona na północ i na wschód od linii kolejowej biegnącej od północnej granicy gminy w miejscowości Krzysz-kowo do południowej granicy gminy w miejscowości Kiekrz w powiecie poznańskim,
 - część gminy Szamotuły położona na wschód od wschodniej granicy miasta Szamotuły i na północ od linii kolejowej biegnącej od południowej granicy miasta Szamotuły do południowo-wschodniej granicy gminy oraz część gminy Obrzycko położona na wschód od drogi nr 185 łączącej miejscowości Gaj Mały, Słopanowo i Obrzycko do północnej granicy miasta Obrzycko, a następnie na wschód od drogi przebiegającej przez miejscowość Chraplewo w powiecie szamotulskim,
 - część gminy Rawicz położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5, część gminy Bojanowo położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S5 w powiecie rawickim,
 - gmina Malanów, część gminy Tuliszków położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 72 biegnącej od wschodniej granicy gminy do miasta Turek, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 72 w mieście Turek do zachodniej granicy gminy w powiecie tureckim,
 - część gminy Rychwał położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od południowej granicy gminy do miejscowości Rychwał, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 443 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 w miejscowości Rychwał do wschodniej granicy gminy w powiecie konińskim,
 - gmina Mycielin, część gminy Stawiszyn położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 25 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zbiersk, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Zbiersk – Łyczyn – Petryki biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 25 do południowej granicy gminy, część gminy Ceków- Kolonia położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Młynisko – Morawin - Janków w powiecie kaliskim,
- w województwie łódzkim:
- gminy Białaczów, Drzewica, Opoczno i Poświętne w powiecie opoczyńskim,
 - gminy Biała Rawska, Regnów i Sadkowice w powiecie rawskim,
 - gmina Kowiesy w powiecie skierniewickim,

w województwie zachodniopomorskim:

- gmina Boleszkowice i część gminy Dębno położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 126 biegnącą od zachodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 23 w miejscowości Dębno, następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 23 do skrzyżowania z ul. Jana Pawła II w miejscowości Cychry, następnie na południe od ul. Jana Pawła II do skrzyżowania z ul. Ogrodową i dalej na południe od linii wyznaczonej przez ul. Ogrodową, której przedłużenie biegnie do wschodniej granicy gminy w powiecie myśliborskim,
- gminy Cedynia, Mieszkowice, Moryń, część gminy Chojna położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 26 biegnącą od zachodniej granicy gminy do miejscowości Chojna, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 31 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 26 do południowej granicy gminy w powiecie gryfińskim.

8. Słowacja

Następujące obszary objęte ograniczeniami II na Słowacji:

- the whole district of Gelnica,
- the whole district of Poprad
- the whole district of Spišská Nová Ves,
- the whole district of Levoča,
- the whole district of Kežmarok
- in the whole district of Michalovce,
- the whole district of Košice-okolie,
- the whole district of Rožnava,
- the whole city of Košice,
- the whole district of Sobrance,
- the whole district of Vranov nad Topľou,
- the whole district of Humenné,
- the whole district of Prešov,
- in the whole district of Sabinov,
- in the district of Svidník, the whole municipalities of Dukovce, Želmanovce, Kuková, Kalnište, Lužany pri Ondave, Lúčka, Giraltovce, Kračúnovce, Železník, Kobylince, Mičakovce,
- the whole district of Bardejov,
- the whole district of Stará Ľubovňa,
- the whole district of Revúca,
- the whole district of Rimavská Sobota,
- in the district of Veľký Krtíš, the whole municipalities not included in part I
- the whole district of Lučenec,
- the whole district of Poltár
- the whole district of Zvolen,
- the whole district of Detva,
- in the district of Krupina the whole municipalities of Senohrad, Horné Mladonice, Dolné Mladonice, Čekovce, Laskov,
- In the district of Banská Bystrica, the whole municipalities of Kremnička, Malachov, Badín, Vlkanová, Hronsek, Horná Mičiná, Dolná Mičiná, Môlča Oravce, Čačín, Čerín, Bečov, Sebedín, Dúbravica, Hrochoť, Poniky, Strelníky, Povrazník, Ľubietová, Brusno, Banská Bystrica,
- the whole district of Brezno.

CZĘŚĆ III

1. Bułgaria

Następujące obszary objęte ograniczeniami III w Bułgarii:

- the whole region of Gabrovo,
- the whole region of Lovech,
- the whole region of Montana,
- the Pleven region:
 - the whole municipality of Belene
 - the whole municipality of Gulyantzi
 - the whole municipality of Dolna Mitropolia
 - the whole municipality of Dolni Dabnik
 - the whole municipality of Iskar
 - the whole municipality of Knezha
 - the whole municipality of Nikopol
 - the whole municipality of Pordim
 - the whole municipality of Cherven bryag,
- the Ruse region:
 - the whole municipality of Dve mogili,
- the Shumen region:
 - the whole municipality of Veliki Preslav,
 - the whole municipality of Venetz,
 - the whole municipality of Varbitza,
 - the whole municipality of Kaolinovo,
 - the whole municipality of Novi pazar,
 - the whole municipality of Smyadovo,
 - the whole municipality of Hitрино,
- the Silistra region:
 - the whole municipality of Alfatar,
 - the whole municipality of Glavinitsa,
 - the whole municipality of Dulovo
 - the whole municipality of Kaynardzha,
 - the whole municipality of Tutrakan,
- the Sliven region:
 - the whole municipality of Kotel,
 - the whole municipality of Nova Zagora,
 - the whole municipality of Tvarditza,
- the Targovishte region:
 - the whole municipality of Antonovo,
 - the whole municipality of Omurtag,
 - the whole municipality of Opaka,
- the Vidin region,
 - the whole municipality of Belogradchik,
 - the whole municipality of Boynitza,

- the whole municipality of Bregovo,
- the whole municipality of Gramada,
- the whole municipality of Dimovo,
- the whole municipality of Kula,
- the whole municipality of Makresh,
- the whole municipality of Novo selo,
- the whole municipality of Ruzhintzi,
- the whole municipality of Chuprene,
- the Veliko Tarnovo region:
 - the whole municipality of Veliko Tarnovo,
 - the whole municipality of Gorna Oryahovitza,
 - the whole municipality of Elena,
 - the whole municipality of Zlataritza,
 - the whole municipality of Lyaskovetz,
 - the whole municipality of Pavlikeni,
 - the whole municipality of Polski Trambesh,
 - the whole municipality of Strazhitza,
 - the whole municipality of Suhindol,
- the whole region of Vratza,
- in Varna region:
 - the whole municipality of Avren,
 - the whole municipality of Beloslav,
 - the whole municipality of Byala,
 - the whole municipality of Dolni Chiflik,
 - the whole municipality of Devnya,
 - the whole municipality of Dalgopol,
 - the whole municipality of Provadia,
 - the whole municipality of Suvorovo,
 - the whole municipality of Varna,
 - the whole municipality of Vetrino,
- in Burgas region:
 - the whole municipality of Burgas,
 - the whole municipality of Kameno,
 - the whole municipality of Malko Tarnovo,
 - the whole municipality of Primorsko,
 - the whole municipality of Sozopol,
 - the whole municipality of Sredets,
 - the whole municipality of Tsarevo,
 - the whole municipality of Sungurlare,
 - the whole municipality of Ruen,
 - the whole municipality of Aytos.

2. Włochy

Następujące obszary objęte ograniczeniami III we Włoszech:

- tutto il territorio della Sardegna.

3. Łotwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami III na Łotwie:

- Aizputes novada Kalvenes pagasta daļa uz austrumiem no ceļa pie Vārtājas upes līdz autoceļam A9, uz ziemeļiem no autoceļa A9, uz austrumiem no autoceļa V1200, Kazdangas pagasta daļa uz austrumiem no ceļa V1200, P115, P117, V1296,
- Kuldīgas novada, Laidu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1296,
- Skrundas novada Rudbāržu, Nīkrāces pagasts, Raņķu pagasta daļa uz dienvidiem no autoceļa V1272 līdz robežai ar Ventas upi, Skrundas pagasts (izņemot pagasta daļa no Skrundas uz ziemeļiem no autoceļa A9 un austrumiem no Ventas upes), Skrundas pilsēta,
- Vaiņodes novada Embūtes pagasta daļa uz ziemeļiem autoceļa P116, P106.

4. Litwa

Następujące obszary objęte ograniczeniami III na Litwie:

- Jurbarko rajono savivaldybė: Seredžiaus ir Juodaičių seniūnijos,
- Kauno rajono savivaldybė: Čekiškės seniūnija, Babtų seniūnijos dalis į vakarus nuo kelio A1 ir Vilkijos apylinkių seniūnijos dalis į rytus nuo kelio Nr. 1907,
- Kėdainių rajono savivaldybė: Pernaravos seniūnija ir Josvainių seniūnijos pietvakarinė dalis tarp kelio Nr. 229 ir Nr. 2032,
- Plungės rajono savivaldybė: Alsėdžių, Babrungo, Paukštakių, Platelių ir Žemaičių Kalvarijos seniūnijos,
- Raseinių rajono savivaldybė: Ariogalos ir Ariogalos miesto seniūnijos,
- Skuodo rajono savivaldybės: Barstyčių, Notėnų ir Šačių seniūnijos.

5. Polska

Następujące obszary objęte ograniczeniami III w Polsce:

w województwie warmińsko-mazurskim:

- gminy Kiwity i Lidzbark Warmiński z miastem Lidzbark Warmiński w powiecie lidzbarskim,
- gminy Barczewo, Gietrzwałd, Jonkowo, Dywity, Dobrze Miasto, Purda, Stawiguda, Świątki, część gminy Olsztynek położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr S51 biegnącą od wschodniej granicy gminy do miejscowości Ameryka oraz na wschód od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą S51 do północnej granicy gminy, łączącej miejscowości Mańki – Mycyny – Ameryka, część gminy Biskupiec położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr S7 w powiecie olsztyńskim,
- powiat miejski Olsztyn,
- gminy Dźwierzuty, Pasym w powiecie szczycieńskim,

w województwie mazowieckim:

- gminy Łaskarzew z miastem Łaskarzew, Maciejowice, Sobolew, Trojanów, Żelechów, część gminy Wilga położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wilga biegnącą od wschodniej granicy gminy do ujścia do rzeki Wisły, część gminy Górzno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Łąki i Górzno biegnącą od wschodniej granicy gminy, następnie od miejscowości Górzno na południe od drogi nr 1328W biegnącej do drogi nr 17, a następnie na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od drogi nr 17 do zachodniej granicy gminy przez miejscowości Józefów i Kobyla Wola w powiecie garwolińskim,
- część gminy Iłża położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 9 w powiecie radomskim,

- gmina Kazanów w powiecie zwoleńskim,
 - gminy Ciepielów, Lipsko, Rzecznów i Sienno w powiecie lipskim,
- w województwie lubelskim:
- powiat tomaszowski,
 - gmina Białopole w powiecie chełmskim,
 - gmina Rudnik i część gminy Żółkiewka położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 842 w powiecie krasnostawskim,
 - gminy Adamów, Grabowiec, Komarów – Osada, Krasnobród, Łabunie, Miączyn, Nielisz, Radecznica, Sułów, Szczepieszyń, Zwierzyńce w powiecie zamojskim,
 - powiat biłgorajski,
 - powiat hrubieszowski,
 - gminy Dzwola i Chrzanów w powiecie janowskim,
 - gmina Serokomla w powiecie lukowskim,
 - gminy Abramów, Kamionka, Michów, Firlej, Jeziorzany, Kock w powiecie lubartowskim,
 - gminy Kłoczew, Stężycza, Ułęż i część gminy Ryki położona na północ od linii wyznaczonej przez linię kolejową w powiecie ryckim,
 - gmina Baranów w powiecie puławskim,
- w województwie podkarpackim:
- gminy Cieszanów, Horyniec – Zdrój, Narol i Stary Dzików w powiecie lubaczowskim,
 - gminy Kuryłówka, Nowa Sarzyna, miasto Leżajsk, część gminy wiejskiej Leżajsk położona na północ od miasta Leżajsk oraz część gminy wiejskiej Leżajsk położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę San, w powiecie leżańskim,
 - gminy Krzeszów, Rudnik nad Sanem, część gminy Harasiuki położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 1048 R, część gminy Ulanów położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Tanew, część gminy Nisko położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 oraz na południe od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od wschodniej granicy gminy do skrzyżowania z drogą nr 19, część gminy Jeżowe położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie niżańskim,
 - gminy Chłopice, Jarosław z miastem Jarosław, Laszki, Wiązownica, Pawłosiów, Radymno z miastem Radymno, w powiecie jarosławskim,
 - gmina Stubno w powiecie przemyskim,
 - część gminy Kamień położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 19 w powiecie rzeszowskim,
 - gminy Adamówka, Sieniawa, Tryńcza, miasto Przeworsk, część gminy wiejskiej Przeworsk położona na wschód od miasta Przeworsk i na wschód od linii wyznaczonej przez autostradę A4 biegnącą od granicy z gminą Tryńcza do granicy miasta Przeworsk, część gminy Zarzecze położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1594R biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Zarzecze oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogi nr 1617R oraz 1619R biegnącą do południowej granicy gminy w powiecie przeworskim,
 - część gminy Żyraków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr A4 w powiecie dębickim,
 - gminy Przecław, Mielec z miastem Mielec, część gminy Radomyśl Wielki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 984 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Radomyśl Wielki, a następnie na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Radomyśl Wielki – Zdziarzec – Pole biegnącą od drogi nr 984 do południowej granicy gminy, część gminy Wadowice Górne położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Wychylówka – Borowina do skrzyżowania z drogami 1106 R oraz nr 984, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 984 biegnącą od miejscowości Borowina do południowej granicy gminy w powiecie mieleckim,

w województwie lubuskim:

- powiat sulęciński,
- powiat międzyrzecki,
- powiat nowosolski,
- powiat wschowski,
- powiat świebodziński,
- powiat zielonogórski
- powiat żagański
- powiat miejski Zielona Góra,
- gminy Bobrowice, Dąbie, Krosno Odrzańskie i część gminy Bytnica położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 1157F w powiecie krośnieńskim,

w województwie wielkopolskim:

- powiat nowotomyski,
- gmina Siedlec w powiecie wolsztyńskim,
- część gminy Rakoniewice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 305 w powiecie grodziskim,
- powiat międzychodzki,
- gmina Pniewy, część gminy Duszniki położona na północny – zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Duszniki, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez ul. Niewierską oraz drogę biegnącą przez miejscowość Niewierz do zachodniej granicy gminy, część gminy Ostro-
róg położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 186 i 184 biegnące od granicy gminy do miejscowości Ostro-
róg, a następnie od miejscowości Ostro-
róg przez miejscowości Piaskowo – Rudki do południowej granicy gminy, część gminy Wronki położona na południe od linii wyznaczonej przez rzekę Wartę biegnącą od zachodniej granicy gminy do przecięcia z drogą nr 182, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogi nr 182 oraz 184 biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 182 do południowej granicy gminy, część gminy Szamotuły położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 306 i drogę łączącą miejscowości Lipnica - Ostro-
róg w powiecie szamotulskim,
- gminy Baranów, Bralin, Perzów, Łęka Opatowska, Rychtal, Trzcinita, część gminy Kępno położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr S8 w powiecie kępińskim,
- część gminy Namysłów położona na wschód od linii wyznaczonej przez rzekę Głucha w powiecie namysłowskim,

w województwie dolnośląskim:

- powiat głogowski,
- powiat bolesławiecki,
- gminy Gaworzyce, Radwanice i część gminy Przemków położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 12 w powiecie polkowickim,

w województwie świętokrzyskim:

- część gminy Brody położona na wschód od linii kolejowej biegnącej od miejscowości Marcule i od północnej granicy gminy przez miejscowości Klepacze i Karczma Kunowska do południowej granicy gminy w powiecie starachowickim,

w województwie łódzkim:

- gmina Czarnocin, część gminy Moszczenica położona na zachód od linii wyznaczonej przez linię kolejową biegnącą od północnej granicy gminy do miejscowości Moszczenica – Osiedle, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Moszczenica – Osiedle – Kosów do skrzyżowania z drogą nr 12 i dalej na zachód od drogi nr 12 biegnącej od tego skrzyżowania do południowej granicy gminy, część gminy Grabica położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 473 biegnącej od zachodniej granicy gminy do miejscowości Wola Kamocka, a następnie na północ od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od skrzyżowania z drogą nr 473 i łączącą miejscowości Wola Kamocka – Papieże Kolonia – Papieże do wschodniej granicy gminy w powiecie piotrkowskim,
- gmina Brójce, Tuszyn, Rzgów w powiecie łódzkim wschodnim,
- część gminy wiejskiej Pabianice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr S8, część gminy Dłutów położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 485 w powiecie pabianickim,
- gminy Bolesławiec, Czastary, Lututów, Łubnice, część gminy Sokolniki położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 482, część gminy Galewice położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Przybyłów – Ostrówek – Dąbrówka – Zmysłona w powiecie wieruszowskim,
- gminy Biała, Czarnożyły, Skomlin, część gminy Mokrsko położona na zachód od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Krzyworzeka – Mokrsko - Zmysłona – Komorniki – Orzechowiec – Poręby, część gminy Wieluń położona na zachód od miejscowości Wieluń oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę łączącą miejscowości Wieluń – Turów – Chotów biegnącą do zachodniej granicy gminy, część gminy Ostrówek położona na zachód od linii wyznaczonej przez rzekę Pyszna w powiecie wieluńskim,
- część gminy Złoczew położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę nr 482 biegnącą od zachodniej granicy gminy w miejscowości Uników do miejscowości Złoczew, a następnie na zachód od linii wyznaczonej przez drogę nr 477 biegnącą od miejscowości Złoczew do południowej granicy gminy, część gminy Klonowa położona na południe od linii wyznaczonej przez drogę biegnącą od wschodniej granicy gminy, łączącą miejscowości Owieczki - Klonowa – Górka Klonowska - Przybyłów w powiecie sieradzkim,

w województwie opolskim:

- część gminy Gorzów Śląski położona na północ od miasta Gorzów Śląski oraz na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 45, część gminy Praszka położona na północ od linii wyznaczonej przez drogę nr 45 w miejscowości Praszka oraz na północ od drogi łączącej miejscowości Praszka - Kowale w powiecie oleskim,
- część gminy Byczyna położona na wschód od linii wyznaczonej przez drogę nr 11 w powiecie kluczborskim.

6. Rumunia

Następujące obszary objęte ograniczeniami III w Rumunii:

- Zona oraşului Bucureşti,
- Judeţul Constanţa,
- Judeţul Satu Mare,
- Judeţul Tulcea,
- Judeţul Bacău,
- Judeţul Bihor,
- Judeţul Bistriţa Năsăud,
- Judeţul Brăila,
- Judeţul Buzău,
- Judeţul Călăraşi,
- Judeţul Dâmboviţa,
- Judeţul Galaţi,

- Județul Giurgiu,
- Județul Ialomița,
- Județul Ilfov,
- Județul Prahova,
- Județul Sălaj,
- Județul Suceava
- Județul Vaslui,
- Județul Vrancea,
- Județul Teleorman,
- Județul Mehedinți,
- Județul Gorj,
- Județul Argeș,
- Județul Olt,
- Județul Dolj,
- Județul Arad,
- Județul Timiș,
- Județul Covasna,
- Județul Brașov,
- Județul Botoșani,
- Județul Vâlcea,
- Județul Iași,
- Județul Hunedoara,
- Județul Alba,
- Județul Sibiu,
- Județul Caraș-Severin,
- Județul Neamț,
- Județul Harghita,
- Județul Mureș,
- Județul Cluj,
- Județul Maramureș.

7. Słowacja

Następujące obszary objęte ograniczeniami III na Słowacji:

- In the district of Lučenec: Lučenec a jeho časti, Panické Dravce, Mikušovce, Pinciná, Holiša, Vidiná, Boľkovce, Trebeľovce, Halič, Stará Halič, Tomášovce, Trenč, Veľká nad Ipľom, Buzitka, Prša, Nitra nad Ipľom, Mašková, Lehôtka, Kalonda, Jelšovec, Ľuboreč, Fiľakovské Kováče, Lipovany, Mučín, Rapovce, Lupoč, Gregorova Vieska, Praha,
 - In the district of Poltár: Kalinovo, Veľká Ves,
 - the whole district of Trebišov.”
-

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/1142

z dnia 12 lipca 2021 r.

w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady (UE) 2020/430 ⁽¹⁾ wprowadzono obowiązujące przez miesiąc odstępstwo od art. 12 ust. 1 akapit pierwszy regulaminu wewnętrznego Rady ⁽²⁾ w odniesieniu do decyzji o zastosowaniu zwykłej procedury pisemnej, gdy są one podejmowane przez Komitet Stałych Przedstawicieli Rządów Państw Członkowskich (Coreper). Odstępstwo to miało obowiązywać do dnia 23 kwietnia 2020 r.
- (2) W decyzji (UE) 2020/430 przewidziano, że jeżeli jest to uzasadnione utrzymującymi się wyjątkowymi okolicznościami, Rada może przedłużyć okres obowiązywania tej decyzji. W dniu 21 kwietnia 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/556 ⁽³⁾ przedłużyła obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430 o kolejny miesiąc od dnia 23 kwietnia 2020 r. To przedłużenie obowiązywania odstępstwa miało trwać do dnia 23 maja 2020 r. W dniu 20 maja 2020 r., Rada decyzją (UE) 2020/702 ⁽⁴⁾ przedłużyła obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430 do dnia 10 lipca 2020 r. W dniu 3 lipca 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/970 ⁽⁵⁾ przedłużyła to odstępstwo do dnia 10 września 2020 r.

W dniu 4 września 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/1253 ⁽⁶⁾ przedłużyła to odstępstwo do dnia 10 listopada 2020 r. W dniu 6 listopada 2020 r. Rada decyzją (UE) 2020/1659 ⁽⁷⁾ przedłużyła to odstępstwo do dnia 15 stycznia 2021 r. W dniu 12 stycznia 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/26 ⁽⁸⁾ przedłużyła to odstępstwo do dnia 19 marca 2021 r. W dniu 12 marca 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/454 ⁽⁹⁾ przedłużyła to odstępstwo do dnia 21 maja 2021 r. W dniu 20 maja 2021 r. Rada decyzją (UE) 2021/825 ⁽¹⁰⁾ przedłużyła to odstępstwo do dnia 16 lipca 2021 r.,

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/430 z dnia 23 marca 2020 r. w sprawie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 88 I z 24.3.2020, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/556 z dnia 21 kwietnia 2020 r. przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 128 I z 23.4.2020, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/702 z dnia 20 maja 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzją (UE) 2020/556, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 165 z 27.5.2020, s. 38).

⁽⁵⁾ Decyzji Rady (UE) 2020/970 z dnia 3 lipca 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556 i (UE) 2020/702, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 216 z 7.7.2020, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/1253 z dnia 4 września 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702 i (UE) 2020/970, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 294 z 8.9.2020, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/1659 z dnia 6 listopada 2020 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702, (UE) 2020/970 i (UE) 2020/1253, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 376 z 10.11.2020, s. 3).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/26 z dnia 12 stycznia 2021 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430 i przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702, (UE) 2020/970, (UE) 2020/1253 i (UE) 2020/1659, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 11 z 14.1.2021, s. 19).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/454 z dnia 12 marca 2021 r. ponownie przedłużająca obowiązywanie tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 89 z 16.3.2021, s. 15).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/825 z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie ponownego przedłużenia obowiązywania tymczasowego odstępstwa od regulaminu wewnętrznego Rady, wprowadzonego decyzją (UE) 2020/430, w związku z utrudnieniami w podróżowaniu spowodowanymi przez pandemię COVID-19 w Unii (Dz.U. L 183 z 25.5.2021, s. 40).

- (3) Ze względu na to, że wyjątkowe okoliczności spowodowane pandemią COVID-19 utrzymują się, a pewne nadzwyczajne środki profilaktyczne i środki powstrzymujące rozprzestrzenianie się wirusa podjęte przez państwa członkowskie są nadal stosowane, konieczne jest przedłużenie obowiązywania odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430, przedłużonego decyzjami (UE) 2020/556, (UE) 2020/702, (UE) 2020/970, (UE) 2020/1253, (UE) 2020/1659, (UE) 2021/26, (UE) 2021/454 i (UE) 2021/825, o kolejny okres do dnia 30 września 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Obowiązywanie odstępstwa przewidzianego w art. 1 decyzji (UE) 2020/430 zostaje niniejszym ponownie przedłużone do dnia 30 września 2021 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1143**z dnia 12 lipca 2021 r.****w sprawie szkoleniowej misji wojskowej Unii Europejskiej w Mozambiku (EUTM Mozambique)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W konkluzjach z dnia 22 kwietnia 2020 r. Rada zapewniła kompleksowe ramy kontaktów Unii i państw członkowskich z Mozambikiem oraz koordynacji z zainteresowanymi stronami. W szczególności Rada podkreśliła, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa i sytuacja humanitarna w Cabo Delgado wymagają pilnej uwagi, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnego poszanowania praw człowieka.
- (2) W dniu 30 marca 2021 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) zatwierdził polityczne ramy podejścia kryzysowego w odniesieniu do Cabo Delgado oraz uznał, że należy podjąć działanie w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), skoncentrowane na szkoleniu i wspieraniu mozambickich sił zbrojnych, w kontekście zintegrowanego podejścia Unii do kryzysu w Cabo Delgado.
- (3) Pismem z dnia 3 czerwca 2021 r. prezydent Mozambiku pozytywnie odniósł się do rozmieszczenia przez Unię w Mozambiku misji w ramach WPBiO nieposiadającej mandatu wykonawczego, aby pomóc budować potencjał mozambickich sił zbrojnych i sił bezpieczeństwa w celu skuteczniejszego reagowania na ryzyko w zakresie bezpieczeństwa i zagrożenia humanitarne w Cabo Delgado.
- (4) W dniu 28 czerwca 2021 r. Rada zatwierdziła koncepcję zarządzania kryzysowego dotyczącą ewentualnej szkoleniowej misji wojskowej w ramach WPBiO w Mozambiku, w połączeniu z ewentualnym środkiem pomocy w formie zapewnienia sprzętu innego niż sprzęt wojskowy lub platformy wojskowe o śmiertelności sile, aby wesprzeć mozambickie siły zbrojne z myślą o ich rozmieszczeniu w Cabo Delgado. W koncepcji podkreślono, że planowana misja w ramach WPBiO powinna być jednym z narzędzi w ramach zintegrowanego podejścia Unii do kryzysu w Cabo Delgado, w połączeniu ze wsparciem na rzecz budowania pokoju, zapobiegania konfliktom i dialogu, pomocą humanitarną i współpracą na rzecz rozwoju, a także promowania agendy „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”. W koncepcji podkreślono ponadto polityczno-strategiczny cel Unii, jakim jest wspieranie rozmieszczenia sprofilizowanych mozambickich sił obrony i bezpieczeństwa, umożliwienie obecności rozliczalnych organów ścigania w celu ochrony ludności cywilnej oraz umożliwienie powrotu rozliczalnych struktur państwowych do Cabo Delgado i świadczenia przez nie usług na całym obszarze Cabo Delgado. W tym kontekście Rada przyjmuje do wiadomości wspólny komunikat Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela (WP) dotyczący unijnego planu działania w sprawie równości płci (GAP III).
- (5) KPiB powinien sprawować – pod kierownictwem Rady i WP – kontrolę polityczną nad szkoleniową misją wojskową w ramach WPBiO w Mozambiku (EUTM Mozambique), zapewniać jej kierownictwo strategiczne oraz podejmować stosowne decyzje zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).
- (6) Niezbędne jest wynegocjowanie i zawarcie umów międzynarodowych dotyczących statusu jednostek i personelu dowodzonych przez Unię oraz udziału państw trzecich w EUTM Mozambique.
- (7) Zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE oraz zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2021/509 ⁽¹⁾ dotyczącą ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, wydatki operacyjne wynikające z niniejszej decyzji, które mają wpływ na kwestie wojskowe lub polityczno-obronne, mają być ponoszone przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14).

- (8) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. W związku z tym Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, nie stosuje jej ani nie współfinansuje tej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. Unia prowadzi szkoleniową misję wojskową w Mozambiku (EUTM Mozambique), aby wspierać sprawniejszą i skuteczniejszą reakcję mozambickich sił zbrojnych na kryzys w Cabo Delgado, zgodnie z prawem praw człowieka oraz międzynarodowym prawem humanitarnym.
2. Strategicznym celem EUTM Mozambique jest wspieranie budowania potencjału jednostek mozambickich sił zbrojnych, które wejdą w skład przyszłych sił szybkiego reagowania (QRF), aby mogły one rozwinąć niezbędne i trwałe zdolności do przywrócenia bezpieczeństwa i ochrony w Cabo Delgado.
3. W tym celu EUTM Mozambique:
 - a) zapewnia wybranym jednostkom mozambickich sił zbrojnych i ich dowództwu szkolenie wojskowe, w tym przygotowanie operacyjne, szkolenie specjalistyczne, w tym w zakresie zwalczania terroryzmu, oraz szkolenie i kształcenie w zakresie zgodności z prawem praw człowieka oraz międzynarodowym prawem humanitarnym, w tym ochrony ludności cywilnej, a także w zakresie poszanowania praworządności;
 - b) wspiera rozwój struktur i mechanizmów dowodzenia i kontroli QRF, takich jak zrównoważony cykl operacyjny, a także szkoli dowództwo QRF w zakresie wykonywania przez te siły ich zadań zgodnie z ich celem operacyjnym;
 - c) w ramach programu szkoleń, w przypadku gdy Unia w ramach środka pomocy zapewnia sprzęt, który musi być sprzętem innym niż sprzęt wojskowy, lub platformy wojskowe o śmiertelności sile – szkolenie wybranych jednostek w zakresie prawidłowego stosowania i konserwacji takiego sprzętu;
 - d) ustanowienie, w ścisłej koordynacji i konsultacji z władzami mozambickimi, cyklu zarządzania wiedzą, aby śledzić postępowanie przeszkolonych jednostek po ich rozmieszczeniu w Cabo Delgado oraz ocenić, czy przestrzegają one prawa praw człowieka oraz międzynarodowego prawa humanitarnego.
4. EUTM Mozambique przyczynia się do zapewnienia orientacji sytuacyjnej Unii co do sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Mozambiku, w szczególności w Cabo Delgado. Zapewnia ona delegaturze Unii w Maputo wiedzę fachową i doradztwo w kwestiach wojskowych.
5. EUTM Mozambique koordynuje działania z delegaturą Unii w Maputo, Organizacją Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz organizacjami pozarządowymi obecnymi w Mozambiku, w szczególności w celu realizowania polityki równości płci i polityki praw człowieka wspierającą misję oraz w celu zapewnienia spójności ze wsparciem Unii w innych istotnych dziedzinach.

Artykuł 2

Mianowanie dowódcy misji UE i dowódcy sił misji UE

1. Dowódcą misji EUTM Mozambique jest dyrektor Komórki Planowania i Prowadzenia Operacji Wojskowych (MPCC).
2. Dowódcą sił misji UE EUTM Mozambique zostaje niniejszym mianowany generał brygady Nuno LEMOS-PIRES.

*Artykuł 3***Wyznaczenie dowództwa misji**

1. MPCC jest statyczną strukturą dowodzenia i kontroli na strategicznym szczeblu wojskowym poza obszarem działań, która jest odpowiedzialna za planowanie operacyjne i prowadzenie EUTM Mozambique.
2. Dowództwo sił misji EUTM Mozambique znajduje się w Mozambiku i działa pod dowództwem dowódcy sił misji UE.
3. Dopóki MPCC nie osiągnie pełnej zdolności operacyjnej, do MPCC pozostaje włączana komórka wsparcia dowództwa sił misji, znajdująca się w Brukseli.

*Artykuł 4***Planowanie i rozpoczęcie EUTM Mozambique**

Decyzję o rozpoczęciu EUTM Mozambique podejmuje Rada po zatwierdzeniu planu misji oraz zasad użycia sił EUTM Mozambique.

*Artykuł 5***Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne**

1. W ramach odpowiedzialności Rady i WP, KPiB sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad EUTM Mozambique. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 38 TUE. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia niezbędne do zmiany dokumentów związanych z planowaniem, w tym planu misji, oraz struktury dowodzenia. Upoważnienie to obejmuje również uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie mianowania kolejnych dowódców sił misji UE. Rada zachowuje uprawnienia do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów, zakresu i zakończenia EUTM Mozambique, a także ogólnych warunków realizacji jej zadań.
2. KPiB regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.
3. KPiB regularnie otrzymuje od przewodniczącego Komitetu Wojskowego UE (EUMC) sprawozdania dotyczące przebiegu EUTM Mozambique. KPiB może w stosownych przypadkach zapraszać dowódcę misji UE i dowódcę sił misji UE na swoje posiedzenia.

*Artykuł 6***Kierownictwo wojskowe**

1. EUMC monitoruje właściwą realizację EUTM Mozambique, za której prowadzenie odpowiedzialny jest dowódca misji UE.
2. EUMC regularnie otrzymuje sprawozdania od dowódcy misji UE. EUMC może w stosownych przypadkach zapraszać dowódcę misji UE i dowódcę sił misji UE na swoje posiedzenia.
3. Przewodniczący EUMC pełni rolę głównego punktu kontaktowego z dowódcą misji UE.

*Artykuł 7***Spójność unijnej reakcji oraz koordynacja**

1. WP zapewnia wykonanie niniejszej decyzji oraz jej spójność z działaniami zewnętrznymi Unii jako całości, w tym z programami rozwojowymi Unii oraz unijną pomocą humanitarną.

2. Bez uszczerbku dla struktury dowodzenia dowódca sił misji UE otrzymuje lokalne wytyczne polityczne od szefa delegatury Unii w Mozambiku.
3. EUTM Mozambique koordynuje swoje działania z działaniami o charakterze dwustronnym prowadzonymi przez państwa członkowskie w Mozambiku, a także z innymi podmiotami międzynarodowymi w regionie, w szczególności z ONZ, Unią Afrykańską (UA) oraz Południowoafrykańską Wspólnotą Rozwoju (SADC), a także z podmiotami dwustronnymi, w tym ze Stanami Zjednoczonymi oraz z kluczowymi podmiotami regionalnymi.

Artykuł 8

Udział państw trzecich

1. Z zastrzeżeniem autonomii podejmowania decyzji przez Unię i jej jednolitych ram instytucjonalnych oraz zgodnie z odpowiednimi wytycznymi Rady Europejskiej, do udziału w EUTM Mozambique mogą zostać zaproszone państwa trzecie.
2. Rada upoważnia niniejszym KPiB do zapraszania państw trzecich do deklarowania swoich wkładów oraz do podejmowania stosownych decyzji w sprawie przyjmowania proponowanych wkładów, na zalecenie dowódcy misji UE w konsultacji z dowódcą sił misji UE i EUMC.
3. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych na mocy art. 37 TUE oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 218 TFUE. W przypadku gdy Unia i państwo trzecie zawarły umowę ustanawiającą ramy udziału tego państwa trzeciego w misjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię, postanowienia takiej umowy mają zastosowanie w kontekście EUTM Mozambique.
4. Państwa trzecie wnoszące istotny wkład wojskowy w EUTM Mozambique mają w odniesieniu do bieżącego zarządzania EUTM Mozambique takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie biorące udział EUTM Mozambique.
5. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji w sprawie ustanowienia komitetu uczestników, w przypadku gdy państwa trzecie wniosą istotne wkłady wojskowe.

Artykuł 9

Status personelu dowodzonego przez UE

Status jednostek dowodzonych przez UE i personelu tych jednostek, w tym przywileje, immunitety i inne gwarancje niezbędne do wykonania ich misji oraz jej sprawnego przebiegu, jest przedmiotem umowy zawartej na mocy art. 37 TUE oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 218 TFUE.

Artykuł 10

Uzgodnienia finansowe

1. Wspólnymi kosztami EUTM Mozambique zarządza się zgodnie z decyzją (WPZiB) 2021/509.
2. Kwota odniesienia dla kosztów wspólnych EUTM Mozambique wynosi 15 160 000 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 51 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2021/509, wynosi 30 % w środkach na zobowiązania i 15 % w środkach na płatności.

Artykuł 11

Komórka ds. projektów

1. EUTM Mozambique może posiadać komórkę ds. projektów, której zadaniem jest określanie i realizacja projektów o charakterze niewykonawczym. EUTM Mozambique w stosownych przypadkach koordynuje i ułatwia realizację projektów realizowanych przez państwa członkowskie i państwa trzecie w ramach ich obowiązków oraz doradza w zakresie tych projektów, w obszarach związanych z mandatem misji i w ramach wspierania jej celów.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 dowódca misji UE jest upoważniony do korzystania z wkładów finansowych państw członkowskich lub państw trzecich w celu realizacji projektów o charakterze niewykonawczym, które uznano za uzupełniające w spójny sposób inne działania EUTM Mozambique. W takim przypadku administrator do spraw operacji Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju zawiera, po zatwierdzeniu przez Komitet ustanowiony na mocy decyzji (WPZiB) 2021/509, uzgodnienie z tymi państwami, obejmujące w szczególności konkretne zasady postępowania z wszelkiego rodzaju skargami stron trzecich dotyczącymi szkód powstałych z powodu działań lub zaniechania działań ze strony dowódcy misji UE w związku z korzystaniem z wkładów finansowych przekazanych przez te państwa.
3. Unia ani WP w żadnym razie nie ponoszą odpowiedzialności wobec państw wnoszących wkład za działania lub zaniechania działań ze strony dowódcy misji UE w związku z korzystaniem z wkładów finansowych przekazanych przez te państwa.
4. KPiB zatwierdza przyjęcie wkładu finansowego państw trzecich na rzecz komórki ds. projektów.

Artykuł 12

Udostępnianie informacji

1. WP jest upoważniony do udostępniania państwom trzecim, które przyłączają się do niniejszej decyzji, w stosownych przypadkach oraz zgodnie z potrzebami EUTM Mozambique, następujących informacji niejawnych UE sporządzonych do celów EUTM Mozambique, zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE ^(*):
 - a) opatrzonych klauzulą tajności na poziomie nie wyższym niż przewidziany w mających zastosowanie umowach o bezpieczeństwie informacji zawartych między Unią a odpowiednim państwem trzecim; lub
 - b) opatrzonych klauzulą tajności no poziomie nie wyższym niż „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” w innych przypadkach.
2. WP jest również upoważniony do udostępniania ONZ, UA, SADC i Stanom Zjednoczonym, stosownie do potrzeb operacyjnych EUTM Mozambique, informacji niejawnych UE sporządzonych do celów EUTM Mozambique, opatrzonych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z decyzją 2013/488/UE. W tym celu sporządza się niezbędne uzgodnienia między WP a właściwymi organami ONZ, UA, SADC i Stanów Zjednoczonych.
3. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej WP jest również upoważniony do udostępnienia państwu przyjmującemu wszelkich informacji niejawnych UE sporządzonych do celów EUTM Mozambique, opatrzonych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z decyzją 2013/488/UE. W tym celu sporządza się niezbędne uzgodnienia między WP a właściwymi organami państwa przyjmującego.
4. WP jest upoważniony do udostępnienia państwom trzecim, które przyłączają się do niniejszej decyzji, wszelkich dokumentów jawnych UE związanych z treścią obrad Rady dotyczących EUTM Mozambique i objętych zobowiązaniem do zachowania tajemnicy służbowej na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady ^(*).
5. WP może przekazywać uprawnienia, o których mowa w ust. 1–4, a także zdolność do zawierania uzgodnień, o których mowa w ust. 2 i 3, personelowi Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, dowódcy misji UE lub dowódcy sił misji UE.

Artykuł 13

Wejście w życie i zakończenie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. EUTM Mozambique kończy się dwa lata po osiągnięciu pełnej zdolności operacyjnej.

^(*) Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

^(*) Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

3. Niniejszą decyzję uchyla się z dniem zamknięcia dowództwa misji EUTM Mozambique zgodnie z zatwierdzonymi planami dotyczącymi zakończenia EUTM Mozambique oraz bez uszczerbku dla procedur dotyczących audytu i przedłożenia sprawozdań finansowych EUTM Mozambique zgodnie z decyzją (WPZiB) 2021/509.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/1144**z dnia 12 lipca 2021 r.****zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 lipca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 19 marca 2015 r. Rada Europejska uzgodniła podjęcie niezbędnych środków w celu wyraźnego powiązania okresu obowiązywania środków ograniczających z pełną realizacją porozumień mińskich, mając na uwadze fakt, że ich pełna realizacja była przewidziana na dzień 31 grudnia 2015 r.
- (3) W dniu 17 grudnia 2020 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/2143 ⁽²⁾, przedłużającą obowiązywanie decyzji 2014/512/WPZiB do dnia 31 lipca 2021 r., aby umożliwić dalszą ocenę realizacji porozumień mińskich.
- (4) Po dokonaniu oceny realizacji porozumień mińskich Rada uważa, że należy przedłużyć obowiązywanie decyzji 2014/512/WPZiB o kolejne sześć miesięcy, aby umożliwić Radzie dalszą ocenę realizacji tych porozumień.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2014/512/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 9 ust. 1 akapit pierwszy decyzji 2014/512/WPZiB otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 stycznia 2022 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2021 r.

W imieniu Rady
J. BORRELL FONTELLES
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/2143 z dnia 17 grudnia 2020 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 430 z 18.12.2020, s. 26).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1145**z dnia 30 czerwca 2021 r.****w sprawie stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE w odniesieniu do kontroli ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych normalnie przebywających w Czarnogórze i Zjednoczonym Królestwie****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 lit. b) w związku z art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/103/WE pojazdy normalnie przebywające w państwie trzecim są traktowane – jeśli chodzi o ważną zieloną kartę albo świadectwo ubezpieczenia granicznego w odniesieniu do użytkowania takich pojazdów – jak pojazdy normalnie przebywające na terytorium Unii, jeśli krajowe biura wszystkich państw członkowskich zagwarantują – każde zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego o obowiązkowym ubezpieczeniu – rozliczenie szkód w stosunku do wypadków zachodzących na ich terytorium, a spowodowanych przez takie pojazdy.
- (2) Art. 2 dyrektywy 2009/103/WE uzależnia stosowanie art. 8 tej dyrektywy w odniesieniu do pojazdów normalnie przebywających w państwie trzecim od zawarcia porozumienia pomiędzy krajowymi biurami ubezpieczeniowymi państw członkowskich a krajowym biurem ubezpieczeniowym danego państwa trzeciego. Ponadto, aby art. 8 tej dyrektywy miał zastosowanie do takich pojazdów, Komisja powinna ustalić datę rozpoczęcia stosowania tego przepisu w odniesieniu do tych pojazdów oraz rodzaje pojazdów, do których przepis ten ma mieć zastosowanie, po upewnieniu się w bliskiej współpracy z państwami członkowskimi, że takie porozumienie zostało zawarte.
- (3) W dniu 30 maja 2002 r. krajowe biura ubezpieczeniowe państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych stowarzyszonych państw zawarły porozumienie, na mocy którego zagwarantowane jest rozliczenie szkód powstałych w stosunku do wypadków zachodzących na ich terytorium, a spowodowanych przez pojazdy normalnie przebywające na terytorium innych stron tego porozumienia, niezależnie od tego, czy pojazdy takie są ubezpieczone („Porozumienie”).
- (4) W dniu 6 stycznia 2021 r. krajowe biura ubezpieczeniowe państw członkowskich oraz Andory, Bośni i Hercegowiny, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, Serbii, Szwajcarii i Zjednoczonego Królestwa podpisały aneks do Porozumienia, na mocy którego porozumienie zmieniono w celu włączenia krajowego biura ubezpieczeniowego Czarnogóry. W aneksie tym zawarto praktyczne ustalenia dotyczące zniesienia kontroli ubezpieczenia w odniesieniu do pojazdów normalnie przebywających na terytorium Czarnogóry i objętych postanowieniami Porozumienia.
- (5) Krajowe biuro ubezpieczeniowe Zjednoczonego Królestwa było sygnatariuszem Porozumienia z dnia 30 maja 2002 r. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej nie zmieniło sytuacji, jeśli chodzi o zobowiązania jego krajowego biura ubezpieczeniowego względem innych przedmiotowych krajowych biur ubezpieczeniowych.
- (6) Spełnione są zatem wszystkie warunki konieczne do zniesienia kontroli ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w odniesieniu do pojazdów mechanicznych zgodnie z dyrektywą 2009/103/WE w stosunku do pojazdów normalnie przebywających w Czarnogórze i Zjednoczonym Królestwie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Od dnia 02 sierpnia 2021 r. państwa członkowskie odstępują od kontrolowania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w przypadku wszystkich rodzajów pojazdów normalnie przebywających na terytorium Czarnogóry, z wyjątkiem pojazdów wojskowych zarejestrowanych w tym kraju, przy ich wjeździe na terytorium Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 263 z 7.10.2009, s. 11.

Artykuł 2

Od dnia 02 sierpnia 2021 r. państwa członkowskie odstępują od kontrolowania ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w przypadku wszystkich rodzajów pojazdów normalnie przebywających na terytorium Zjednoczonego Królestwa, z wyjątkiem pojazdów wojskowych zarejestrowanych w tym kraju, przy ich wjeździe na terytorium Unii.

Artykuł 3

Państwa członkowskie informują niezwłocznie Komisję o środkach wprowadzonych w celu stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)